

د پښتو شعر

عروضي نظام

عروضي

نقيب الله سالک
(کلي، بنو)

د پښتو شعر

عروضي نظام

نقيب الله ^ﷺ ساک

ککي بنو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڪتاب پڙهندڙ

د ڀينتو شعر عروضي نظام	د ڪتاب نوم
نقيب الله سالڪ	ليڪوال
آگسٽ، ۲۰۱۴	اشاعت
پنجاهه سوه (۵۰۰)	شمير
نقيب الله سالڪ	ڪمپوزر
فرهاد محمد غالب ترين	نظر ثاني
زاهد امين زاهد	ٽائٽل
دوه سوه (۲۰۰) روپي	بيعه
دانش خيرندويه ٽولنه، ڀينور	چاپخانه

OWNED BY 0300 9792115
 ڊ موٽلو درڪونه :

حمزه بڪ ڀٽو چوڪ بازار بنو،

صمليه ڪتب خانه، غله منادي چوڪ بنو،

يونورسٽي بڪ ايجنسي خير بازار ڀينور،

ڀينتو اڪيڊمي بڪ شاپ ڀينور يونيورسٽي

ابو احمد حافظ رحمت الله ڪتبخانه وڪمپوزنگ سٽر ملتان ڪڪي بنو

حقوق د ليکوال به حق کينې محفوظ دي

ليکوال

نوم ..... نقيب الله

قلمي نوم ..... سالک

د استوګنې ځاي ..... کلي بنو

تعليم ..... اېم - اېس - سي (اقتصاديات) ،

پيشه ..... بي - اېډ
ملازمت

موبائل 03009792115

ايميل ..... salekhashimi@gmail.com

ٿرون

د ارواڻياد مياشرف

او د

بناغلي دروېش دراني

په نومونو

چا چي د پښتو شعري خزاني نه د

خپلو عروضو اناشه

را برهږه كړه -

OWNED BY 0300 9792115

مننه

د محترم سليم قرار صېب دكتورو ادبي مشورو ډېر شکر گذار يم -
 د بناغلي فرهاد محمد غالب ترين صيب ډېره ډېره مننه كوم چاچي د
 خپلومنسبي فريضو او کورني ضرورتونوسره سره ټه ټي نيولي وخت کښي زما
 دې کتاب "د پښتو شعر عروضي نظام" نظر ثاني کولو ته پوره پوره وخت ور
 بخښلو او زه يې ټه خپلو قدر منو مشورو باندې ولمانځلم او د نظر ثاني نه علاوه
 يې ټه دې کتاب خپل تاثرات قلمبند هم کړل او زما د کتاب بنائست يې يو ټه دوه
 کړو - د گران رشيد جوهر صېب د ادبي خدماتو او د قدر شناسي هم ډېره مننه
 كوم چاچي د مسودې د ليلو ټه وخت ټه ملا ټيولې يم او ټه دې کړلېچني
 لارې کښي يې د لارې هوارولو ټه لړ کښي راسره نه هېرېدونکې هڅې کړې
 دي -
 کومولگرو چې زما کتاب ته موجوده صورت ورکولو کښي ټه يوې يا
 ټه بلې طريقې زما مرستې کړې دي هغه مې ټه خپلې حافظې کښي خوندي کړې
 دي خو دلته يې د نومونو ذکر کافي گڼم: دمسار شاهين ، ډاکټر وهاب روان ،
 راست عمل ظهير ، روح نياز سيفي ، اصف ککي ، فريد پيرخيلي ، ابو احمد
 حافظ رحمت الله ککي ، فراز پيرزاده ، ظفر پيرخيلي ، سيف الله شاه سيفل ،
 پروفېسر جاويد احساس ، پروفېسر عمر قياز قائل ، پروفېسر ډاکټر حافظ شمس
 الدين ، اقبال حسرت ، عبدالسلام بېتاب ، عادلوي ، عبدالسلام تابش ، روڼدار علي
 شاه روڼدار ، شاهد خان شاهد ، ارشد منايان ، رشيد جوهر ، عبدالرحمان شه
 ساگر ، دلکشور محصور ، غازي سيال ، منيب راحل ، زاهد امين زاهد ،
 سليم قرار ، عمر دراز مروت ، پروفېسر (ښاڼتر) حميد الله جان ، ډاکټر حارث
 حميد ، انجنير محمد نعمان خان ، انجنير جنيد خان او محب الله خان -

فهرست

- مشکل سرخط (فرهاد محمد غالب ترین) ----- ۱۲
- خیلی خبری ----- ۲۰
- اول باب : علم عروض او پښتو ته راتګ ----- ۲۵
- د عروضو پېژندنه (تعریف) او تاریخ ----- ۲۵
- پښتو ته د عروضو راتګ ----- ۳۰
- دویم باب : د علم عروض اصطلاحات ----- ۴۵
- سپلاډ (څپه) ----- ۴۵
- خج (فشار) ----- ۵۲
- رکن (غونډه) ----- ۵۷
- مصرعه ----- ۶۱
- وزن ----- ۶۴
- بحر ----- ۶۹
- دریم باب : تقطیع او د تقطیع قاعدې ----- ۷۲
- تقطیع ----- ۷۲
- د تقطیع قاعدې ----- ۷۳
- خلورم باب : د پښتو شاعرۍ دودیز بحرونه ----- ۸۵

- ۸۵ ----- اوڀرڊ رکنڻي بحرونه
- ۸۶ ----- لومڙڪ اوڀرڊ رکنڻي بحر
- ۸۶ ----- لومڙڪ بناخ
- ۸۸ ----- دويم بناخ
- ۹۰ ----- دريم بناخ
- ۹۲ ----- څلورم بناخ
- ۹۵ ----- دويم اوڀرڊ رکنڻي بحر
- ۹۵ ----- لومڙڪ بناخ
- ۹۷ ----- دويم بناخ
- ۹۹ ----- دريم بناخ
- ۱۰۲ ----- څلورم بناخ
- ۱۰۶ ----- دريم اوڀرڊ رکنڻي بحر
- ۱۰۷ ----- لومڙڪ بناخ
- ۱۰۹ ----- دويم بناخ
- ۱۱۱ ----- دريم بناخ
- ۱۱۳ ----- څلورم بناخ
- ۱۱۵ ----- څلورم اوڀرڊ رکنڻي بحر
- ۱۱۵ ----- لومڙڪ بناخ

۱۱۷	دویم بڻاڻ
۱۲۰	دریم بڻاڻ
۱۲۲	څلورم بڻاڻ
۱۲۷	پنڻم اوبڙد رڪني بحر
۱۲۸	لومڙڪ بڻاڻ
۱۳۰	دویم بڻاڻ
۱۳۲	دریم بڻاڻ
۱۳۴	څلورم بڻاڻ
۱۳۶	پنڻم بڻاڻ
۱۳۹	لنڊ رڪني بحر ونه
۱۳۹	لومڙڪ لنڊ رڪني بحر
۱۴۰	لومڙڪ بڻاڻ
۱۴۲	دویم بڻاڻ
۱۴۳	دریم بڻاڻ
۱۴۴	دویم لنڊ رڪني بحر
۱۴۵	لومڙڪ بڻاڻ
۱۴۶	دویم بڻاڻ
۱۴۸	دریم بڻاڻ

- ۱۴۹ ----- دريم لنه ركني بحر
- ۱۵۰ ----- لومړې ښاخ
- ۱۵۲ ----- دويم ښاخ
- ۱۵۳ ----- دريم ښاخ
- ۱۵۶ ----- اخذ ليك (كتايبات)

OWNED BY 0300 9792115

مشکل سرخط

هره علمي ليکنه گرانه وي، خشکه وي؛ خنگه چې يې ليکل وخت غواړي، کړاو غواړي او د ډېر محنت او شواخون نه پس ليکلې کېږي، دغه شان يې لوستل هم گران وي - سوچ او فکر پرې کول غواړي - چرته چې پرې بنده پوهه نه شي، پېر اکراف دوباره لوستل غواړي - د تې ښه مقابل کېنې د داستان، قيصی يا ناول ليکل که هر شو گران دي خو لوستل يې ډېر اسان دي، ليکل يې هم ډېر سرخوړه نه غواړي او لوستل خو يې له هر څه نه اسان دي - هم دغه وجه ده چې علمي ليکونه کول هم کم دي او د علمي ليکنو لوستل هم د لږو او شاذو خلقو کار دے او بيا ښه تېره ښه پښتو کېنې خو که يو اړخ ته علمي ليکنې کمې دي، بلکه د نشر ليکنه پکښې لا هم کمه ده نو بل اړخ ته يې لوستونکي هم ډېر زيات کم دي - ښه پښتو ادب کېنې زياته برخه د منظومو اثارو ده او د پښتو منظومات واقعي چې ښه هر لحاظ د معيار او مقدار له رويه غني حيثيت لري -

محترم نقيب الله سالک صاحب ښه هغه عالمانو فاضلا نو

او پوهانو کېنې دے چې د علم عروض غونډې ښه يو مشکل او تر څه حده پورې "متروک" سرخط يې ډېر غوره، مدلل او ښه زړه پورې ليک کړے دے او بيا ښه پښتو شاعرۍ کېنې يې د عروضو مختصر تاريخ بيان کړے دے - مختصر ورته ځکه وایم چې ښه پښتو شاعرۍ کېنې عروضي شاعري ډېره کمه ده نو تذکره به يې ضرور

کمه وي - "مياشرف" وړو ليکوال د که چې ټه پښتو کښې يې ټه
 عروضو کتاب د که چې يو غوره کوشش وو، خو د مياشرف
 نه پس بل چا ټه دغه لار تگک و نه کړو، وجه يې څرگنده ده چې يو
 خو دغه لار "پل صراط" وو او بل پښتانه له هر اړخه ټه مشکلاتو
 کښې گېر وو او علمي کارونه امن، خوشحالي او سوکالي غواړي
 چې پښتون قام ترې له بده مرغه ټه هره زمانه کښې محروم د که -

زمونږ محترم ليکوال د نورو ژبو د عروضو د حوالي ورکولو
 سره سره اهم کار دا کړ که د که چې مثالونه يې د پښتو ادب نه ورکړي
 دي او د عربي عروضو نظام سره يې د پښتو د تطبيق د پاره ځان ډېر
 زيات کړو د که ځکه چې د هرې ژبې څه خوښي او خامي وي -
 رښتيا خبره خو دا ده چې ټه حقيقت کښې د يوې ژبې نه بلې ژبې ته
 ترجمه هم ټه اصلي معنو کښې نه شي کولې ځکه چې د هرې ژبې
 ټه شا د دغه ژبې د ويونکو يو تهذيب او کلتور د که او د تهذيب او
 کلتور سره تعلق لرونکي اصطلاحات وي نو د يو تهذيبي او کلتوري
 اصطلاحي نظام ترجمه چېرې هم ممکنه نه ده - نو عرض مې دا
 د که چې د عروض علم د عربي ژبې دننه زيږون موند د که او د
 عربي ژبې ټه مناسبت سره يې ارتقاء کړې ده نو هغه د پښتو سره ټه
 تطبيق کولو کښې ډېر مشکلات لري ځکه چې د دواړو ژبو تر منځه
 ډېر توپير د که خو نقيب الله سالک هم ټه دغه مشکل قابو موند
 د که چې دا د ليکوال ټه دغه علم د قدرت يو ځلنده مثال د که اود

پښتو د ادب او ژبې د مطالعې يې څرگند دليل دكـ.

مصنف د عربي عروضو نه علاوه د ځينې نورو ژبو د عروضو هم ذكر كړې دكـ نو رښتيا خبره دا ده چې ښه ټولو مشرقي ژبو كښې د شاعرۍ د پاره څه قواعد او ضوابط موجود وو او هغوي د خپلې شاعرۍ منضبط كولو دپاره ځينې اصول ټاكلي وو - جابر علي سيد د انگرېزي عروض خامې او خوږې ښه تفصيل سره بيان كړې دي هغه وايي چې د انگرېزي عروضو (metre) د وزن بنياد ښه دوه څيزونو دكـ ؛ يود لفظونو اجزا او د دوي خفي يا بلند (اوچتېدل) يعني (quality syllables) ، دا د وزن مقدم شرط دكـ او دويم د دوي شمېره (quantity) . جابر علي سيد يې بيا تفصيل بيان كړې دكـ او د انگرېزي عروض يو خصوصيت يې دا هم بيان كړې دكـ چې د زياتو الفاظو ښه وزن كښې د راوستو دپاره هغه ښه يو كره توگه نه شي ادا كو او اخبري حروف يې ښه تادي (جلدی) ادا كول او مخكښې تلل لازمي وي *beasts , fields* وغېره د دغه قبيلې الفاظ دي - او دا يې هم ليكلي دي چې ښه انگرېزي عروض كښې د تقطيع عمل هم ډېر اوږدوا لري - مونږه خو ارکان ښه عمودي كړښو كښې تقسيموو او دغه كافي گڼو ليكن ښه انگرېزي كښې د كړښو (لكيرو) نه علاوه د هر جز دپاسه د هغې د نوعيت څرگندولو دپاره علامت - ، هم لگول وي چې شمېره يې د لسو او اتو نه كمه نه وي -

د هندي عروضي نظام ښه باره كښې ډېر كم معلومات دي -

وجه يې دا ده چې دغه لور ته زمونږ عالمانو هيڅ توجه نه ده کړې او هندي علوم د البېروني نه علاوه چا د پام وړ نه دي گڼلي. البته عظمت الله خان پټه دغه لړ کښې کار کړې ده - د هغه وېنا مطابق هندي عروض چې "پنگل" نامه لري، پټه هغې کښې هم د انگرېزي پټه شان خفي جزيعني "ماترا" پټه يو حرف مبني وي، پټه "دوهه" کښې ټول اته څلوربښت ماترا وي پټه هره مصرعه کښې څلوربښت څلوربښت (۲۳، ۲۳) او پټه "سرسی" بحر کښې اووېشت (۲۷) ماترا وي چې کافي طوالت لري - د بحرالنفصاحت مصنف نجم الغني د دريو ژبو عربي، فارسي او هندي د مشترکه بحرونو يادونه کړې ده - چوپايي بحر د سريع مشابه ده، ترېهنگه د متدارک سره او بهجنگ پرېت د متقارب هم وزن بحر ده -

زه پټه اخيره کښې پټه عروض باندې ځينې عمومي خبرې د جابرعلي سيد د دائره معارف اسلاميه څخه را نقل کوم چې ځينې وضاحتونه دي او زما پټه خيال ضروري هم دي -

۱ - د الحريري او ابن خلکان دا قياس د هغوي ذاتي مفروضه ده چې گني خليل د عروضي اوزانو پټه تشکيل کښې د څټک د اواز نه اثر واخيستو - د اوزونو چې څه اندروني صوتي او عروضي نظام نه وي ، د هغې نه د خليل د مستفيد کېدو امر ډېر لږ و او لري وجه يې دا ده چې عروضي نظام د متحرکو او ساکنو حروفو يو سخت گيره سلسله ده چې د زياتو رعايات زماني د وصف

لرلود خپل ساخت سختوالي له وجې سرغړونه نه شي کولې، بلکه نور هم سختېږي او پېچیده کېږي - حقیقت خودا دک چې د وضع کونکي په وړاندې د ف - ع - ل ماده وه چې ورباندې د صرفي اوزانو انحصار وو، خلیل پکښې دغه تصرف وکړو چې د صرفي اوزانو مفید حرکات او سکانات یې ازاد او عمومي کړل دغه شان صوتي اوزان خالصاً معنوي اوزان شول هرکله چې عروضي اوزان خالصاً د اهنک نمونې (rhythmic patterns) وگرځېدې -

۲ - د حمزه اصفهاني دا دعویٰ صرف د حسد وجه معلومېږي چې خلیل علم النغم په علم العروض بدل کړ او په ظاهره یې د یوه نوي علم بنیاد کېښوده، دا سراسر بې دلیل خبره ده، په دې وجه چې علم النغم کښې ایقاع بنیادي جوهر وي چې هغه د شعري اوزانو د ساخت نه زیات مبسوط او مختلف النوع وي - خلیل که چېرې په علم النغم کښې ماهر هم وو نو هم یې د ملهبي وجوهاتو په بنا په خپل وضع کړي شوي علم کښې له دغه شرع کښې ممنوع علم نه استفاده نه شوه کولې -

۳ - د بحرونو د استخراج په لړ کښې د متدارک مؤجد ابوالحسن اخفش الاوسط (م - ۲۲۱ هج) ذکر نه شي کو د اخفش په نزد د خلیل مجوزه فواصل معتبر بالذات اصول نه دي ځکه چې فاصله صغری چې پکښې درې متحرک او یو ساکن راځي په اصل کښې د یو سبب ثقیل او د یو سبب خفیف نه مختلف نه دي؛ مثلاً لفظ "ضربت" چې د خلیل په نزد

فاصله صغریٰ دے ڀڻه اصل کښې د سبب ثقيل ”ضر“ او سبب خفيف ”بت“ مجموعه ده - د نجم الغني ڀڻه وينا د اخفش مذهب ايراني عروضياتو غوره کړه او فاصله يې غير ضروري اصول وگرځوله -

۴ - د بحر معنی د سمندر ده، څنگه چې سمندر ته څو

دريابونه ور غورزېږي او ورسره يو ځاي کېږي دغه شان ڀڻه بحر کښې هم څو وزنونه شامل وي -

۵ - د علل اصطلاح لږه يوه لويه موده نه د زحاف ڀڻه

اصطلاح کښې ضم شوې ده -

۶ - دا خبره منلې شوې او څرگنده ده چې ڀڻه عربي ،

انگريزي او يوناني عروض کښې بنيادي فرق د نبره (ictus) د د شمېر څو مثالونه داسې تر لاسه کېږي او هغه هم (جبريه) چرته چې

ځينې عروضي اصول يا ارکان د انگريزي الفاظ سره اهنګ يو کوي ،د مثال ڀڻه توګه که چېرې مونږ د عربي لفظ ”لک“ (سبب ثقيل) د

انگريزي د ”city“ يا ”pity“ (تړوکاي رکن) برابر وګڼو چې ڀڻه

څرګنده صحيح ښکاري خو بيا هم زمونږه سماعت به دا گواهي

ورکوي چې د ”city“ يا ”pity“ لهجه د ”لک“ نه پورته واقع کېږي

دغه شان د انگريزي لفظ ”piteous“ لهجه د عربي لفظ ”ضربت“ نه

زياته اوچته ده -

۷ - د يوناني ژبې ڀڻه عروضي نظام يورويي عروضي نظام

اډاډه د پکښې د نبره وجود مشتبه د څو دا اشتباه يو څو

عروضي ماهرينو ته شوې ده گني ښه عامه توگه يوناني عروض لهجه دار (accentual) منلي شوي دي چې ښه unaccented short او ښه accented long منلي شي ليکن ښه دغه اصولو کښې لچک هم شته اگرچه د انگرېزي شاعر کولج (Coleridge) ښه ښه اصولي توگه short, unaccented او long ښه accented مني -

۸ - د عربي شعر د بحورو او اهنک سرخ د صحرايي اوبښې د تگ سره تطبيق کول ، چې ځينې مستشرقينو لکه هارټ مان چې کوم کوشش کړې د ، هغه د قياس نه لرې خبره ده او د عروضي حرکاتو سره نه خوري -

ځينې نورې هم ډېرې خبرې شته ، خو د محترم سالک صاحب ښه عروض شوک دا کتاب د ډېرو سوالونو ښه خپله جواب د - دوي چرته خو ډېر تفصيل بيان کړې د او چرته ښې د ډېر اختصار نه کار ا د - خو دا موضوع ډېره پېچيده ، گرانه او سرخوړې موضوع ده او د سالک صاحب نه چې څه توقع کېدې شوه ښه ډېره احسنه طريقه او ښه عام فهم انداز کښې ښې د دغه موضوع احاطه کړې ده - ښه عربي او فارسي او تر څه حده پورې ښه اردو کښې ښه دې موضوع ډېر کار شوک د او ښه دغه ژبو کښې ښه دغه موضوع ډېر څه تر لاسه کېدک شي خو زما ښه خپل خيال ښه پښتو کښې د مياشرف نه پس د دروېش دراني صاحب او د نقيب الله سالک صاحب کتابونه زمونږ خو پوره کو ښه شي ، خو تر څه حده

زمونږه لارښودنه کوي شي او په خاصه توګه د سالک صاحب د
عروضو علم دکافي مطالعې نه پس دهغوي نه په دې لړ کښې د ډېر
څه اميد لر شو

الله دې وکړي چې د سالک صاحب دا کوشش د پښتو
ژبې، پښتون قام او د واره پښتونخوا په بڼه ورشي ، او الله دې وکړي
چې سالک صاحب زمونږ د ژبې د علمي موضوعاتو دکمي په لور
پام وکړ شي او دا ژبه په علمي موضوعاتو غني کولو کښې خپلې
هنځې جاري وساتي - الله دې د دوي عمر ، علم او د علم خدمت
جذبه تانده او ژوندی وساتي - امين - والسلام

OWNED BY 0300 9792115

فرهاد محمد غالب ترين خوېشکي

صدر مرکزي پښتو ادبي جرګه ، ضلع نوبنار

۱۲ مارچ ۲۰۱۴ء

خپي خبرې

د نن نه خو کاله مخکېني مې د فېس بک په وال باندې يو غزل ورکړه - ووه په هغې غزل باندې د ملگرو تبصرې راشروع شوې - علي زمان وزير هم زما د فېس بک ملگرو - ووه د ده تعلق د دوپل سيمي سره وو او استوگنه يې په کراچي کښې کوله - د ک د پي اي اي ملازم وو او د شاعري ذوق يې هم ځوان وو - علي زمان وزير چې خپله تبصره زما په غزل راپوست کړه نو په هغې کښې يې داسې ليکلي وو ؛

”لکه انار دننه خون خون يم

په مسکاڅله مې ژاړل ډېر کم دي

وروره ! تاسو د دې شعر دويمې مصرعې ته فکر وکړئ

ماته يې په بحر کښې څه ستونځه ښکاري نو ځکه يې رواني هم اغيزمنه شويده -“

ما د څه فکر نه پس په دې مصرعه کښې داسې بدلون وکړو :

هم که په څله مې ژاړل ډېر کم دي

او دا مصرعه مې په فېس بک کښې دويم ځل پوست کړه - علي

زمان وزير بيا په خپله تبصره کښې وليکل چې اوس يې رواني سمه

شوه - نو ما ترېنه تپوس وکړو چې ”دا څه راز د ک په دواړو

صورتونو کښې د سپلاونو شمېر هم يو شان د ک - نو ده په جواب

کښې وليکل چې هسې د تجربې ټه بنياد را ته ستونځه ښکاره شوه
نور تاسو ښه پوهېږئ -

د دې خبرې نه پس زما ټه زېره کښې د تجسس او تلاش ،
د څېړنې او شننې ازغې مات شول - چې څه منطقي عوامل او
ساينسي دلايل دلته هم کار فرما دي چې د يوه شمېر سېلابونو ټه
دوو مصرعو کښې ، صرف د ټکو ټه بدلون سره بحر اغيزمن کېږي -
تلاش او شننې مې شروع کړې - ملگرو ، شاعرانو ، استاذانو ،
ژبپوهانو او کتبخانو سره مې اړيکې ټينگې کړې او د علم عروض
باقاعده مطالعه مې هم شروع کړه - ټه دې دوران کښې به مې د
مطالعې نه قاعدې رايستلې او ټه شعرونو ټه مې عملي کولې - ټه
دغې کار کښې به سوالونه هم پيدا کېدل هغه سوالونه به مې د ادب
(اردو ، پښتو او د عربي) استاذانو ته لېږل - او دوي به دخپلې پوهې او
د تجربې ټه بنياد جوابونه رالېږل -

اردو ، عربي او انگرېزي ژبې د ادب کلهم ضرورتونه
پوره کوي - خو ماته ټه ليکلي شوي صورت کښې د پښتو عروضو
ايله څو کتابونه ټه لاس راغلل - د پښتو د عروضو ټه لړ کښې ارواښاد
مياشرف ، ښاغلي دروېش دراني او مجاور احمد زيار داسې
انکشافات کړي دي چې د پښتو ژبه يې د دنيا نورو ترقيافته ژبو سره
سياله کړه او د دوي دا کارنامې به همېشه دپاره ژوندۍ وي - او زما ټه
خيال کښې دوي لومړي پوهان دي چا چې د پښتو شعري خزاني نه د
خپلو عروضو اثاڼه را برخپره کړه - له دې وجهې که مونږ دا دواړه

ژبپوهان د پښتو “د عروضو امامان” وپولو نو څه مبالغه به نه وي - د دوي تصنيفات د پښتو د عروضو هراړخيزه او تفصيلي ضرورتونه پوره کوي - نن د دغو تصنيفاتو په برکت د پښتو شعرهغه کمي پوره شوه کوم ته چې شاعرانو او پوهانو وخت په وخت گوته نيولې وې يعني د “يوه باقاعده عروضي نظام نشته والي ته” -

خو دا هم يو حقيقت دک چې څه خو د عروضو علم انتهايي مشکل دک او څه مونږ شاعران هم تن اساني خوښوو - هم له دې وجهې دغې علم ته لکه څومره چې پکار ده هغومره توجه نه ده ورکړې شوې چې چا سره هم د عروضو په باب زما خبرې شوې دي نو چا به ورته مشکل کار ووک ، چا به ورته غير ضروري په دې وجهه ووک چې زمونږ ضرورتونه د موسيقي د طرزونو نه پوره کېږي ، چا به دا ووک چې د پښتو شاعرۍ عروضي نه ده - په دغو ورځو شپو کېنې ماته د خپلې منزل لاره هواره شوې وه ، خوڅه راسره د عروضو مواد زياتېدل او څه مې دا احساس هم ملگړک وو چې دا مواد د وخت تېرېلو سره را نه ضايع نه شي اوخوندي يې وساتم - چونکه په پښتو ادب کېنې د نثر برخه (په خاصه توگه د عروضو برخه) لږه کمه ده نو د موادو د خوندي ساتلو د پاره مې دې اړخ ته پام شو چې دا هر څه په ترتيب سره سم او داسې صورت کېنې وليکم چې نوي کهول ته د عروضو علم يو پردک او بيگانه ونه ښکاري بلکه دا علم دوي ته د يوه خپل او د ضروري علم په توگه

پېش کړې شي، ټه داسې حال کې چې ټه پښتو ادب کېنې د نثر ټه میدان کېنې کار هم کم شوېدک او بیا ټه علمي موضوعاتو باندې د لیکلو خو ډېر ضرورت هم دک-

یوه ورځ مې د اداره تخلیقات ټه یوه تقریب کېنې جاوېد احساس صیب سره دا خبره کوله چې بنو د نثر ټه تخلیق کېنې ډېر کمزورک دک زه غواړم چې ټه عروضو څه لیک وړاندې کړم نو جاوېد احساس صیب راته ووک چې ډېره بڼه او اړینه خبره ده خو د اسانولو کوشش یې هم وکړه -

دا څو محرکات وو چې د دې کتاب ټه لیکلو مې پېل وکړو - ټه دې کتاب کېنې مې د عروضو انتهایې ضروري توکونو (تاریخ، راتګ، اصطلاحات، تقطیع او بحرونه) د راټولولو کوشش کړېدک، ورسره مې د تقطیع هغه قاعدې هم راټولې کړې کومې چې د پښتو ویونو (ټکو) او ځانګړې لهجې سره اړخ لګولې شو - د دې کار ټه موده کېنې مې د لنډولو (اختصار) او د اسانولو لارې هم ټه پام کېنې ساتلې وې -

یاده دې وي چې د عربی عروضو د رکنونو خپل نومونه دي او د بحرونو خپل، خو چونکه ټه پښتو ژبه کېنې د ځې علم عمر ډېر کم دک نو ځکه د پښتو ټه رکنونو یا بحرونو هغه قسم نومونه نه دي کېنولي شوي - د اسانې د پاره دروېش دراني صیب چې ټه شروع کېنې ټه رکنونو او بحرونو کوم نومونه ایښي دي نو ما هم هغه نومونه

کارولي دي او پکار ده چي د دروېش دراني صېب نومونه دې همېشه
 دپاره ټه پښتو عروضو کښې ژوندي وساتل شي -
 اوس دا کاوش ستاسو ټه مخکښې دک- نور د ستاسو
 لوستونکو کار دک چي ستاسو د ضرورت ټه معيار څومره پوره
 پرېووځي - الله تعالیٰ دې زما دا کوشش د پښتو ادب ټه گټه ورولي -
 امين -

ټه درنښت

نقيب الله سالک
 ککي بنو

۵ جنوري ۲۰۱۲ء

اول باب : علم عروض او پښتو ته راتگ

د عروضو پېژندنه (تعريف) او تاريخ

عروض هغه علم دك چې د ده پښه مرسته د نظم او د نثر پښه

مينځ كښي توپير كېږي -

د علم عروض باني عبدالرحمن خليل بن احمد بصري

دك څوك چې پښه سلمه (۱۰۰) صدي هجري كښي پښه بصره كښي

زېږېدلې وو او پښه يوسل او اوبا (۱۷۰) صدي هجري يا اووه سوه يو

نوي (۹۱) صدي عيسوي كښي وفات شو - دك چونكه پښه مکه

مكرمه كښي وفات شو ك وو نو ځكه پښه خليل بن احمد مكې هم

يادېدلو - دك د شروع نه پښه شاعري او موسيقي زيات مښين وو -

د علم عروض د شروع پښه حقله څو روايتونه دي :

يو ځل خليل پښه مکه مكرمه

كښي پښه دهويي كمانت تېرېدلو چې د جامو د

ټكولو اواز يې واورېدلو - خليل د اورېدو سره سم

او وئېل چې ” واللّه يظهر من هدا شيء ” معنا دا

چې قسم دك له دې نه به څه راوځي - پښه

دې ځاي كښي ده ته د علم عروض بنياد پښه لاس

ورغلو -

خليل پښه بازار كښي تېرېدلو

چې ده د څټك مسلسل اوازونه واورېدل - د

موسیقی د مینې له کبله د ده د خپلې نه ووتل
چې ” والله يظهر من هذ اشئ ” معنا دا چې
قسم د له دې نه به څه راوځي -

د دې علم دپاره د ” عروض ” نوم

خوښولو اسباب :

خلیل ته د مکی مکرمی ښه
ژوند کښې د دې علم الهام شوک وو او د مکی
مکرمې یو نوم ” عروض ” هم وو نو ځکه یې
دې علم ته عروض اوو -

د عروض ښکته د معروض نه و
دکې چې تلې ته وایي ” اوس د دې علم ښه
مرسته د شعر کره او کوټه پېژندنه کېږي نو ځکه
یې ورته عروض اوو -

ښه عربی و ییپانگه (لغت)
کښې د عروض معنا داسې ده ” هغه پلنه لاره چې
د دوو غرونو تر مینځ وي په داسې لاره خلق د
یوه کلي نه بل کلي ته ځي معنا یې دا شوه چې
دوه کلي بېلوي نو عروض هم داسې علم دکې
چې د موزون او غیر موزون کلام پېژندگلو
راکوي -

او داسی نور-----

علامه صفدي وايي چې خليل يوناني ژبه هم زده وه - ښه
دغه وخت کښې ښه يوناني ژبه کښې د عروضو شروع شوې وه -
يوناني ژبه کښې هم بحرونه مقرر وو - دبحرغونلېونو(رکونو)ته
پې ايلي او ”ارجل“ يعني لاس او پښې ويئل او دا د اسپې
(خناورو) اندامونه دي - خليل د خپلو عروضو ښه توکونو د خناورو
نومونه کښودل او ښه رکونو کښې بدلونونو ته پې د خناورو د رنځونو
نومونه ورکړل - خواجه نصيرالدين طوسي هم د دې خبرې
کړېد - د حرکات او سکانات له مخې ټکي ښه درو برخو کښې
ووېشل شول - سبب (رسی)، وتد (مېخ) او فاصله (مته يا ستنې) -
پخوا به عرب ښه خېمو کښې اوسېدل او رسی، مېخ او مته يا ستنې د
خېمې د اودرولو توکي دي نو ځکه پې د ټکو ځېلونو (قسمونو) ته دا
نومونه ورکړل -

سبب د دوو حرکتونو يا دوه حرفيزه ټکي دي ، وتد د درو
حرکتونو يا درې حرفيزه ټکي دي او فاصله د څلورو يا پنځو
حرکتونو ټکي دي - ښه شروع کښې د عربي پنځلس بحرونه را مخته
شول بيا وروستو دغه شمېر پنځه دېرش (۳۵) ته ورسېد او کېد
شي چې نن پې څه بل شمېر وي -

ښه يو سل او اويا (۱۷۰) صدی هجری کښې يوه ورځ د
زوي د تجارت د پاره خليل د څه تلې ښه لټون کښې ښه بازار کښې

گرزېدلو چې سړيې د ستنې سره وجنگېدلو او وفات شو -
د خليل نه پس نظامي عروضي (وفات ۱۰۹۲ عيسوی)

چې د ثمرقند اوسېلو وو ، دې علم ته زياته ترقی ورکړه - د
عروضو د ايجاد نه مخکېني د عربو شاعری د وزن پټه بنسټ وه خو
وزن ته د يوه باقاعده علم مقام حاصل شو ، نه وو - د قاسم بن سلام
بغدادی د وېنا پټه رڼا کښې د عربی ژبې وړو شاعر د نوح زوي د
سام پټه اولاد کښې يعرب بن قحطان وو (د نوح څلور زامن وو - سام
، حام ، يافت او کنعان - د سام پټه اولاد کښې عرب دي ، دحام پټه
اولاد کښې عجم او د يافت پټه اولاد کښې ياجوج و ماجوج راځي ،
او کنعان پټه طوفان کښې مړ شو) او پټه فارسی کښې ورومې شاعر
بهرام گور وو

د هندوانو پخوا کتاب ”رگ وېد“ ټول پټه وزن کښې د
خويکښې اوولس (۱) وزنونه کارولي شوي دي - البته مثنوي ”سحر
البيان“ ټول پټه يوه بحر کښې وو - د دې نه دا خبره څرگندېږي چې د
عروضو د ايجاد پټه وخت پټه هندی کښې د خپلې ژبې وزنونه او
بحرونه موجود وو -

د وروستنی شنې او څېړنې نه دا خبره هم څرگنده شوې
ده چې د کلام الله ډېر ايتونه او د نبی کریم ﷺ ځینې حدیثونه هم پټه
پټه وزن کښې دي لکه ”بسم الله الرحمن الرحيم“ پټه سریع بحر کښې
د ، ”لن تنالو البر حتی تنفقوا“ پټه رمل کښې ، سورة الکهف پټه

طویل کښې ، سورۃ الدهر په منسرخ کښې ، سورۃ سبا په رمل کښې ،
 سورۃ مؤمن په مضارع کښې ، سورۃ الانفال په بسیط کښې او
 سورۃ توبه په وافر بحر کښې دے - چونکه عربو د فصاحت او
 بلاغت کمال لرلو نو الله تعالیٰ یې هم فصیح او بلیغ کلام نازل کړلو
 چې په دوي باندې حجت شي او د نه پوهېدلو بهانه یې نه شي پاتې -
 د عقیدې له رویه قران پاک د الله تعالیٰ کلام دے - نو دغو ذکر شوو
 ایتونو ته ، نه خو د عقیدې له رویه شعر ویل کېږي او نه د شعر د
 تعریف له رویه -

د خلیل عروض د عربی ژبې د نزاکت په چاپېریال کښې
 رازېږېدلي وو - د فارسی شاعرانو ، د عربی کلهم عروض خپل کړل -
 د اردو شاعرانو د فارسی د شاعرانو په کام باندې کام کېښودو - یاده دې
 وي چې په دغه وخت کښې په هندی کښې دا علم موجود وو چې
 نوم یې "پنگل" وو خو دا دومره مشکل وو چې د اردو د پاره د
 کارونې جوگه نه وو - د عربی ځینې بحرونه خو د اردو شاعرانو خپل
 کړل خو ځینې بحرونه د اردو د پاره پښه او خپلې نه شول ولې چې د
 دواړو ژبو په مزاج کښې ډېر توپیر وو - نو ځکه د اردو په عروضو
 کښې فقط دومره ترقي وشوه څومره یې چې د عربی نه بحرونه را
 واخیستل - نو ځکه دا و شو چې څه خو د عروضو علم گران
 دے خو څه د اردو شاعرانو توجه هم نه ده ورکړې -

پښتو ته د عروضو راتگ

د روښانيانو هڅې

په پښتو کښې په دېواني (ليکلي) صورت کښې چې مونږ ته کومه ائانه رسېدلې ده هغه د روښانيانو د زمانې نه را شروع شوې ده - روښانيان د کلاسيکي شاعرۍ بنياد د - دوي پښتو ادب ته ډېر دېوانونه ور ويخښل - د پښتو په غېږ کښې د عروضو د ځايولو هڅې هم د روښانيانو نه راپېل کېږي - په هغه وخت کښې د عربي او فارسي ژبو د علمي ائانو سره د پښتو ادب هم اشنا شونو د پښتو ادب هم ترېنه گټه پورته کول پېل کړل - په دې لړ کښې د پښتو شاعرانو او پوهانو د نورو ادبي ائانو سره سره د عربي په عروضو هم نظر پرېوت - د پښتو ژبه له عربي ژبې نه په ډېر څه کښې لرې وه ؛ لکه دا چې د عربي ټکي د ساکن حرف نه نه شروع کېږي خو د پښتو ټکي د ساکن توري نه هم شروع کېږي ، يا لکه دا چې د عربي په يوه ټکي کښې دوه ساکن حرفونه په يوه ځاي نه شي را تللې خو په پښتو کښې داسې ټکي ډېر دي ، يا لکه دا چې د پښتو په ډېرو ټکو کښې منطقي او عادي خج د ټکي په اخيري حرف يا د اخير حرف نه مخکښې راځي خو په عربي کښې داسې نه ده - نو د عربي عروض په پښتو کښې ځاي نه شول خو بيا هم پښتانه شاعران په شاعرۍ کښې د عروضو د اهميت او ضرورت نه خبر شول او فکر به يې کولو چې څنگه نورې ژبې عروض لري پکار ده چې پښتو يې هم ولري - دوي

به هم دغه د عربي عروض اېول را اېول چې څنگه ترې کار واخلي
 - ښه دغو شاعرانو کښي يو دولت لوانه هم وو څوک چې د پلار له
 طرفه حسن خپل لوانه او د مور له طرفه وردگ وو - د ده وطن جلال
 اباد يا رشيد اباد وو - د پيداوښت درسته نېټه يې نه ده معلومه خو د
 کلام نه يې دا معلومېږي چې تر يو زر او پنځوس (۱۰۵۰) هجري
 پورې ژوندک وو - دولت لوانه د پير روښان عقيدت مند او د
 ميرزاخان انصاري شاگرد او مرید وو - د ده ښه دېوان کښي څو داسې
 غزل هم شته چې ښه عربي عروضو باندې برابر وو - دا ښه پښتو کښي
 ورومټې عروضي تجربه وه - د ده نه علاوه مرزا خان انصاري او
 ارزاني هم د عربي عروضو د راخپلولو هڅې کې دي لکه د ارزاني
 دا بېلگه (نمونه) :

د يوه وحدت له اصله

د کثرت شول ډېر فروع

يا لکه د ميرزا خان انصاري دا بېلگه :

ښه وحدت له هره جوده بېگانه يم

ښه کثرت کښي د ميرزا ښه خله ويېرم

خوشال خان خټک

(۱۰۲۲ - ۱۱۰۰ هجري)

بیا په کلاسیکي شاعرانو کېنې خوشال خان خټک وو چا چې په پښتو شاعری کېنې د ځانگړي عروضي نظام ضرورت ته پام شوک وو. د خوشال خان په کلمیات کېنې چې د کومو عروضي اصطلاحاتو ذکر شوېدک د هغه د پښتو د یوه نامعلومه عروضي نظام اصطلاحات دي -

په عروضو د ټینگار په ترڅ کېنې خوشال خان میرزا خان

ستا دک، لکه چې وایي :

له چانه په پښتو کېنې ما میزان لید نه دک
میرزا په دا زبان کېنې وینل کړي دي تللي

خوشال خان بیا وایي :

پښتو ژبه ده مشکله د دې بحر موندله نه شي

هم مالره یو خوبهره په ټورمنبود راغلي

په دې شعر کېنې د ده مراد هم دغه خپیز - خجیز نظام دک او

ورسره ورسره د بحرونو د جوړښت لپاره څلور قسمه رکنونو د

لومړي خجن سپلاب رکن، د دویم خجن سپلاب رکن، د دریم

خجن سپلاب رکن او د څلورم خجن سپلاب رکن) ته یې اشاره

کړېده - خوشال خان په اکاهانه توگه په خپلو ټپلا بېلو شعري ځېلونو

(قسمونو) کېنې کله په لومړي خجن سپلاب، کله په دویم خجن

سپلاډ ، کله ښه دريم خجن سپلاډ او کله ښه څلورم خجن سپلاډ
کښې مصرعې ليکلې دي - د باندني شعر اوله مصرعه يې ښه دريم
خجن سپلاډ سره او دويمه مصرعه يې ښه دويم خجن سپلاډ سره
ليکلې ده -

خوشال خان د عروضو نه بغير شاعري هيو شاعري نه بولي لکه
چې وايي :

چې چا دک شعر کړک بې ميزانه، بې عروضه
دا هيڅ شاعري نه ده يو څو سپي دي ټمپلي

کاظم خان شيدا

OWNED BY 0390 9792115
(؟ ۱۱۳۵ - ۱۱۹۳ هجري)

د عربي عروضو سره د پښتو سمون نه خوړلو ته ځينې
شاعران د پښتو ناهلي او بې نظمي وايي - دا خبره د پښتو يو لوي
استاد او نازک خياله شاعر کاظم خان شيدا کړې ده - دک وايي :

د پښتو ژبه تمامه
ده بې نظمه بې نظامه
له او زانه مختلفه
له ميزانه منحرفه
ښه ميزان باندې س چې راشي
هر کلام ته و بالا شي

حواله چې ټټه تقطيع شي
 گهڼې طعن گهڼې تشنيع شي
 اراسته ټټه قانون نه شه
 کالموزون شه موزون نه شه
 (دېوانِ کاظم خان شېدا)

کاظم خان شېدا که پښتو ژبه ”بې نظمه او بې نظامه“ بولي
 هم، خو بيا يې لکه د نورو ځينې شاعرانو داسې هم نه دي کړي چې
 ټټه عربي عروضو کښې يې د پښتو شعر ټټه زور د ځايولو هڅه کړې
 وي. کاظم خان شېدا خپله شاعري د پښتو مزاج سره سمه د پښتو
 ټټه نامعلومه عروضي چوکاټ کښې د ننه کړې ده. د ټټه شعر کښې
 د ”کالموزون“ نه دا څرگندېږي چې د پښتو شاعري اگر که موزونه نه
 ده خو ”د موزون ټټه شاني“ ده د دې نه مونږ ته دا نتيجه هم ټټه لاس
 راځي چې هغه د پښتو د يوه نامعلومه عروضي نظام ادراک هم لرلو.
 د ټټه شاعرانه مقام د ده د وخت نه واخله تر ننه پورې هر
 چا د ټټه د ژوند زياته برخه د هندوستان ټټه رامپور کښې تېره
 کړې وه. ځکه يې د ژوند ډېر حالات معلوم نه دي. کاظم خان
 شېدا د مېجر راورټي د تحقيق ټټه رڼا کښې د خوشال خان کړو
 کېږي.

ميا شرف

(۱۱۶۰-۱۱۸۶ لېږدين)

پښتو ژبه د عروضو سره اشناکولو پټه لړ کښې د مياشرف کارنامه هم د ستاينې وړ ده - هغه د احمد شاه بابا پټه زمانه کښې (۱۱۶۰-۱۱۸۶ لېږدين) ژوند کولو کومه چې د پښتنو يوه ازاده او خپلواکه زمانه وه - مياشرف ليکوال او شاعر وو - ده د ازاد نظم پټه صورت کښې پټه عربي عروضو پټه پښتو ژبه کښې يو وړو کتاب " د پښتو عروض " وليکلو - پټه دې وجه د پښتو ژبې علمي پنگه پټه زياتولو کښې دا يو مهم گام وو - دغه عروض به پرمخ تللي وک خوله بله مرغه د پښتنو سياسي او معاشرتي حالات سازگار پاتې نه شول - مياشرف خه کار پټه پښتو عروضو باندې کړې وو - ډېره شاعري يې د پښتو پټه وزنونو برابره کړې ده لکه دا شعر يې پټه دويم خج کښې پېل کړې د:

بيلتون نصيب زما د، قلرت د کردگار د

بندي پټه بند د هند يم، مولد مې ننگرهار د

د عروضو رساله يې استاد رښتين د " مياشرف عروض " پټه نامه ۱۳۳۸

لمريز کال د پښتو ټولني لټه خوا چاپ او خپره کړې ده - وايي چې تر

مياشرف وروستو د عيسي هوتک خېل مکمل دېوان عروضي بڼه

لري کوم چې دوه زره بيتونه لري -

سمندر خان سمندر

(۱۹۰۱-۱۹۸۹ عيسوي)

په هندوستان د قبضي نه پس انگرېزانو دلته مکتبونه پرانستل - د انگرېز نيت چې هر څه وو - خو د دغو مکتبونو نه بيدار مغز پښتانه پوهان هم راووتل چا چې د خپلواکۍ او د ژبې د وحي دپاره بيا سمې هڅې شروع کړې - د دغې پير (دور) په اخيري وخت کښې سمندر خان سمندر د پښتو شاعرۍ عروضي کولو د پاره ملا وټرله - په دغه وخت کښې د پښتو علم و ادب سرچينه د عربي يا فارسي په ځاي انگرېزي ژبه وگرځېدله - انگرېزي ژبې خپل عروضي نظام لرلو او پښتو گټه ترې اخستې شوه خو سمندر خان د انگرېزي ادب نه نابلد وو ، ده هم هغه د عربي عروضو زړه لاره ونيوله -

سمندر خان به پوهانو ته ويئل چې يا خو د پښتو شعر ته خپل څه نظام جوړ کړئ او يا د ما ملگري شئ چې عربي عروضو ته خپله شاعرۍ وسپارو خو چا د ده په خبره غور و نه وگرولو - بس خپله شاعرۍ به يې په عربي عروضو کښې کوله - د سمندر خان دغه شعري مجموعه ” د خوږه شپېلۍ “ په نوم چاپ شوه - د بېلگې په توگه د ده څو شعرونه:

تماشا شوم چې مې کړه ستا تماشا

زما اوس کاندې کل دنيا تماشا

زما اشنا پټه تندر سور را

سمندر جاوېدان شوم اور را

منم چې ژوند خو خوږ د ځو پې له ياره تلخ شي

پټه سر دې اې سمندر د زهر و سږ د ځو پې کا

سمندر خان پټه خوږه شپېلې کښې پټه يو شمېر بحرونو کښې نظمونه

ويښلي دي - سمندر خان پټه خوږه شپېلې کښې ليکي چې پټه پښتو

کښې د هيڅ يوه تېر شوي او ژوندي شاعر د کلام تول د قانون پټه تله

برابر نه د ځو د سمندر خان دا نظر صحيح نه ښکاري ولې چې د

ده نه مخکښې پټه تول برابر نظمونه ويښلي شوي دي لکه د عبدالعلي

اخونزاده کاکړ (۱۲۹۹-۱۳۶۵ هجري) نظمونه له هغوي نه دوه سوه

کاله مخکښې، دميا شرف شاعر (۱۱۶۰-۱۱۸۶ هجري) او له هغې نه

مخکښې دولت لوانې چې ژوند يې تر ۱۰۸۵ هجري پورې يقيني

د-دولت پخپله وايي چې :

دا وزن د ځو پې وکړه نظر

فاعلاتن مفاعلتن فعلن

کېدک شي چې سمندر خان دا پور نظر پټه تحقيقي

تاريخي بنياد نه وي پېش کړک نوکه داسې وي بيا د ده د نظر نه د

عروضو انتهايي او شديد ضرورت ته لېواله کېدل ښکاري -

تر اوسه پورې پټه لانديني عربي بحرونو کښې ليکلي شوي

نظمونه مونډلي شوي دي :

هجز ، لکه د عبدالعلی

کاکړې مصرعه :

عجب راځي له دې دهره پټه هر ساعت ستم پر ما
رمل ، لکه د میا شرف

مصرعه :

اې چې بلبل د عطا تل پټه چمن ستا که چغار
مضارع ، لکه د عبدالعلی

کاکړې دا مصرعه :

یار درومي او زه نه مرم هر گوره بې

وفایم

OWNED BY 0300-9792115

خفیف ، لکه د دولت

لوانی دا مصرعه :

دا جهان د کټه پټه مثل بهار

رجز ، لکه د عبدالقادر دا

مصرعه :

مهر زما د خپل صنم مه شه زما له

عمره کم

ملید ، لکه د رحمان بابا دا

مصرعه :

سرزما سامان زما ، زار شه تر جانان زما

علامه رشاد

لہ دې سره سره چې څه ناڅه يې د عروضو پټه چوکاټ کښې د پښتو شعر د څپيز او خجيز سېستم لږه يا ډېره منښته کړې ده خو بيا هم د تدريس ، ليکنې او څېړنې لټه لارې پټه خپل زاړه او ”انټيک“ سېستم باندې ټينگ او ترنگک پا شوک دک او د ژوند تر پايه يې د هغه سخته دفاع کړې ده - پټه اوږد مهالي استادي بهير کښې يې لټه دولت لواني او مياشرف ، خواجه محمد بنگش ، عبدالعلي اخونزاده نه واخله تر بهايي جان او سمندر خان پورې هغه زړې عروضي نمونې به يې بيا بيا رامخته کولې - پټه دې لږ کښې يې د نيم اولسي شاعر بهايي جان (۱۳۱۳ - ۱۳۵۱ ق) هماغه ”جزئيات“ را اخيستي دي چې پټه عربي عروضو کښې دي او ”کليات“ يې چې د پښتو ټول و تال لري دومره پاموړنه دي بللي - رشاد فرهنگي ټولني د ده اثار چاپ کړي دي -

دروېش دراني

د سمندر خان سمندر خوږه شپېلی چې کله دروېش دراني وکتله نو د کول خبر شو چې د عروضو په نوم یو هم د شعر په دنیا کې شته خو د دې سره سره یې نظر هم دا وو چې څنگه نورې ژبې عروض لري نو پکار ده چې پښتو یې هم ولري او د عربی عروض خپلول ته یې پکار درېش دراني د عروضو یوه خاکه جوړه کړه چې د حبیب الله رفیع سره یې هم خبرې ورباندې وشوې - حبیب الله رفیع د خاکې لیکلوراي ورکړه -

په کال ۱۹۸۹ عیسوي کې یې د کراچي مجلې ”پلوشه“ ته دا خاکه د مضمون شکل کېنې ولیکله خو په دې وخت کې سمندر خان وفات شو و نو ځکه ورباندې څه بحث ونه شو وروستو یې د عروضو هغه خاکه په یوه مکمل کتاب کېنې بدله کړه - دا کتاب په کال ۲۰۰۷ عیسوي کېنې د ”پښتو عروض“ په نوم چاپ شو -

لکه څنگه چې مخکښې ويلي شوي دي چې خليل بن احمد د عربی عروضو ځینې نومونه د ځناورو د اندامونو په نومونو کېنودل او په رکنونو کېنې بللونو ته یې د ځناورو د رنځونو نومونه ورکړل ، خو پښتو کېنې داسې نومونه نه دي ایښوي شوي ، دا ځکه چې په پښتو ادب کېنې د خپلو عروضو عمر ډېر کم د - په دې لړ

کښې دروېش درانې داسې څېړنې وکړې چې يو خو يې د شعري پنگې نه خپل عروض رابرخېره کړل ، رکنونه يې ټه گوته کړل ، موندل شوو بحرونو ته يې قالبونه جوړ کړل او بيا د نومونو ورکولو ټه لړ کښې يې عددي کليات ټه کار راوستل - د ټې نومونو غټه گټه دا ده چې دا نومونه ټه اسانه د شاعر حافظې ته داسې نوځي چې بيا هډو هېرېري هم نه -

د دروېش دراني د بيان طريقه ټېر سلیسه او اسانه ده - زما ټه نظر کښې ، د عروضو د ښودلو ټه ترخ کښې ښاغلي دروېش دراني چې د تدريس کومه طريقه ټه دې ذکر شوي کتاب کښې ټه کار اچولې ده هغه ” د اسان نه د مشکل ټه لور “ ده -

OWNED BY 0300 9792115

مجاور احمد زیار

ڊاڪٽر مجاور احمد زیار نه صرف دا چي لکه د خوشال خان ،
 کاظم خان شیدا او درویش درانی ، د پښتو په خانگري عروضي نظام
 باندي ټينگار کړيدک بلکه ورسره يې دغه نظام را برخبره کړک هم
 دے - ڊاڪټر مجاور احمد زیار هم د خپلي پوهي ، تجربي او د
 خپرنې په بنسټ د دې اند (فکر) خښتن دے چي د عربي عروض
 (ميټرک سېسټم) د پښتو شعر سره اړخ نه شي لگو بلکه خپز
 (سپلابي) او خجيز دے - موخه (مقصد) يې دا دے چي د پښتو
 شعر سپلاوتونیک دے -
 پروفېسر دانيال مکتزي د لندن په پوهنتون کښي د پښتو
 پوهاند دے چا سره چي مجاور احمد زیار د پښتو شعر په حقله په
 وېلس کښي ډېرگټه ور بحث هم کړک وو ، هغه د پښتو شعر خپز
 دے او په عملي توگه يې د ډېرو دېواني او اولسي شعرونو په
 سکښت يا تقطيع (scansion) کښي خپز - خجيز نظام نه کار ا
 د دے مصرعي دننه يې ويي خج (د ټکي خج) هم په گوته کړک دے
 او د خپي (سپلاب) اوږدوا او لنډوا يې په پښتو شعر کښي يې
 نقشه دے -

نجيب منلي خوک چي فرانس ميشتي پښتو ادبپوه
 ، ليکوال او خپرنکار دے ، د کال ۱۹۸۷ عيسوي په پنځلسم اکتوبر

یې مجاور احمد زیار ته د پښتو شعر په حقله یو اوږد لیکک رالېږ
 وو - د هغه اوږده لیکک نه د نه دریز هم ښکاره کېږي - د وایي چې
 د شپاړسمې پېړۍ په پای کې د پیر روښان (۱۵۲۴ - ۱۵۷۹ ز)
 سیاسي او مذهبي پاڅون د پښتو ژبې د فعالیت یوه پېلامه (ابتدا) وه -
 په دې وخت کې د پښتنو سیمه د دوو پارسي ژبو تر مینځ ویشلې
 شوې وه - لویديځ ته د پارس صفوي امپراتوري وه او ختیځ ته د هند
 د مغلو قدرت وو - په دې چاپیریال کې پښتنو شاعرانو او لیکوالانو
 په پراخه پیمانه له پارسي څخه هم د لغاتو په برخه کې هم د
 مفاهیمو په برخه کې پراخې اخیستنې وکړې - کله کله یې د پښتو
 ژبې ګرامري جوړښت هم د پارسي په ډول برابر کړی - د دغو
 اخیستو په ترڅ کې شاعرانو د پښتو شعر اصلي او د معمول بڼې
 پرېښودې او د پارسي او عربي عروضو د خپلولو هڅې یې کولې خو
 په دې کار کې څه ډېر بریالي نه شول -

د دوي په فکر کې د پښتو شعر بنسټیز واحد مصرعه ده
 ، او مصرعه غونډونه (رکونه) لري ، بیا هر رکن څلور څپې
 (سپلاونه) لري ، په دغو څلورو څپو کې خامخا یوه څپه خجنه
 وي -

د دوي په نظر کې یوه مصرعه کې نا کمه یوه خجیزه
 کړې لري او زیاتې نا زیاتې څلور خجیزې کړې - د څپو د شمېر له
 مخې وړه مصرعه څلور څپې او اوږده مصرعه شپاړس څپې وي -

ځينې اوسنيو او ځينې پخوانيو شاعرانو تر دې اوږدې مصرعې هم
 جوړې کړې دي خو دا ډول شعرونه د کوتو پټه شمار دي او خاصه
 توجه نه غواړي -

د پښتو شعر پټه حقله د مجاور احمد زيار ، دانيال مکنزي
 او نجيب منلي فکرونه پټه بنيادي غټو اصولو کښې يوشانوا لري
 اگرکه پټه ځينې فروعې ځايونو کښې يې نظر جدا جدا د -

OWNED BY 0300 9792115

دویم باب : د علم عروض اصطلاحات

سپلاب (څپه)

انګرېزي کښي ورته (syllable) ، عربي کښي هجاء او پټه

پښتو کښي څپه وايي -

تعريف : پټه يوه ژبه کښي د يوه يا زيا تو غږيزو ټکو هغه

ټولګه يا ټوټه ده چې

لټه يوه خپلواک يا واوېل

(a,e,i,o,u) ،

يا لټه يوه واوېل او يوه يا څو

بېواکو يا کنسونينټس (b,d,g,h,f,j,k,l...) ،

يا لټه يوه واوېل او يوه

نيمواک يا سيمي واوېل (w,y) ، او

يا لټه يوه واوېل ، يوه سيمي

واوېل او يوه يا څو کنسونينټونو

څخه جوړه شوې وي او پټه يوه ځاي پټه يوه وخت پټه يوه وار

سا ايستلو يا د خپلې خوځولو نه راوځي - يو خپلواک (واوېل) يواځې

هم ځان ته څپه جوړو شي- د دغو خبرو مطلب دا شو چې

خپلواک د نورو ډلو پټه ملګرتيا لڼډې او اوږدې څپې جوړوي - يو

بېواک يا نيمواک د خپلواک د ملګرتيا نه بغير ځان ته څپه نه شي

جوړو او نه دواړه پټه کله جوړو شي - هر غبرګن

(diphthong) هم څپه شي - ياده دې وي چې د واوېل او

سيمي واوېل مجموعي ته دفتهانگ يا غبرگغبر وايي لکه e.y -

اوس به د بانديني تعريف ښه رڼا کښي ، د پښتو ښه تناظر
کښي سپلا ب ته وگورو - ښه پښتو کښي دوه قسمه حرفونه دي ، يوه
قسم ته د علت حرفونه وايي لکه و،اي، ه او بل قسم ته صحيح
حرفونه وايي لکه د علت حرفونو نه ما سوا حرفونه - ښه پښتو کښي
څلور حرکتونه هم دي لکه زور ، زبر ، پېش او زور يا نيم زور -
ښه صحيح حرفونو کښي پخپله هيڅ سا نه وي ، دا حرکتونه دي چې
ځان ته د راکش کولو نه پس ښه صحيح حرفونو کښي سا اچوي -

سپلا ب يا څپه داسې ټکي يا د ټکي برخې ته وايي چې د
اواز ښه حرکت سره ادا کېږي يا به داسې ووايو چې د وينا ښه مهال يو
ځل ځله خوځول يو سپلا ب يا څپه جوړوي - لکه "غر" ټکي دوه
حرفونه لري او ښه لومړي حرف "غ" باندي د زور حرکت دک د يوه
حرکت ښه وجه "غر" ټکي - يو سپلا ب دک -

د علت حرفونو سره هم صحيح حرفونو ته حرکت
حاصلېږي لکه ښه "مور" کښي "و" د پېش کار ورکوي ،
ښه "بناد" کښي "ا" د زور کار ورکوي ، ښه "ډېر" کښي "ې" د زبر کار
ورکوي ، ښه "ده" کښي "ه" د زور کار ورکوي ، او
ښه "وره" کښي "ه" د زورکې (نيم زور) کار ورکوي - ښه يوه سپلا ب
کښي حرفونه يو يا زيات کېدک شي خو حرکت پکښي يو وي -

ښه پښتو کښي د ډېرو ټکو ابتدا ښه سکون سره هم کېږي نو

دا ساکن توري ٻڌه وروستيني حرکت پوري ترل کيڙي او خان له
 سپلاڊ نه شي جوڙول ٿي وٺي چي ساکن د حرکت نه محروم وي او
 سپلاڊ د حرکت نه جوڙي هم دغه شان که يو ساکن د ٽڪي ٻڌه
 مينڀ کڻي راشي يا د ٽڪي ٻڌه اخير کڻي ، نو دا ساکن به خامخا د
 گاونڊ ٻڌه حرکت پوري بنڃي -

خوبهلگي :

يو سپلاڊينز ٽڪي لکه غره ،

وڙن ، کڻي ، مڀ ، به ، له ، ته ، بنڪار او داسي

نور

دوه سپلاڊينز ٽڪي لکه قصه ،

واوره ، کلکه ، پوزه ، غري ، غوري او داسي نور

درې سپلاڊينز ٽڪي لکه

واورينه ، اولسي ، پاڪستان ، کرکيله ، بريالي او

داسي نور

خلور سپلاڊينز ٽڪي لکه

برياليوتوب ، کتابونه ، دريابونه ، غر پوهنه او داسي

نور

ٻڌه يوه سپلاڊ کڻي د حرفونو شمير :

يو حرکت او يو حرف : چي يوه حرکت سره يو حرف

ملگرک وي او هغه له خپله ځايه راخوځوي
 لکه "ځي" د يوه سپلاډ تکه د چې پکښې
 د "خ" سره د "ي" حرکت را د يا لکه چې ، مې ،
 دا ، ما او داسې نور -

په دې ډله کښې د يوه بل جوړښت تکی هم راځي لکه بدن ،
 سحر ، ژپل ، او داسې نور - دا تکی دوه سپلاډيز دي خو په دغو
 درو وړو کښې لومړک سپلاډ د يوه حرف د -

يو حرکت او دوه حرفونه : دلته يو حرکت د يوه حرف له خوځولو
 پس يو بل حرف هم د هغه سره وتړي نو دا هم يو سپلاډ
 جوړوي يعني د يوه حرکت په ملگرک کښې له دوو حرفونو هم
 يو سپلاډ جوړېږي لکه سر ، لس ، اوبښ ، شين او داسې نور

يو حرکت او درې حرفونه : په دې سپلاډ کښې يو حرکت درې
 حرفونه د ځان سره خوځوي لکه گړد ، شپون ، وران او داسې
 نور -

يو حرکت او څلور حرفونه : په دې ډول سپلاډ کښې يو حرکت د
 ځان سره څلور حرفونه راخوځوي لکه شرنگک ، وروست ،
 خوند ، ژوند او داسې نور -

يو حرکت او پنځه حرفونه : په داسې سپلاډ کښې يو حرکت
 پنځه حرفونه سره وتړي لکه شخوند - دا د يوه سپلاډ تکه
 د په دې تکی کښې په دريم حرف باندې د زور حرکت د -

نور پکښې ټول حرفونه ساکن دي -

حرکت د مقناطیس پټه توګه

:

کله چې یو حرکت خپل ځان ته ، لټه یو خوا او بل خوا ، لکه د مقناطیس حرفونه راکش کړي نو دا یوه غنچه (cluster) جوړه کړي - کله د مخ لټه طرفه او کله د شا لټه طرفه حرفونه پټه یوه حرکت پورې بنځ شي نو دغسې غنچې پټه اته ډوله دي - پټه چې لږ کښي د حرکت د پاره "V" او د حرف د پاره "C" نڅښه کاروو :

۱- ځو cv   ۲- ورا ccv

۳- ځم cvc   ۴- خپل ccvc

۵- ګرد cvcc   ۶- شرنګ ccvcc

۷- شخول cccvc   ۸- شخوند cccvcc

د سپلاډ قسمونه

(د خج یا فشار لټه مخې)

د وینا پټه وخت کښې ټول سپلابونه پټه یوه ډول نه ادا کړي ، پټه ځینې سپلابونو باندې زور یا فشار راځي او پټه ځینې باندې نه راځي - د سپلابونو تر مینځ دغه فرق پټه ساده وېنا کښې هم ارزښت لري او پټه منظومه وېنا کښې هم - پټه چې لږ کښې د سپلاډ لاندینې دوه قسمونه دي :

خجن سڀلاب : د وينا ږه وخت چي
ږه كوم سڀلاب باندي زور يا فشار راځي هغه ته خجن
يا دروند سڀلاب وايي -

سپك سڀلاب : د وينا ږه وخت چي
ږه كوم سڀلاب باندي زور يا فشار نه راځي هغه ته
سپك سڀلاب وايي -

لنډ او اوږد سڀلاب

لنډ سڀلاب : لنډ سڀلاب هغه سڀلاب دك چي هر ځاي
او هر وخت د يوه سڀلاب ږه توگه كارو شي - د اوږده سڀلاب نه
علاوه نوره ټول سڀلابونه لنډ وي -
اوږد سڀلاب : ږه يوه مصرعه كښي د خجنو سڀلابونو ږه
قطار كښي هغه اخيريني خجن سڀلاب ته وايي چي د دوو يا درو
سڀلابونو ځاي ونيسي ، او بحر ته هيڅ نقصان هم نه وركوي -
د پښتو ږه زياتره بحرونو كښي دا گنجائش شته دك چي د

مصرعي اخيريني يو يا دوه سڀلابونه يي كم كړي شي دلته دا اخير
دروند سڀلاب ، چي ورته اوږد سڀلاب هم وايي ، د دوو يا درو
سڀلابونو ځاي ونيسي - خلاصه يي دا ده چي د اوږده سڀلاب ږه
مصرعه كښي د هماغه بحر له بلې مصرعي څخه يو يا دوه سڀلابونه
كم راځي - دغه اوږد سڀلاب د پخوانيو او اوسنيو څېرو شاعرانو ږه
شاعري كښي شتون لري لكه د رحمان بابا د غزل دا دوه بيتونه :

با دشاھي لري هر يو غلام د ستا
 د خاصانو پټه ځلي ناست وي عام د ستا
 زه رحمان دعا سلام پټه هغه وایم
 هر چې مالره راوړي سلام د ستا

دا بیتونه د دولس سپلاينز بحر د غزل نه اخیستي شوي دي
 ، مطلع يې يولس سپلايه ده بيا هره قافیه داره مصرعه هم يولس
 سپلايه ده خو هره يې قافیه مصرعه يې دولس سپلايه ده او وزن يې
 هم درست د، معنا يې دا شوه چې د مطلع او د هرې قافیه دارې
 مصرعې د پلي پټه رکن کېنې د اوږد سپلايه پټه توکه "ستا" را د -

د عربی او پښتو پټه سپلايه کېنې فرق

د عربی عروضو اکايي کلمه ده بيا د کلمې درې قسمونه
 (سبب ، وتد او فاصله) دي اوس د تيکنالوجي پټه جديد دور کېنې د
 قومونو او د ملکونو تر مينځ فاصلې کمې شوې دي - د دې
 نزديکت له وجهې اوس عربی ته هم د سپلايه تصور پټه ورکند بدل
 د - د عربی سپلايه پټه دوه ډوله د يو هغه د چې يو حرکت
 يو حرف راخوځوي او بل هغه د چې يو حرکت يو ورو ساکن
 حرف هم ځان ته راکډ کړي او خوځوي يې - د مثال پټه
 توکه "سفر" به واخلو - دا دوه سپلايه نیکې د پټه لومړي
 سپلايه "س" باندې زور د او پټه دويم سپلايه "فر" کېنې دوه

حرفونه دي يو متحرک او بل ساکن - ټه عربي عروضو کښې ټه سپلاډ کښې د حرفونو شمېر ارزښت لري - د دې خبرې مطلب دا شو چې ټه عربي عروضو کښې د سپلاډ څومره وا يا کميت (quantity) ارزښت لري - خو ټه پښتو کښې د سپلاډ کميت نه ، بلکه کیفیت يا څرنگوا (quality) ارزښت لري -

ټه پښتو کښې "سفر" او "سرور" ټه وزن کښې برابر دوه ټکي دي ، خو چې کله يې د عربي عروضو تلې ته واچوونو بيا يې ټه وزن کښې فرق راشي، ولې چې د "سفر" لومړۍ سپلاډ له يوه حرف جوړ دے خو د "سرور" لومړۍ سپلاډ له دوو حرفونو جوړ دے اگر که د دواړو دويم سپلاډ له دوو دوو حرفونو جوړ دے - ټه پښتو کښې دا نه شي چې ټه سپلاډ کښې حرفونه څو دي بلکه دا کتل کېږي چې سپلاډ خجن دے او که سپک -

خج (فشار)

دې ته ټه فارسي کښې فشار ، عربي کښې خج ، پښتو کښې دروند وا يا زور او ټه انگرېزي کښې (stress/accent) وايي -
د عروضو ټه اصطلاح کښې خج ټه يوه ټاکلي شوي ځاي بانلې د غږ سختوالي ، شدت او هسکوالي ته وايي يا به داسې داسې ووايو چې خج هغه کار يا عمل ته وايي چې د ژبنۍ يوونو (واحدونو) ټه لړ کښې يو ټکي د سا ايستني له فشار سره په زيات زور

او شدت و وئیل شي او دغسي یوه غبر یا خپې ته تر نورو گاونډیانو زیاته ټینګتیا او لوړتیا وروڅښي او هم له دې وجهې د ټکي معنا او ټه ترخ کښې شعري وزن اغېزمنوي - ټه پښتو څپیز - خجیز سپستم کښې خج د خپې نه هم زیات او لومړک بنسټیز ټاکنده نقش لري - خج د ژبنی جوړښتونو یا چاپیریال له مخې ټه څلور ډوله دے:

۱ - خپیز خج : دغه خج ټه خپه کښې دننه ټه حرکت(واوېل) بانلې راځي ځکه چې حرکت (واوېل) جوت وئیل کېږي او د بېواک (consonants) یا د صحیح حرفونو وئیل او اورېدل هم ټه خپل سر اخلي لکه ټه "سپین" کښې "ي" بانلې خپیز خج دے-

۲ - وی خج (کلمی یا د ټکی خج) : چی د یوې کلمی یا ټکي دننه یوه خپه ، دیوه واوېل (حرکت) او د ساد فشار ټه مرسته تر نورو خپو ټینګه او زورداره وویله شي لکه د "ورغوي" ټکے درې سپلابه (ورغ⁻ زور⁺ وي⁻) دے ، ټه دې ټکي کښې د مینځ خپه وي خج تا د کلمې خج لري ، ټه "کټمل" (کټ⁻ مل) کښې دویمه خپه چې مانیزه هم ده ، وي خج لري - که ټه یوه خپه کښې خج ټه خپل ټاکلي ځاي رانه شي نو معنا یې ونجېږي (بدله شي) او کېدک شي چې د یوه بل ټکي سره یې ادلون بدلون راشي

لکه "غوټه" ټه لومړي خج سره گڼده ، گره او ټه دويم خج

سره غوپه ، غوطه معنا خپلوي -

ياده دې وي چې ټه دوديز ليک (املاء) کښې د خج لپاره کومه

نڅښه (symbol) نه شته ، صرف د ټاکلې خپې ټه ټاکلي ځلي

(حرکت يا واوېل) باندې فتحه يا ضمه ( ) اچول کېږي -

۳ - غونډ خج (د عبارت خج) : چې ټه يوه

عبارت کښې يو توک يا ټکه ټه زور سره وويشل شي لکه

ټه "سپين کالي" کښې "سپين" ، يا ټه "د جونو

ښوونځي" کښې "د جونو" ټکي خجن راځي او بيا د ويي

خج ټه لږ کښې "د جونو" لږ دواړو خپو (جو-نو) لومړي

خپه خجنه ده - دلته لږ غونډ يا عبارت څخه مراد صرف

نحوي غونډ يا عبارت د -

۴ - غونډ له يا غونډ له ييز خج : چې ديوي

غونډ لې (جملې) دننه يو ټکه تر نورو ټه زيات زور ، لوړوالي

او فشار سره وويشل شي او ټه دې توکه د جملې بېلابېل

معنوي قسمونه مينځ ته راشي لکه بيانيه ، سواليه ، امریه -

- -

يو مثال : يوه درې سپلايزه جمله اخلو او وار ټه وار د خج

ځلي بدلوو او ورسره يې ټه معنا هم غور کوو :

- ږه چاي څښم

- زه چاي خبم

- زه چاي خبم

په اولې جملې كښې خج په "زه" باندې دك چې ددې

سوال جواب دك چې "خوك چاي خبني؟"

په دويمې جملې كښې خج په "چاي" باندې دك چې د

دې سوال جواب دك چې "نه خه خبني؟"

په دريمې جملې كښې خج په "خبم" باندې دك چې

د دې منع په جواب كښې اصرار دك چې "نه چاي مه خبنه"

OWNED BY 0300 9792115
په ټكو (كلمو) كښې د ويي خج (كلي خج) ځايونه:

د پښتو په ځينو ټكو كښې په

لومړي سپلاډ خج راځي لكه شخړه، خواښې ،

پېغله ---

په ځينو ټكو كښې په دويم

سپلاډ خج راځي لكه سپورمې ، وراړه ، تربور

په ځينو ټكو كښې په دريم

سپلاډ خج راځي لكه الوتنه ، الوتکه ، جنگ

خپلي ---

ټه ځينو ټکو کښې ټه څلورم
 سپلاډ خج راځي لکه ټولپوهنه ، اتولي ،
 ټوليزوالي ---

ټه ځينو ټکو کښې ټه پنځم
 سپلاډ خج راځي -

ټه ځينو کښې ټه شپږم
 سپلاډ خج راځي -

او ټه ځينو ټکو کښې د پاي
 ټه سپلاډ خج راځي لکه پکتيا ، پسرلي ،
 پېښور ---

ټه پښتو کښې د نورو ټکو ټه مقابل کښې د پايخج ټکي ډېر
 زيات دي - د پښتو خجپوهنې (accentology) له مخې خج هيڅ
 کله له څلورمې خپې وروستو نه راځي - داسې ټکي چې د هغو د
 خپو شمېر ټخه يا زيات وي ، لکه اهورا مزدا او نيکاراگوا ، ټه
 پښتو شاعرۍ کښې نه شي راتلې - د ار (اصل) له مخې د پښتو
 عادي او منطقي خج ټه وروستۍ خپې راځي -

ټانوي خج

خج ټه يوه ټکي کښې ټه خپل ځاي پروت وي خو که دې
 ټکي ته يو يا زيات حرفونه ورزيات کړل شي نو خج هم ورسره بل

ځلي ته بدل شي لکه ”سترگه“ دوه سپلاييز ټکے دے چې خج پي ټه
 لومړي سپلاب دے - اوس که دا ټکے ”سترگور“ شي نو خج له
 لومړي سپلاب نه دريم سپلاب ته لار شي - ټه ”سترگور“ ټکي کښي
 اصلي خج ټه دريم سپلاب دے او لومړي سپلاب باندي ټانوي خج
 دے- دا ټانوي خج هيڅ کشاله نه پيدا کوي ولې چې هغه صرف
 اصلي خج دے ټه کوم باندي چې بحر ولاړ وي -

رکن (غونډ)

دې ته ټه پښتو کښي غونډ ، عربي کښي رکن او انگرېزي

کښي (foot) وايي -

پېژند (تعريف) : د سپلابونو هغې مجموعې ته غونډ يا
 رکن وايي چې يو سپلاب پکښي لازمي خجن وي او نور سپلابونه
 پي سپک وي - د رکن ټه خجن سپلاب باندي بحر ولاړ وي - د يوه
 خاص رکن د تکرار څخه د يوه خاص بحر مصرعه جوړېږي او د بل
 رکن د تکرار نه د بل بحر مصرعه جوړېږي -

ټه پښتو شاعري کښي دوه قسمه رکنونه کارولي شوي دي :

يو قسم هغه رکن دے چې څلور سپلابونه لري او مونږ

ورته اوږد رکن وايو - ټه اوږده رکن کښي درې سپلابونه سپک وي او

يو سپلاډ لازمي خجن يا دروند وي - ٻه پښتو شاعري کښي زيات استعمال د اوږده رکن شو د - اوږده رکنونه ټه شمېر کښي څلور دي ، او اوږد رکني بحرونه جوړوي - دا څلور واړه اوږده رکنونه يو تر بله فقط دومره فرق لري چې لازمي خجن سپلاډ پکښي خپل ځلي يا خانه بدله کړي -

بل قسم هغه رکن د چې درې سپلاډونه لري او مونږ ورته لنډ رکن وايو - ټه لنډ رکن کښي دوه سپلاډونه سپک وي او يو سپلاډ لازمي دروند وي - ټه پښتو شاعري کښي د لنډ رکن ډېر کم استعمال شو د - لنډ رکنونه ټه شمېر کښي درې دي ، اولنډ رکني بحرونه جوړوي - دا درې واړه لنډ رکنونه هم يو تر بله دومره فرق لري چې لازمي خجن سپلاډ پکښي ځلي يا خانه بدله کړي -
 اوږده رکنونه (غونډونه)

ياده دې وي چې د نومونو ورکولو ټه لړ کښي د خجن سپلاډ ځلي يا خانې ته کتلي شوي دي - لانديني قالبونو کښي د سپک سپلاډ دپاره صرف هندسي (اعداد) او د خجن سپلاډ دپاره د عدد د پاسه ( ) نخښه کاروو ؛

۱- لومړې اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته لومړې اوږد

رکن وايي چې لومړې سپلاډ يې خجن د ، او نور يې سپک دي -

۲ - دويم اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته دويم اوږد

رکن وايي چې دويم سپلاډ يې خجن د ، او نور يې سپک دي -

- ۳ - دريم اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته دريم اوږد رکن وايي چې دريم سپلاډ يې خجن د ، او نوريې سپک دي -
- ۴ - څلورم اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته څلورم اوږد رکن وايي چې څلورم سپلاډ يې خجن د ، او نوريې سپک دي -

لنډ رکنونه (غونډونه)

رکنونو ته د نومونو ورکولو پټه لړ کيښي لومړي دې ته کتل شي چې رکن اوږد د او که لنډ ، بيا دې ته کتل شي چې د دې رکن څويم سپلاډ خجن د ؟ نو دلته به پيل د لومړي لنډ رکن نه کوو -

- ۱ - لومړک لنډ رکن | ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته لومړک لنډ رکن وايي چې لومړک سپلاډ يې خجن د او نوريې سپک دي - (تر نژدې ماضي پورې دې ته خالي رکن ويئل کېدل)
- ۲ - دويم لنډ رکن | ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته دويم لنډ رکن وايي چې دويم سپلاډ يې خجن د او نوريې سپک دي -
- ۳ - دريم لنډ رکن | ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته دريم لنډ رکن وايي چې دريم سپلاډ يې خجن د او نوريې سپک دي -
- د رکنونو د پېژندگلو نه وروستو اوس مونږ ته ښکاره شوه

چې سپلاډ هغه بنيادي اکايي يا يوون (unit) د څې د رکن ټکړه ترېنه جوړېږي ، رکن هغه ضروري ټکړه ده چې د مصرعې يوه تخته ترېنه جوړېږي ، او مصرعه هغه تخته ده چې د بيت يا شعر دروازه ترېنه جوړېږي - د لازمي خجن سپلاډ ټه حقله به دا ووايو چې څنگه مېخونه ټه ضروري او خاصو ځايونو ولگول شي، دومره به دروازه محکمه او بنکلې وي، هم دغه شان خجن سپلاډ هم د څې ټه خپل ټاکلي شوي ځلي کېنې راشي نو د مصرعې بحر به درست وي -

پوره رکن او نيمگړه رکن

د دريم اوږده رکن (۴ ۳ ۲ ۱) خاصه داده چې ټه مصرعه کېنې شو ځله هم تکرار کېږي ټه پوره شکل تکرار کېږي او باقي نوره رکنونه د مصرعې ټه سر او مينځ کېنې پوره راځي خو ټه اخير کېنې ټه نيمگړي شکل راځي نو د اخيري رکن نه کله يو سپلاډ ، کله دوه او کله درې سپلاډونه وغورځېږي - د کوم رکن نه چې د اخير يو سپلاډ وغورځي د هغه نيمگړه شکل د درو سپلاډونو پا شي هم دغه شان د کوم رکن چې درې سپلاډونه وغورځي د هغه نيمگړه شکل د يوه سپلاډ پا شي د دريم اوږده رکن نه علاوه نوره رکنونه (لومړه اوږد رکن ، دويم اوږد رکن او څلورم اوږد رکن) د خپل سالم شکل ټه تکرار مصرعه ټه شي پوره کولې ، او خامخا نيمگړي رکن ته اړتيا لري -

یورکن زیات نا زیات څلور ځله او کم نا کم یو ځل تکرار

کېږي -

مصرعه (verse)

د رکن د تکرار څخه مصرعه جوړېږي - د دود لږه مخې د

اولسي او ادبي قافیه وال شعر کوشني ترين (لږه ټولو وړو) یوون یا

واحد مصرعه بلل شوې ده - دوې همکچې (همټولې) مصرعې یو

شعر یا بیت جوړوي - یوه بشپړ شعر ته "فرد" وايي - مصرعه د یوه

شعري ځېل (دویزې، څلورنيزې، چاربيې، غزل، قصیدې - - -)

رغنده ټوک (جزء) گرځي - د ننګر هارځینې اولسي شاعران بیت ته

کړی او مصرعې ته نیمه کړی وايي -

په اروپايي ژبو کې د مصرعې او بیت توپیر (فرق) نه شته

او کوشني ترين موزون یوون یې هماغه لیکه ده چې په انګرېزي

کې ورته (line verse) یا په لنډه توګه (verse) وايي او د زمونږ

یوه بیت یا شعر ته "جوړه لیکې" (verse couplet) وايي چې لا

تیني سرچینه یې (versus) ده - د شعر ويي (ټکي) په عربي او اریاني

دواړو ژبو کې شتون لري -

د مصرعې (دودیزه) کچه یا اوږد وا

يو اوږد رکن څلور سپلاښونه لري او کم نا کم يو ځل او زيات نا زيات څلور ځله تکرار کيدک شي نو په دې تناظر کښې د پښتو له ټولو وړه يا لنډه مصرعه څلور سپلاښه او له ټولو اوږده مصرعه شل سپلاښه ده -

ښه به وي چې د مصرعې کچې په حقله د مجاور احمد زيار د نظر نه هم ځان خبر وسا شي - د کچې له مخې د پښتو ديواني شعر لنډ ترينه مصرعه اووه څپيزه او اوږده ترينه يې شپاړس څپيزه ده حالانکه نن صبا په نوي غزل کښې تر دوو څپيزو ، او په اوسني ازاد شعر کښې هره ټوټه د ار له مخې تر يوه غونډ (څلور څپيز رکن) کوشني کېدک شي او په ځينې ځايونو کښې تر يوې څپيزې هم ټوټې موندلې کيدې شي او اوږدوا يې هم تر ۲۸ څپيزې ټوټې ازما شوک د - نور زياتي اوږدوا يې ځکه خوند نه کوي چې پخپله شاعر او بل هر لوستو يا سندر غايک يې نور په يوه سا او بې د وقفې د لوستلو توان نه لري - حالانکه په ازاد (ناپښليز ، بې قافيه) شعر کښې تر ۵۲ څپيزې ټوټې هم موندلې لکه نصرالله حافظ او

صديق پسرلي تر دوديز (شپاړس څپيز) برید وراړو دے او تر شل
 څپيزې او يا هم پورته بېلگې يې ازمايلې دي - ښه ازاد قالب کښې
 اسماعيل يون خپلي مصرعې تر دېرش څپيزې غځولې دي -

ماته پخپله د غازي سيال صېب يو داسې غزل ښه گوتورا
 دے چې د هرې يوې مصرعې لنډوا يې د يوه سپلا ب دے - خو
 د شاعر د پاره دومره وړې (يو سپلا بيزې) مصرعې ته څه پيغام وردننه
 کول ، مقصد يث او شعريت شاملول که نا ممکن نه وي نو مشکل
 خو خامخا دي - هم دغه شان مې د اوږدوالي ښه لږ کښې د
 عبدالروف زاهد ، د ادریس خان ادریس او د ممتاز اورکزي تر شل
 څپيزې اوږدې مصرعې هم موندلې دي - دا مصرعې د لسو څپو
 غبرگې مصرعې وې (د لسو څپونه پس پکښې وقفه وه) نود داسې
 شل څپيزو ښه يوه سا ويئل او لوستل هم اسان وي او مقصد يث هم
 لرلې شي -

وزن

وزن تمللو ته وايي - ښه اصطلاح کښې د دوو کلمو (ټکو) حرکات او سکانات برابرولو ته وزن وايي ، ښه نوره ټکو کښې به داسې وويو چې د علم عروض مقرر شوو بحرونو څخه د يوه بحر ښه تله د يوه شعر تمللو ته وزن وايي - کوم شعر چې ښه دې تله صحيح او برابر پرېوځي نو هغه موزون وي که نه وي نو غير موزون -

د فن ښه ژورو کښې له ښخېلو مخکښې ، مونږ داسې و شو چې وزن د ټکو داسې ترتيب د ک چې ښه کوم سره يوه جمله ښه اورېدلو کښې خوږه او ښه ويئلو کښې روانه وي دا خوږت او رواني اهنک پيدا کوي او د اهنک رشته د احساس سره ده - ښه ټکو کښې ښه مکمله توگه د احساس ادا کول که ناممکن نه وي نو گران ضرور دي - د وزن احساس د هر هغه سړي ښه مزاج کښې پروت وي څوک چې د موسيقۍ ذوق لري -

د عامې مشاهلې خبره ده چې د خوارډه اواز يا د ساز اورېدو سره د سړي لاس ، پښې يا گوتې ؛ د اواز يا ساز د زېر و بم سره لاشعوري حرکت شروع کړي - که داسې اورېدونکي ته نظر وشي نو سړک به محسوس کړي چې د اورېدونکي د لاس پښو ښه زېر و بم کښې يو خاص ترتيب او خاصه وقفه وي - که سړک لږ نور ښه ژور نظر ورته وگوري نو يو بل حقيقت هم ښکاره کېږي هغه دا

چې د موزون نظم يا غزل هرې مصرعې سره د لاس پښې د زېر و بېم شمېر هم برابر وي د ګوتو يا د لاس پښې د زېر و بېم ږه دې وقفه کښې د وزن راز ټټ د -

د زېر و بېم د دې کيفيت صحيح اندازه لګول مشکل هم دي خو که د دې دپاره پنسل او کاغذ واخيستل شي او د لاس پښې زېر و بېم ږه دې کاغذ باندې د کړښو ږه صورت کښې ريكارډ کړ شي ، بيا به معلومه شي چې لاس يا پښې يا ګوتو څو ځله باندې حرکت وکړو - د کړښو راکارولو عمل چې څومره لاشعوري وي دومره به زيات صحيح وي - دلته دا احتياط پکار د - چې د لاس پښې يا ګوتو ږه حرکت کښې ، او د اواز ږه زېر و بېم کښې يکسانيت او رواني وي ، که نه وي نو د موزون کلام پېژندګلو به ونه شي - د مصرعې د اوچتولو سره به د پنسل باندې لاندې کول داسې يو شانوا لري لکه څنگه چې د مصرعې د زېر و بېم سره د طبله نواز لاسونه هم اهنګ وي -

اوس د باندني بحث وضاحت ږه يوه عملي مثال سره کوو -
 د مصرعې د اواز د زېر و بېم سره د هم اهنګو ګوتو يو ځل ”
 اوچتولو“ سره يو ځل ږه پنسل ”باندې کړښه“ ، او بيا د هم اهنګو ګوتو د يو ځل ”لاندې کولو“ سره ږه پنسل ”لاندې کړښه“ راکاروو -
 اوس د ارواښاد منتظر بېټني يو غزل زمزمه کوو او ورسره به کړښې هم راکاروو :

مرگک اومجوب ټټه رابللو چاته کله راځي
 چې يې ټټه زړه سمه شي، وخت راشي نوخپله راځي
 د چاپلو، دچامنکول پرې لگېدلې ده نن
 داسې نادره خوشبويي چې له هر کله راځي
 زما د امن مينو! تاته څه نه جوړ کړم
 بوي دگوکړو له هر گل او له سنبله راځي
 ما ټټه خپل سر د ټټې نيکټه کلشن کښې ښه ویر وکړو
 الله خبر چې ورته بيا داسې بلبله راځي
 ا به هم وخت وي منتظر ته چې ديار له لوري
 دا "کرې" راشي چې "ورخم" که د ځه پخپله راځي
 د دې غزل ټټه مو خو شعرونه زمزمه کړل او د هرې
 مصرعې د زېر و بم سره دگوتو لاندې بانلې حرکت مو ټټه کړښو
 کښې راوکاږلو نو د دې غزل هرې مصرعې ته مخامخ ٥٠ کړښې
 راغلې - ياده چې وي چې د کړښو راکاږلو عمل ته مو فکر نه وو -
 دا عمل لاشعوري پکار وي - اورېدونکي يا د ويونکي د
 لاس پښل به ټټه کاغذ ساکن ولاړ وي، څنگه چې مصرعه شروع
 کېږي نو د کړښو راکاږلو عمل به هم ورسره شروع کېږي د
 اورېدونکي يا د ويونکي مکمله توجه به د مصرعې اهنګ لوري ته
 وي، وروستو د دې عمل د صحت امکان کېدک شي -
 اوس دا موجوده غزل د شروع نه تر اخيره پورې چې مونږ

ويشلو نو ټول فکر مو د اواز زېر و بم لوري ته وو او د کرښو شمېر ته موهيڅ فکر نه وو، د مصرعې د زېر و بم سره د کرښو راکاډولو عمل کښې رواني هم وه، ټه ټې عمل کښې هيڅ مشکل پيدا نه شو - کله چې غزل مکمل شو نو ورسره د کرښو راکاډولو عمل هم مکمل شو - هرې مصرعې ته مخامخ، دگوتو د زېر و بم دپاره د کرښو شمېر^{۱۵} وو نو اوس بيا مونږ ونيلې شو چې دا غزل ټه وزن برابر د -

اوس که سر - لږ نور فکر وکړي نو د هرې مصرعې کرښې د سپلابونو د شمېر سره هم برابرې دي، هره مصرعه پنځلس (۱۵) سپلابه ده او د هرې مصرعې کرښې هم پنځلس (۱۵) دي -

ځکه دا غزل ټه وزن برابر د -
ټول نظمونه يا غزلې ټه اوږدوالي کښې يو برابر نه وي د ځينې غزل يا نظم مصرعې وړې وي يعني سپلابونه يې کم وي او ځينې مصرعې اوږدې وي يعني سپلابونه پکښې ډېر وي - د کمو سپلابونو مصرعې ته مخامخ د زېر و بم د کرښو شمېر هم کم وي او د ډېرو سپلابونو مصرعې ته مخامخ د زېر و بم د کرښو شمېر هم زيات وي، خو دا قاعده ضروري ده چې د غزل يا د نظم هرې مصرعې ته مخامخ د زېر و بم د کرښو شمېر مستقل يو (constant) وي ورنه وزن به ملت تصور کېږي -

د يوې مصرعې د شنې (تجزیې) ټه وخت که د قلم ټه رفتار کښې څه بې قاعدگي راغله او د کرښو راکاډول ټه يوه شان نه وو

نو دا زېر تجزيه مصرعه ښه وزن كېښې نه ده - د تجربه كارو شاعرانو
 كلام ښه وزن كېښې وي نو د دوي ښه كلام دا مشق ښه ښكلې كېږي -
 كه يو كس د موزون غزل هرې مصرعې ته مخامخ د كړښو يو مستقل
 (constant) تعداد راكاري نو دا ښه دې فن كېښې د مهارت نخښه ده -
 د وزن د معلومولو دا ذكر شوې طريقه د پښتو ښه اوږد ركني بحرونو
 كېښې زياته كاميا به ده -

OWNED BY 0300 9792115

بحر

سپكو او خجنو سپلابونو ته يو خاص او ټاكلې شو
 ترتيب وركولو ته بحر وايي - دغه دوه سپلابونه (سپك او
 خجن) چې ښه يوه خاص او ټاكلې شوي ترتيب ښه يوه مصرعه كېښې

راشي نو يو خاص ډول اهنګ (rhythm) يا بحر ترې جوړ شي - که چرته دا ټا شوک ترتيب ټه يوه بل ټاکلي شوي ترتيب بدل شي نو بحر هم ورسره بدلېږي - که چرته د دغو دوه ډوله سپلاونو يو ټا شوک ترتيب يوې داسې جملې ته وردننه شي چې د سپلاونو شمېر يې د مصرعې هومره وي ، نو ټه دغې جملې کښې بحر راشي او جمله ټه مصرعې باندي بدله شي -

ټه هره ژبه کښې د يوه خاص شمېر بحرونو گنجائش وي - دا خبره د هغې ژبې د شاعرۍ نه ټه طبعي توگه څرگندېږي - داسې نه ده چې لومړي خلقو دا بحرونه معلوم کړي دي - ټه پښتو کښې ټه طبعي توگه چې د څومره بحرونو گنجائش وو هغه د زمونږ ټه شفاهي او اولسي شاعرۍ کښې ټول راڅرگند شوي دي - دا شفاهي او اولسي شاعرۍ چې چاکړپده هغوي نه بحر پېژندلو او نه اهنګ

د پوهانو له څېړنو څخه دا نتيجه اخذ کړې شوې ده ، چې ټه پښتو شاعرۍ کښې د رکن د قسمونو او د رکن د تکرار له مخې دوه قسمه بحرونه کارولي شوي دي بيا دا دوه قسمه بحرونه بېل بېل ښاخونه هم لري ؛

اوږد رکني بحرونه

لومړۍ اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

دويم اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

دريم اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

څلورم اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

پنځم اوږد رکنی بحر (پنځه ښاخونه لري)

لنډ رکنی بحرونه

لومړۍ لنډ رکنی بحر (درې ښاخونه لري)

دویم لنډ رکنی بحر (درې ښاخونه لري)

دریم لنډ رکنی بحر (درې ښاخونه لري)

تر دې وخته ټه پښتو شعر کښې ټه دې حساب دېرش (۳۰)

بحرونه کارولي شوي دي - د دغو ټولو بحرونو پېژندگلو او تفصیل ټه څلورم باب کښې را روان د -

د وزنونو شمېره

(د مجاور احمد زيار د څېړنو ټه رڼا کښې)

د سپلابونو د شمېر (څپيز څومره والي يا هجايي کميت)

له مخې د پښتو شعر مصرعه له پنځه څپيزې تر شپاړس څپيزې

رسي نو د دې سره دولس وزنونه لاس ته راځي (۷، ۶، ۵، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۱، ۱۱)

۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ سپلابيزې مصرعې) - اوس رکنونه څلور قسمه

دي که ۱۲ وزنونو ته ټه ۴ رکنونو کښې ضرب ورکړو نو اته

څلوېښت (۴۸) وزنونه پيدا کېږي بيا د غبرگې مصرعې د شمېر ۲

سره د وزنونو شمېر ۴۸ ضرب کړو نو دوه گڼا يا شپږ نوي (۹۶) وزنونه

پيدا کېږي - پايجي قافيه وال شعر سره پرې بله اته څلوېښت (۴۸)

شمېره ورزياتېږي نو دا شمېره به يوسل او څلور څلوېښت (۱۴۴)

جوړه شي او چې د ازاد شعر مصرعه ييز رنگا رنگي (له يوې
 څپيزې تر دوه پنځوس څپيزې) ورسره په پام كېنې ونيسو يعني يو
 سل او څلورڅلوېښت (۱۴۴) ته دوه پنځوس (۵۲) وړ جمع كړو نو
 يوسل او شپږ نوي (۱۹۶) وزنونه لاس ته راځي -

په ټي بانديني تجزيه كېنې ، زما په خيال ، وزن د بحر سره
 هم معني كېلې شو كې دك اوس كه د دغو ۱۹۶ بحرونو څخه مونږ
 صرف هغه بحرونه راوباسو چې (پخوانيو او اوسنيو شاعرانو كېنې) د
 كومو بحرونو د استعمال عام رواج را دك نو بيا مونږ ته په لاس
 صرف هم هغه بحرونه او د دوي شمېر ۳۰ راځي په كومو چې را
 روانو پاڼو (څلورم باب) كېنې مناسب بحث شو كې دك -

OWNED BY 0300 9792115

دریم باب : تقطیع او د تقطیع قا عدې

تقطیع

په انگرېزي کښې دې اصطلاح دپاره د (scansion) نکه کارو شي - د تقطیع لغوي معنا ده قطع کول ، پکړې کول او پرې کول - په انگرېزي کښې د Scansion مراد دا د که چې په يوه مصرعه کښې د خج په لحاظ ” تا شوک ترتیب “ څنگه د که او سپلاونه پکښې خومره دي ؟ د ” ټاکلي شوي ترتیب “ نه مراد د خجنو او سپکو سپلاونو يو خاص او مقرر داسې ترتیب د که چې په يوه مصرعه کښې د ننه ددې ترتیب د بدلولو اجازت نه وي -

د تقطیع تعريف : د علم عروض په اصطلاح کښې تقطیع دې ته وايي چې ټکي د بحر رکنونه ته مخامخ داسې راوړل شي چې د ساکن مخ ته ساکن ټکي او د متحرک مخ ته متحرک ټکي راشي او بيا د شعر ټکي د بحر په رکنونو کښې صحيح راشي -

د پښتو شاعری په تناظر کښې به د تقطیع تعريف داسې کوو چې د شعر ټکي د بحر رکنونو ته مخامخ داسې راوړل شي چې د لازمي خجن سپلاب ځاي ته مخامخ خجن سپلاب راشي او د سپکو سپلاونو ځاي ته مخامخ سپک سپلاونه -

د تقطيع قاعلي

۱- د پښتو عروضو وړه اکايي سپلاډ ده ، سپلاډ رکنونه جوړوي ، رکنونه مصرعه جوړوي او دوې مصرعې يو شعر جوړوي-

۲- پښتو کښي څلور حرکتونه (زور ، زېر ، پېش او زور يا نيم زور) دي او هريو حرکت يو سپلاډ جوړوي-

۳- پښتو کښي څلور د علت حرفونه (و،ا،ي،ه) دي - پښتو کښي څلور د کښي "و" د پېش حرکت ، "ا" د زور ، "ي" د زېر حرکت او "ه" د زور حرکت ورکوي لکه د "مور" يا "تکي" يا "و" يا د صبا تکي "ا" يا د "ډېر" تکي "ې" يا د "هغه" تکي دويمه "ه" -

۴- "ه" د زورکي حرکت ورکوي او يو سپلاډ جوړوي - يا به داسې ووايو چې "ه" د ځان نه مخکښي حرف ته د زورکي حرکت ورکړي او خپله خاموشه يا گونگه شي -

۵- ساکن ټکے سپلاَب نه شی

جوړو -

۶- زور ځان له سپلاَب

رغوي لکه ”زما“ ، رڼا ، او څنگه ټه هې درو
واړو ټکو کښې لومړے سپلاَب زورکي جوړ
کړے دے-

۷- ساکن ټکے د ځان نه

مخکښې (ماقبل) حرکت سره د کلون نه پس
سپلاَب جوړوي لکه ”لر“ ، ”بر“ او ”غر“ ټکو
کښې ”ر“-

۸- کله د یوه متحرک حرف

نه مخکښې هم ساکن او وروستو هم ساکن
حرفونه وي نو دا ساکن حرفونه ټه مینځني
حرکت پورې ښخ شي او یو سپلاَب جوړ کړي
لکه ”ورخ“ کښې ”ر“ باندې د زور حرکت دے
خو ”و“ او ”خ“ پکښې ساکن دي-

۹- کله د یوه متحرک ټکی

نه شاته دوه یا درې ساکن حرفونه راشي لکه
دوست ، خوست - دلته ”س“ او ”ت“ د پیش
حرکت پورې ونځښلي او یو سپلاَب جوړ کړي-

OWNED BY 0300 9792115

۱۰ - صرف د سپلابونو

شمېر د وزن دپاره کافي نه د بلکه دا کتل شي چې په مصرعه کېنې خجن سپلاب بې ځايه شو که خو نه د -

۱۱ - په پښتو کېنې دوه قسمه

رکونه کارول کېږي ، په يوه قسم رکن کېنې څلور سپلابونه وي چې اوږد رکن ورته وايي او په دويم قسم رکن کېنې درې سپلابونه وي چې لنډ رکن ورته وايي -

۱۲ - د اوږده رکن تکرار اوږد

رکني بحرونه جوړوي او د لنډ رکن تکرار لنډ رکني بحرونه جوړوي -

۱۳ - په هر رکن کېنې يو

سپلاب لازمي خجن وي په کوم چې د مصرعې بحر ولاړ وي او نور پکېنې سپک سپلابونه وي - د اوږده رکن (څلور سپلابين) خج يا په لومړي سپلاب ، يا په دويم ، يا په دريم ، او يا په څلورم سپلاب راځي او له څلورم سپلاب وروستو نه شي را - د لنډ رکن (درې سپلابين) خج يا په لومړي يا په دويم او يا په دريم سپلاب راځي - د

لنډ رکن خج لۀ دريم سږلاب وروستو نۀ شي
را -

۱۴- د دوو سږلابونو رکن هم
پۀ پښتو شاعري کښي نۀ شته -

۱۵- اوږد رکن (خلور خپيز)

کم نا کم يو ځل ا و زيات نا زيات څلور ځله
تکرار کيږي ما سپوا د پنځم اوږد رکني بحر د
پنځم بناخ نه ، چې پۀ هغۀ کښي پوره رکن هم
څلور ځله او نيمگړک رکن هم څلور ځله تکرار
کيږي -

OWNED BY 0300 9792115
۱۶- لنډ رکن کم نا کم دوه

ځله او زيات نه زيات څلور ځله تکرار کيږک
شي -

۱۷- د رکنونو پۀ قطار کښي

د لازمي خجن سږلاب ځلي ته مخامخ د شعر
خجن سږلاب راځي او د رکن سپک سږلاب
ځلي ته مخامخ د مصرعي سپک سږلاب راځي
-

۱۸- که د رکن خجن

سږلاب ځاي ته مخامخ د مصرعي سپک

سپلاډ راشي نو بحر ماتېږي او که د رکن سپک
 سپلاډ ځاي ته مخامخ د مصرعې خجن
 سپلاډ راشي نو هيڅ فرق نه غورځوي -

۱۹ - خج ږه خپل ځاي

ټينگ ولاړ وي او يون نه کوي خو اهنک ږه
 مصرعه کښې بنکته ، پورته يا هوار يون کوي -

۲۰ - هغه يو سپلاډيز ټکی چې ږه

يواخې ځان هيڅ معنا نه ورکوي بلکه د
 بل ټکي سره د گډون نه پس معنا
 ورکوي ، تل د سپک سپلاډ ږه توکه
 کارول شي لکه چې ، مې ، د ، کښې ،
 نه ، يې ، دې ، مو او داسې نور -

۲۱ - هغه يو سپلاډيز ټکی چې ږه

يواخې ځان معنا ورکو شي ، خجن
 هم کېدې شي او سپک هم ؛ لکه شپه
 ، څه ، زه ، بڼه ، ورځ او داسې نور -

۲۲ - دلومري | ۴ ۳ ۲ ۱ | اوږده

رکن ، دويم | ۴ ۳ ۲ ۱ | اوږده رکن او
 د څلورم | ۴ ۳ ۲ ۱ | اوږده رکن د تکرار
 نه چې کوم بحرونه جوړېږي هغه ږه

اخیر کښې درې سپلايز نیمګر ګر رکن
غواړي -

۲۳ - د دریم اوږده رکن | ۲۱ ۳۳

| د تکرار نه چې کوم بحرونه جوړېږي
هغه ښه اخیر کښې نیمګر ګر رکن نه
غواړي -

۲۴ - د څلورم اوږده رکن | ۲۱ ۳

| د تکرار نه پنځم اوږد رکنې بحر هم
جوړېږي خو فرق پکښې دومره د
چې دا بحر ښه اخیر کښې دیوه سپلاي
نیمګر ګر رکن غواړي -

۲۵ - د دویم لنډ رکن | ۲۱ ۳ | د

تکرار نه چې کوم بحرونه جوړېږي هغه
نیمګر ګر رکن نه غواړي -

۲۶ - د لومړي لنډ رکن | ۲۱ ۳ | د

او د دریم لنډ رکن | ۲۱ ۳ | د تکرار نه
چې کوم بحرونه جوړېږي هغه ښه اخیر
کښې دیوه سپلاي نیمګر ګر رکن
غواړي -

۲۷ - د پښتو په ډېرو ټکو کېښی
 عادي او منطقي خج په اخيريني
 سپلاډ راځي - چې کوم ټکي پښخه يا
 زيات سپلابونه لري ، لکه "اهورا
 مزدا" او يا "نکارا گووا" ، په دغو ټکو
 کېښی خج په پنځم سپلاډ د ، نو
 داسې ټکي په پښتو شعر کېښی نه شي
 راتلې ، ولې چې د اوږده رکن خج تر
 څلورم سپلاډ وروستو نه شي را -

۲۸ - له درو سپلابونو کم لاندې
 باندې وا دوامه غټ تاوان نه لري
 لکه څومره چې د خج بې ځايه کول
 تاوان لري -

۲۹ - په خپل عروضی نظام کېښی
 چې د رکنونو کوم شکلونه او ډولونه
 بيان شوي دي په هغو کېښی دگوتو وهلو
 ډېر کم گنجائش د خو که بيا هم
 څوک څه نا څه کول غواړي نو هغه د
 بحرونو په وروستينو رکنونو کېښی
 کېدې شي لکه دا چې ، که د يوه بحر

ټه پاي کښې نيمگرې رکن وي نو بيا هغه ورپوره کړ شي يا که ټه پاي کښې پوره رکن وي نو بيا هغه نيمگرې کړ شي خو شرط به دا وي چې ټه دغسې کولو سره بحر کوم شکل اخلي ټه هغه کښې به اهنګ هم وي او له خپله وزنه به وځي هم نه -

٣٠ - ټه تقطيع کښې دا اړينه (ضروري) نه ده چې زور ته مخامخ زور ، يا پېش ته مخامخ پېش او يا زېر ته مخامخ زېر راشي -

٣١ - د تقطيع م

دار و مدار ټه اواز باندي د نه ټه حرفونو باندي -

٣٢ - آ (الف مملوده) ټه

پښتو کښې نه شته خو که چرته د عربي ټه يوه ټکي کښې راشي نو دا به د "ا" برابر وي او يو سپلا ب وي -

٣٣ - چي ټه کوم حرف

باندي شد ( ) وي هغه حرف د دوو حرفونو

برابروي لکه محبت (محب⁺ بت) او تصور^و
(تصو⁺ وړ) -

۳۴ - تنوين د نون برابر

حسابيږي لکه ښه فوراً کښې (فورن) -

۳۵ - د عربي ټکي اخير

ساکن الف غورځېږي لکه "لا تقنطوا" کښې -

۳۶ - الف مقصوري ( ) د

الف برابر حسابيږي لکه رحمن او رحمان -

۳۷ - د داؤد او د

طاؤس "ؤ" د دوو واوونو برابر د لکه "داوود

" - ښه دې ټکي کښې دوه واوونه يو سپلاډ
جوړوي -

۳۸ - دا ذکر شوې قاعدې ښه

ذهن کښې محفوظولو نه پس ، د يوې مصرعې د

تقطيع ښه وخت پکار ده چې د دې مصرعې د

ويشلو سره د دې بحر ويېژند شي - ښه دې لږ

کښې د مصرعې لومړي څلورو سپلابونو ته فکر

کېږي چې لومړۍ ، که دويم ، که دريم ، که

څلورم سپلاډ يې خجن د - که لومړۍ

سپالاب يې خجن وي نو ښه دې مصرعه كښي
لومړې اوږد ركن ښه كار راو شو دك- اوس
د څلورو څلورو سپالابونو ركنونه جوړوو كه دا
لومړې اوږد ركن يو ځل را وي نو دا د
لومړي اوږد ركني بحر د لومړي ښاخ مصرعه ده
، كه دوه ځله دا ركن را وي نو دا لومړي اوږد
ركني بحر د دويم ښاخ مصرعه ده كه درې ځله دا
ركن را وي نو دا د لومړي اوږد ركني بحر د
دريم ښاخ مصرعه ده - كه څلور ځله دا ركن
تكرار شو وي او يا دا مصرعه د لومړي ښاخ د
مصرعي غبرگ صورت وي نو بيا دا مصرعه د
لومړي اوږد ركني بحر د څلورم ښاخ مصرعه ده -
لنډه دا ده چې د خجن سپالاب نمبر (شمېر) به
دركن نوم وي د ركن نمبر (شمېر) به د بحر نوم
وي او د ركن تكرار (يو ، دوه ، درې ، څلور ځله)
به د دې بحر د ښاخ نوم وي -

۳۹ - ښه يوې مصرعي باندي

غور كولو نه پس كه دا معلومه شي چې هر دريم
سپالاب يې خجن دك بيا به د دې تقطيع ښه لنډ
ركن (درې سپالابيز) باندي كوو - طريقه به د

قاعدې نمبر ۳۸ کارولې شي - بيا به د لنډ رکنې
بحر هم معلوم شي او دده ښاخ هم -

۴۰ - ښه ځينی ځای کښی ښه

يوه شعري ځېل کښې د يوې څپې يا زيا د
وزن تاوان نه لري ښه دې لږ کښې هغه شعري ځېل
راځي چې له خجپاي سریت (مطلع) سره شروع
شو وي يا به داسي ووايو چې د مطلع شعري
ښه اخيري خجن سپلا ب پوره شي - اوس به قافيه
دارې مصرعې د بې قافيه (ناپښېليزو) مصرعونه
يو يو سپلا ب کمې وي - د بېلگې ښه توگه دريم
اوږد رکنې بحر دريم ښاخ به واخلو کوم چې ۱۲
سپلا بونه مصرعه لري - د دې مصرعې اخيري
خجن سپلا ب يولسم د - اوس که يوه مصرعه
ښه يولسم سپلا ب پوره شي نو دا اخيري خجن
سپلا ب اوږد شي او د دوو سپلا بونو ځاي ونيسي
او بحر ته هيڅ زيان هم نه ورکوي اوس د دې
غزل ټولې قافيه دارې مصرعي يولس سيلا به
راځي او بې قافيه مصرعې به دولس سپلا به
راځي لکه د خوشال خان دا غزل:

بيا له کومه را پيدا شو دا بهار

۱۱

چې ټټه هر لوري يې ملک کرلو کلزار

۱۱

درست پښتون له قند هاره تر اټکه

۱۲

سره يو د ننگ ټټه کار ټټ و اشکار

۱۱

۴۱ - د تقطيع ټټه کار کښې د رکن

سپلا بونه يوه تر بله لره او جدا ليکل

کېرې وې چې د خجن سپلا ب ټټه

پېژنگلو کښې خه ابهام نه شي پا -

OWNED BY 03909792115

څلورم باب

د پښتو شاعرۍ دوديز (مروج) بحرونه

بحرونه په دوه قسمه دي يو اوږد ركني بحرونه دي او بل لنډ ركني بحرونه - اوږد ركني بحرونه د اوږدو ركنونو نه او لنډ ركني بحرونه د لنډو ركنونو نه جوړېږي - په دې باب كښې مې د ركنونو په قالبونو كښې د سپلابونو په ځاي اعداد (هندسې) لگولي دي او د خجن سپلاب د پاره مې په هندسه باندې ضمه ( ) لگولې ده خود مصرعو په تقطيع كښې مې صرف په خجن سپلاب ضمه ( ) لگولې ده او په سپكو سپلابونو د نخښې ضرورت نه شته - د تقطيع په وخت د مصرعې په اخيري ركن كښې د نخښې نه مراد د نيمگړي ركن غورځېدلي سپلاب ته اشاره ده -

اوږد ركني بحرونه

دا بحرونه دڅلورو اوږدو ركنونو نه جوړېږي - لومړۍ اوږد ركن لومړۍ اوږد ركني بحر ، دويم اوږد ركن دويم اوږد ركني بحر ، دريم اوږد ركن دريم اوږد ركني بحر ، څلورم اوږد ركن څلورم اوږد ركني بحر ، او په اخير كښې يو ځل بيا څلورم اوږد ركن پنځم اوږد ركني بحر جوړوي - د هر يوه بحر بيا څلور څلور بڼاخونه دي ما سوا د پنځم اوږد ركني بحر نه چې هغه پنځه بڼاخونه لري -

لومر ڪے اوڀر د رڪني بحر

دا بحر د لومري اوڀر د رڪن | ۴۳۲۱ | چي لومر ڪے سڀلاب
 پي خجن دڪ، د تڪرار خخه جوڀڀري - د دڀ رڪن دويم، دريم او
 خلورم سڀلابونه سپڪ وي - د رڪن د تڪرار پڻه لحاظ د دڀ بحر
 خلور بناخونه دي او هر بناخ پي د درو سڀلابونو نيمگر ڪ رڪن هم
 غواڀري -

۱ - لومر ڪے اوڀر د رڪني بحر (لومر ڪے بناخ): پڻه دڀ بحر
 ڪڀني لومر ڪے اوڀر د رڪن | ۴۳۲۱ | يو ڄل پڻه پوره توگه راڄي او پڻه
 اخير ڪڀني دري سڀلابيز نيمگر ڪ رڪن غواڀري - د دڀ بحر مصرعه
 اووه ڪے سڀلابه وي - دا مصرعه د دڀ بحر تر ٿولو لنڊه مصرعه ده -
 اوس د رحمت الله درد د يوه غزل نه خوشعرونه را اخلم :

يا خالقه! لمر مي ڪري
 زير ڪ د سحر مي ڪره
 ماسوا لڻه خپل وجود
 يا الله! ڪافر مي ڪره
 زه د شبنم خاڄڪي يم
 خدايه! سمندر مي ڪره
 ته سنگ پارس او زه
 ڪاڻي يمه زر مي ڪره
 مينه د انسان را ڪره

درد یم چاره گرمې کره

د لوستلونه پس یې د دې بناخ پټه رکنونو کښې تقطیع کوم :

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ |

اِیَا خا ل قه المر مې کره -

اِزِي رے د س ا حر مې کره -

ا ما س وا لئه اخیل و جود -

اِیا الله کا افر مې کره -

ا زه د شب نم ا شاخ یم -

ا خدا یه اس من ا در مې کره -

ا تئ سن گک پا ارس او زه -

ا کتا نه ی مه ا زر مې کره -

ا مې نه د ان اسان راک په -

ا درد یم چاره ا مگر مې کره -

----- نیمگره رکن

د دې بحر د مصرعې لومړۍ او پنځم سپلا بونه خجن وي

او نوره یې سپک وي - لکه څنگه چې د باندې قالب نه ښکاره

کېږي - دا شعرونه پټه څلور سپلا بیز رکنونو کښې وویشل شول نو

معلومه شوه چې د مصرعې لومړۍ او پنځم سپلا بونه خجن دي که

لږ نور فکر وکړه شي نو د اتم سپلا ب خانې د پاره زمونږ سره بل

سپلاډ نه شته يعنې د اتم سپلاډ ځاي خالي دے - لومړے اوږد رکن اول ځل پښه پوره توگه او بيا پښه نيمگړي درې سپلاډيز شکل کښې را - اوس که چرته د اول او يا د پنځم خجنو سپلاډونو پښه ځاي سپک سپلاډ راشي نو بحر ماتېږي -

۲ - لومړے اوږد رکنې بحر (دويم بناخ) : دا بحر هم د لومړي اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | د تکرار څخه جوړېږي د دويم بناخ مصرعه د لومړي بناخ د مصرعې نه څلور سپلاډه اوږده وي - دا ذکر شوک رکن دوه ځله پښه پوره توگه او يوځل پښه نيمگړي درې سپلاډيز شکل کښې راځي - د دې بحر مصرعه يولس (۱۱) سپلاډه وي او خجن سپلاډونه يې لومړے ، پنځم او نهم دي - پښه دې بناخ کښې د عبد الرحيم مجلوب د يوه غزل نه څو شعرونه عرض کوم :

لا خو مې کتلي درته سم نه دي
 تم شه گله اوښکې مې لا تم نه دي
 غم د جدايي پښه زړه غليل يمه
 دا شانې سيخونه خو د زغم نه دي
 ښکلي مې چې وگوري مسکا کوي
 زه به لېو يمه دوي کرم نه دي
 زخم مې داغي دا مې علاج کوي
 سوک دے مسلسل دا خو ملهم نه دي
 پوه دے دمجلوب پښه زړکې پوه دے ښه

ښکلي که وليان نه دي څه کم نه دي
 اوس هم دغه شعرونه د دې ښاخ په رکنونو کښې داسې
 وېشلي شوي دي :

| ۱۲ ۱۱ ۱۰۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ |

الْأخو مېك | ت لي در ته | سُم نه دي -
 اتم شه ك له | اوين كې مې لا | اتم نه دي -
 اغم د ج دا ايي | په زړه غل | بېل ي مه -
 ادا شانې سي | اخونه خو د | زغم نه دي -
 اښك لي مې | چې او كوري | مس اكا كوي -
 ا زه به لې | و اني مه | دوي اكرم نه دي -
 ازخم مې | دا اغي دا | مې ع الراج كوي -
 اسو ډك م | سل سل | دا خو مل ا هم نه دي -
 ا پوه ډك | د مج اذوب | په زړېكي | پوه ډك ښه -
 اښك لي | كه ول | ايان نه دي | څه اكم نه دي -
 ا-----۲-----
 نيمگر ډك ركن

۳- لومړې اوږد ركني بحر (دويم بڼاخ) : ټه دې بڼاخ
 كښې هماغه لومړې اوږد ركن ټه پوره توگه درې ځله تکرار کېږي
 او ټه اخير كښې د درو سپلابونو نيمگړې ركن هم غواړي د دې
 بڼاخ هره مصرعه پنځلس (۱۵) سپلابه وي او د دويم بڼاخ د
 مصرعې نه څلور سپلابه زياته وي - خجن سپلابونه يې لومړې ،
 پنځم ، نهم او ديارلسم دي او باقي نوره سپلابونه يې سپك دي -
 دې نه پس ټه دې بڼاخ كښې شوک د خوشال خان د
 غزل نه څو شعرونه وړاندې كول شي :

ټه شته ټه دا شهر څوك چې ټه دي خريدار ستا
 څه رنگه ډېر تود دك چې مې وليله بازار ستا
 بڼه ده سروې ونه ، ټه چې بڼه ده ستا تر قده
 شهد كه شېرين دك ، ټه شېرين دك تر گفتار ستا
 چا چې تا ته كړې يونظر دك ټه درست عمر
 خو ټه دنيا پايي نور به تل وي طلبگار ستا
 ډېر طبيبان راغلل لكه راغلل هسې لاپړل
 راشه حال يې گوره چې څه حال لري بيمار ستا
 سر لري خوشال درته پېش كښ كه دې پكاروي
 نوره تر دا څه چې د چا سر راشي پكار ستا
 د خوشال بابا د دغو شعرونو لټه لوستلو پس ، د دې بحر
 ټه ركنونو كښې يې لاندې تقطيع كېږي :

| ۱۶ | ۱۵ | ۱۴ | ۱۳ | ۱۲ | ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ | ۱ |
 انٺ شته پڻه دا اس هرڅوڪ چي انٺ دي خري ا دار ستا (-)
 اخٺ رن ڪه ڊڀرا تود ڪه چي مي اولي ده با ا زار ستا (-)
 ابنه ده سر وي اونه، نه چي ابنه ده ستا تراق ده (-)
 اش هه ڪه شي ارين ڪه، نه شي ارين ڪه ڪرڪف ا تار ستا (-)
 اچا چي تاته ا ڪرڪ يون ا ظر ڪه پڻه درست ا ع مر (-)
 اخو پڻه دنيا ا پايي نور به ا تل وي ط لب سگار ستا (-)
 اڏپر ط بي بان ا راع لل ل ڪه ا راع لل ه سڀي ا ا پل (-)
 ا را شه حال پي ا ڪو ره چي خه ا حال ل ري بي ا مار ستا (-)
 اسرل ري خوا شال در ته پيش ا ڪش ڪه ڪي پ ا ڪار وي (-)
 انوره تر دا اخه چي د چا اسر را شي پ ا ڪار ستا (-)
 ۱-----۲-----۳-----نيم ڪرڪ رڪن

ياده ڪي وي چي د دي بحر مصرعه ۱۵ سڀلابونه لري
 خود دغو باندينو شعرونو ٽولي مصرعي خوارلس (۱۴) سڀلابونه لري
 پڻه ڪي ڪنبي اخيري خجن سڀلاب (ديارلسم) د اوڀر سڀلاب پڻه توڪه
 ڪارو شوڪ ڪه پڻه تقطيع ڪنبي د نخبي (-) نه دغه مراد ڪه او
 د اخيري - نه دري سڀلابيز نيم ڪرڪي رڪن ته اشاره ده -

۴- لومړې اوږد رکني بحر (خلورم بناخ) :

کوم وخت چې د پښتو ژبه د خپلوعروضو سره لا آشنا شوې نه وه نو هغه وخت کښې چې کوم شعرونه نه بحر ملید کښې لیکلي شوي وو ، نن د هغوي له تجزیې دا معلومېږي چې د خپلو عروضو نه رڼا کښې هغه شعرونه د "لومړي اوږد رکني بحر" د خلورم بناخ نه عروضي چوکاټ کښې ځایېږي لکه د رحمان بابا دا لاندې شوک غزل -

د لومړي اوږد رکني بحر تر ټولو وړه مصرعه د لومړي بناخ اووه (۸) سپلايزه مصرعه ده ، له دغو اووه سپلايزو دوو مصرعو څخه جوړه شوې يوه غبرگه مصرعه نه دې خلورم بناخ کښې راځي نو ځکه به د خلورم بناخ د مصرعې اوږدوا څوارلس (۱۴) سپلايه وي- اوس يو ځل د دې بحر نه دې بناخ کښې شوک د رحمان بابا له غزل نه خو شعرونه عرض کوم ، پس له هغې به يې د دې بحر نه رکنونو کښې تقطیع کوم :

سر زما سامان زما ، زار شه تر جنان زما
 زار شه تر جنان زما ، سر زما سامان زما
 زیان زما نقصان زما ، واره د یار هجر د
 واره د یار هجر د ، زیان زما نقصان زما
 مشک زما زعفران زما ، ستا دکوڅې خاورې دي
 ستا دکوڅې خاورې دي ، مشک زما زعفران زما

باغ زما بوستان زما ، بې تا مېوه نُه نيسي
 بې تا مېوه نُه نيسي ، باغ زما بوستان زما
 زړه زما چشمان زما ، بې تا هيڅ حال نه لري
 بې تا هيڅ حال نه لري ، زړه زما چشمان زما

د لومړي اوږد ركني بحر د څلورم بناخ په ركنونو كښې تقطيع :

| ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

ا سُر زما سا امان ز ما - ا زار شه ترج ا نان ز ما -

ا زار شه ترج ا نان ز ما - ا سُر زما سا امان ز ما -

ا زيان ز ما تق ا صمان زما - ا واړه د يار اه جر دے -

ا واړه د يار اه جر دے - ا زيان ز ما تق ا صمان زما -

ا مشك زما زعف ا ران زما - ا استا د كو خې ا خاو دې دي -

ا استا د كو خې ا خاو دې دي - ا مشك زما زعف ا ران زما -

ا باغ زما بوس ا تان زما - ا بې تا مې وه ا نه ني سي -

ا بې تا مې وه ا نه ني سي - ا باغ زما بوس ا تان زما -

ا زړه زما چش امان ز ما - ا بې تا هيڅ حال نه لري -

ا بې تا هيڅ حال نه لري - ا زړه زما چش امان زما -

ا --- نيمگر ڪ ركن ----- ۲ ----- نيمگر ڪ ركن

په دې تقطيع کښې دا ښکاره ده چې لومړۍ اوږد رکن اول
 ځل پوره ، بيا نيمگړۍ ، بيا پوره او بيا نيمگړۍ را دے - دا د
 لومړي بناخ د اووه سپلابيزې مصرعې غبرگ شکل دے - د دې
 بناخ مصرعه څوارلس (۱۴) سپلابه راغله - خجن سپلابونه يې
 لومړۍ ، پنځم ، نهم او ديارلسم دي - چونکه دلته اتم سپلاب د
 غورځېدلو (لومړي نيمگړي رکن) له سببه د غبرگې مصرعې په اووم
 سپلاب سخته يا وقفه راځي نو لوستو به په اووم سپلاب لږ
 غونډې تم کېږي - لوستو په پيوسته توگه او روانۍ سره دغه
 مصرعه له سره تر اخيره پورې نه شي لو -

دلته دې يوه بله نکته هم بې د ليکلو نه وي پاتې ، هغه دا
 چې که څوک وغواړي نو د لومړي بحر د دې څلورم بناخ غبرگه
 مصرعه بېرته په دريم بناخ کښې هم بدلولې شي - د دې غبرگې
 مصرعې د غورځېدلي اتم سپلاب ځاي ته به يو سپلاب ورننه
 کړي نو بيا به د دريم بناخ په پنځلس سپلابيزې مصرعې کښې بدله
 شي ، هم دغه شان که د دريم بناخ مصرعه څلورم بناخ ته اړول
 غواړي نو بيا به د مينځ اتم سپلاب ترپنه وغورځوي ، د اتم سپلاب د
 غورځولو نه پس به يوه څوارلس سپلابيزه غبرگه مصرعه ترپنه جوړه
 شي -

دويم اوږد رکني بحر

دا بحر د دويم اوږد رکن | ۲۳ ۲'۱ | چې دويم سپلا ب يې
 خجن د ک ، د تکرار نه جوړېږي - د دې رکن لومړۍ ، دريم او
 څلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار لږ مخې د دې بحر
 څلور بناخونه دي - هر بناخ يې د درو سپلابونو نيمگړۍ رکن هم
 غواړي -

۱ - دويم اوږد رکني بحر (لومړۍ اخ) : دا

بحر د دويم اوږد رکني بحر تر ټولو لنډ بناخ د ک - ښه دې بحر کښې
 دويم اوږد رکن | ۲۳ ۲'۱ | يو ځل ښه پوره توگه راځي او بيا ښه بل
 ځل د درې سپلابونو نيمگړي رکن ښه صورت کښې - د دې بحر
 مصرعه اووه (ک) سپلابه وي - د دې بناخ ښه مصرعه کښې خجن
 سپلابونه دويم او شپږم دي - د غازي سيال يو نظم چې عنوان يې
 د ک " کشميره ازادېږي " ښه هم دې بناخ کښې شوک د ک ، د
 نمونې ښه طور لومړي څو شعرونه ترېنه راخيستي شوي دي :

کشمير به ازادېږي

دا خوب به رښتيا کېږي

ترڅو به ښه دا خاوره

دا سرې وينې بهېږي

ښه دغه سرو لمبو کښې

کيلان به زرغونېږي

فرياد د مظلومانو

تر عرشه به رسېږي

د خوښندو لويټونه

ببرغ به را جوړېږي

يو ځل د لوستلو نه پس د دغو شعرونو د ښې بحر ږه

رکونو کښې داسې تقطيع کوم :

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

اکش مير به ا | ازا دې ږي -

ادا خوب به رښ | تيا کې ږي -

ا تر څو به ږه | ادا څاوه -

ادا سرې وي | نې ا ب هې ږي -

ا ږه د غه سرو الم | بو کښې -

ا گک لان به زر | اغو نې ږي -

ا فرياد د مظ | لو ما نو -

ا تر عرشه به | ر سې ږي -

ا د خوښندو | لو ا پ ټو نه -

ا بې رغ به را | جو ږې ږي -

ا-----نيمگړه رکن

۲ - دویم اورد رکنی بحر (دویم باخ) : ددې

بناخ مصرعه د لومړي بناخ د مصرعې نه څلور سپلاڼه اوږده ده - پټه
 دې بحر کښې دویم اورد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | دوه ځله پټه پوره توکه
 راځي او بیا پټه اخير کښې پټه درې سپلاڼيز نیمگړي شکل کښې - د
 دې بحر مصرعه یولس (۱۱) سپلاڼه وي - اوس به د دې بناخ یو غزل
 را اخلم :

پر سد وم لېو کرم د یار سترگو
 زه هم د کار سره کرم د یار سترگو
 بې مینې ژوند پټه مرگ باندې حساب د
 زه مړ وم را ژوند کرم د یار سترگو
 پوهېر مه چې هیڅ لا هم نه یم
 ورځمه که یو کرم د یار سترگو
 کېد ک شي که ویاړ ته مې ورخپل کړي
 له ځانه خو پرد کرم د یار سترگو
 چې مات شومه د خپل زېږي پټه سر کښې
 زه داسې یواغز کرم د یار سترگو

د دې بحر ټټه قالب کښې يې ټټه لاندینې توگه تقطیع کوم :

۱ | ۲ ۳ ۴ | ۵ ۶ ۷ ۸ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ |

پر سډ وم لې او کرم د یار سترگو -

ازۀ هم د کار اس پک کرم د یار سترگو -

اېې مې نې ژوند اټه مرگک بان دې اح ساب دے -

ازۀ مړ وم را اژون دے کرم د یار سترگو -

اپو هې ډ مه ا چې هېڅ لا هم نه یم -

اورخ مه که ا یو کرم د یار سترگو -

اکې دے شي که او یار ته مې اور خپل کړي -

اټه خا نه خو ا پر دے کرم د یار سترگو -

اچې مات شومه ا د خپل زړېکې اټه سر کښې -

ازۀ دا سې یو اغ زک کرم د یار سترگو -

۱-----۲----- نیمگړے رکن

ټټه تقطیع کښې دا لید شي چې د دولسم سپلا ب خانه

خالي ده ، نو دا څلور واړه مصرعي یولس یولس (۱۱) سپلابونه لري

- د دغو مصرعو خجن سپلابونه دویم، شپږم او لسم دي - دویم اوږد

رکن هم دوه ځله ټټه پوره شکل کښې را دے او یو ځل ټټه نیمگړي

شکل کښې -

۳ - دویم اورد رکنی بحر (دریم اخ) : پٺه دې

بناخ کښې هم هغه دویم اورد رکن | ۲ ۳ ۲ | کارو شي خو
 دا بناخ د دې بحر د دویم بناخ نه پٺه دې وجه بېل د ک چې پٺه دې
 کښې دغه رکن پٺه پوره شکل کښې درې ځله تکرار کېږي او پٺه اخير
 کښې پٺه درې سپلايز نیمگړي شکل کښې اوس د لوستلو د پاره د
 مطيع الله قريشي يو غزل چې پٺه هم دې بحر کښې د ک ، وړاندې
 کوم :

اشنا! خپله وعده لږه محکمه کړه چې ځمه
 زړکې مې بيا د بل دیدن پٺه طمعېه کړه چې ځمه
 ستاغم مې غموي که پٺه شهرت مې خفا کېږک
 خپل غم راځينې واخله ما بې غمه کړه چې ځمه
 شپه لاره درخصت پٺه اخیستو کښې سپين صبا شو
 تټه زلفې را خورې کړه رڼا کمه کړه چې ځمه
 ما ستا لټه دره بېرته د تلو لار لیدلې نه ده
 دا لار خو ترڅه ځايه راته سمه کړه چې ځمه
 پٺه تلو کښې يې ويئل چې قريشي بيا به راځمه
 خوسترگو يې ويئل چې خاطر جمعېه کړه چې ځمه

د غزل د لوستلو نه پس يې د دې بناخ پٺه رکنونو کښې تقطيع کوم :

| ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 اش ناخپ له | وع دُ ل به | امح کُ مه کره | ا چې خُ مه -
 ازې گُ مې بيا | د بل دي دن اڼه طُ معه کره | ا چې خُ مه -
 استاغُم مې غ | ام وي که ڼه | شه رت مې خ | افا کي ڼه -
 اخپل غُم راخي انې | واخ له ما | بې غُ مه کره | ا چې خُ مه -
 اشپه لاره | دارخ صت ڼه | ا خيس تُوکنيې سپين | اص با شو -
 اته زل فې را | اخو رې کره | ا ڼا کُ مه کره | ا چې خُ مه -
 اما ستا لُه | داره بېر ته | د اتلو لار لي | د الې نُه ده -
 ادا لار خو تراخه خا | يه را | اته سُ مه کره | ا چې خُ مه -
 اڼه تلو کيښي يې | اوي نل چې ق | ا رې شي بيا به | ا راخُ مه -
 اخو سترگو يې | اوي نل چې خا | ا طرحُ معه کره | ا چې خُ مه -
 ۱-----۲-----۳-----
 نيمگړې رکن

د دې ښاخ مصرعه پنځلس (۱۵) سېلابه وي د تقطيع ڼه
 تجربه کيښي دا ښکاره شوه چې دويم اوږد رکن درې ځله پوره او ڼه
 اخير کيښي درې سېلابيز نيمگړي شکل کيښي را او خجن
 سېلابونه يې دويم، شپږم، لسم او خوارلسم دي - دا ښاخ هم ڼه
 پښتو شعر کيښي زيات ليدل کېږي - د ښاخ د اهميت او شهرت لُه
 مخې ، د تمرين د پاره د سليم قرار لُه يوه غزل نه خو شعرونه
 وړاندې کوم لوستونکي کولې شي چې پخپله يې د تقطيع هڅه

وڪري وٺي چي د تقطيع مهارت پڻ مشق منحصر دڪ-

ولاڻ راتہ واعظ دڪ د جنت پڻ مناري
 وهلي مي تڪيه ده د رحمت پڻ مناري
 ڪوٽري به د امن بچي چرته زبروي
 تلو شوي چي ماران دي د قيادت پڻ مناري
 خپل وس پري حاسدانو، جابرانو ڪر تمام
 لاڻو نخبني لرو د مروت پڻ مناري
 بيا هم راباندي ڪران دڪ داسي ڪران لڪه جنان
 رقيب كه وي ولاڻ د رقابت پڻ مناري
 قراره! اور چي لگي پڻ جوڻي ڪري د سائست
 لپزان دي وٺي راشي د جرأت پڻ مناري

OWNED BY 0300 9792115

۴- دویم اورد رکنی بحر (لورم اخ)

بحر مضارع د عربی عروضو د مرکب (د مفرد بحرونو د کلپون نه مرکب بحر جو پېرې) بحرونو څخه یو مشهور بحر د ښه دې بحر کښې نرمي او پست وا وي- د بحر مضارع سالم وزن داسې وي :

مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن

د دې بحر د مصرعې ښه اوله برخه کښې دوه جلا جلا رکنونه راځي ، دویمه برخه کښې یې تکرار د نو ښه دې وجه دا مصرعه ښه دوو سمو حصو کښې تقسیم کېږي -

د دې بحر یو زحاف بحر مضارع مثنی (ښه یوه مصرعه کښې څلور او ښه دوو مصرعو کښې اته رکنونه) اڅرب د کچې وزن یې داسې دک :

مفعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن

ښه دې زحاف کښې هم ښه دوو جلا جلا رکنونو مصرعه شروع شي او د مصرعې ښه دویمه برخه کښې د لومړۍ برخې تکرار وي - د بحر مضارع سالم ښه مصرعه کښې شپاړس سپلا بونه وي او ښه زحاف مثنی اڅرب کښې دولس - سالم شکل وي که زحاف ، د دې بحر مصرعه یوه غبرگه مصرعه وي -

د عبد العلي کاکړ یو غزل چې ښه بحر مضارع مثنی اڅرب

کښې شوک وو ، ترېنه یوه مصرعه را اخلو :

يار درومي او زه نه مرم هرگوره بې وفايم
 د دې مصرعې نه اولې برخې کښې داسې رکن استعمال
 شوک د که چې دويم سپلاډ بې خجن د ، دا رکن دوه ځله
 تکرار شوک د د دې مصرعې د اولې برخې وزن هم د مفعول
 فاعلا تن وزن د - د مصرعې دويمې برخې کښې د اولې برخې
 تکرار د - دا مصرعه د اوو سپلاډونو غبرگه مصرعه ده -

د دې بحث نه پس سرک دې نتيجې ته را رسي چې د
 عروضو تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه چې نه بحر مضارع
 کښې ليکلي شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو "دويم اوږد رکني
 بحر" نه څلورم بناخ کښې راځي -

دا بناخ هم د دويم اوږد رکن (۱ ۲ ۳) د تکرار څخه
 جوړېږي - د دويم اوږد رکني بحر تر ټولو وړه مصرعه د لومړي بناخ
 اووه (۱) سپلاډيزه مصرعه ده - دا اووه سپلاډيزه مصرعه چې دوه ځله
 يوه نه بلې پسې کړې شي نو د څوارلسو (۱۴) سپلاډونو يوه غبرگه
 مصرعه به ترېنه جوړه شي - دا غبرگه څوارلس سپلاډيزه مصرعه د
 دې بحر نه څلورم بناخ کښې راځي - د څلورم بناخ هره مصرعه
 څلور رکنونه لري چې لومړک او دريم رکن يې نه پوره شکل تکرار
 کېږي خو دويم او څلورم رکن يې نه نیمگړي شکل کښې اوس د
 غازې سيال هغه نظم (کشمير به ازادېږي) چې ددې بحر نه لومړي
 بناخ کښې د ، دلته پېش کوم :

کشمیر به ازاد پږي
 دا خوب به رښتیا کېږي
 ترڅو به پټه دا خاوره
 دا سرې وینې بهېږي
 پټه دغه سرو لمبو کېږي
 کمالان به زرغونېږي
 فریاد د مظلومانو
 تر عرشه به رسېږي
 د خوښندو لوپټو نه
 بېرغ به را جوړېږي

OWNED BY 0300 9792115

د دې نظم هره مصرعه اووه (۷) سېلابه ده او خجن
 سېلابونه یې دویم او شپږم دي اوس به د دغو مصرعو نه لږ ساعت د
 پاره څوارلس (۱۴) سېلابېزې غبرګې مصرعې جوړول پکار وي
 چې د دې بناخ پټه سانچه کېږي ځلي شي - لاندینې پنځه غبرګې
 مصرعې به پټه دې ډول پټه لاس راشي -

کشمیر به ازاد پږي دا خوب به رښتیا کېږي
 ترڅو به پټه دا خاوره دا سرې وینې بهېږي
 پټه دغه سرو لمبو کېږي کمالان به زرغونېږي

فرياد د مظلومانو تر عرشه به رسېږي
 د خوښندو لويټونه به پرغ به را جوړېږي
 اوس به دامصرعې د دې بناخ ښه رکنونو کښې تقطيع غواړي ؛
 | ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 اکش ميره | ازا دې ډي - | ادا خوب به رښ | اتيا کي ډي -
 | ترخو به ښه | ادا خاوره - | ادا سرې وي نې | اب هې ډي -
 | اڼه دغه سروالم بوکښې | اگ لان به زر | اغونې ډي -
 | فرياد د مظلومانو - | تر عرشه به | ار سې ډي -
 | د خوښندو لويټونه - | ابې رغ به را | اجوړې ډي -

۱-----نيمگړې رکن-----۲-----نيمگړې رکن-----۱
 OWNED BY 0300 9792115

د دې بناخ د مصرعو د ميخيني نيمگړې رکن
 (اتم سپلاډ د غورځېدو) له کبله به لوستو ښه اووم سپلاډ لږ
 غوندې ايسارېږي ، ښه روانه توگه يا بې د وقفې يې نه شي لو - د
 دې بناخ د مصرعې خجن سپلابونه دويم ، شپږم ، لسم او خوارلسم
 دي خو چې کله يې يو لوستو لولي نو د وينا ښه وخت کښې
 وروستيني دوه خجن سپلابونه يوه درجه را مخکښې شي او نهم او
 ديار لسم شي ، دا ځکه چې وقفه يا سکت د وينا ښه وخت کښې ښه
 سپلاډ ښه حسابېږي -

دریم اوږد رکنی بحر

کوم وخت چې نړی د ازاد نظم سره لا آشنا شوې نه وه او
 کوم وخت چې د پښتو ادب د عروضو سره نه وو آشنا شوې
 ، هغه وخت (۱۶۰۳ - ۱۶۱۲ عیسوي) اخون دروېزه بابا مخزن^۲
 وو، چې پټه کوم ادبي صنف کښې یې وو هغې ته نن
 ازاد نظم وایي او چې پټه کوم وزن کښې یې وو هغې ته
 نن د پښتو عروضو "دریم اوږد رکنی بحر" وایي (پټه دې
 مفروضو باندې باید چې خپرنې وکړې شي) - د مخزن اته
 سپلايزې کرښې د ذکر شوي بحر پټه دویم ښاخ کښې راځي
 ، دولس سپلايزې کرښې یې پټه دریم ښاخ او شپاړس
 سپلايزې کرښې یې پټه څلورم ښاخ کښې راځي -

دا بحر د دریم اوږده رکن | ۴ ۳ ۲ | چې دریم سپلاب یې
 خجن د ، د تکرار نه جوړېږي - د دې رکن لومړی، دویم او
 څلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار له مخې د دې بحر
 څلور ښاخونه دي - د دې بحر ځانگړتیا دا ده چې د دې هیڅ یو
 ښاخ هم نیمگړی رکن نه غواړي بلکه د خپل سالم شکل پټه تکرار
 سره مصرعه پوره کو شي - دا بحر پټه پښتو شاعرۍ کښې تر ټولو
 بحرونو زیات کارو شو د

۱- دريم اوږد رکني بحر (لوم ے اخ)

پښه دې بناخ کښې دريم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | پښه پوره توگه
 يو ځل راځي او نيمگړي رکن ته اړتيا نه لري - د دې بناخ مصرعه
 څلور (۴) سېلابه ده او دريم سېلاب يې خجن د ۱ او لومړۍ ، دويم
 او څلورم سېلابونه يې سپک دي - دا د پښتو شاعرۍ تر ټولو وړه
 مصرعه ده - هم دا وجه ده چې د دې بحر دا بناخ ډېر کم کارو
 شوک دے -

اوس يو ځل د لوستلو د پاره د غازي سيال د يوه غزل نه

لومړي څو شعرونه را اخلم :

OWNED BY 0300 9792115

مغروړ

ته مجبور

خاو رې شه

ستا غروړ

ته مې خان

زه مزدور

زه دې وروړ

ته تر بور

نيت کښې شته

خه فتور

اوس يې د دې بناخ پښه سانچه کښې يې ځايوم :

| ۴۳ ۲ ۱ |

| ته مغ رور - |

| زه مج بور - |

| خاورې شه - |

| ستاغ رور - |

| ته مې خان - |

| زه مز دور - |

| زه دې ورور - |

| ته تر بور - |

OWNED BY 0300 9792115

| اخه ف تور - |

|

لکه څنګه بانلې ذکر وشو چې د دې بناخ مصرعه څلور

سپلا بونه لري ، خو دا مصرعه درې (۳) سپلا بونه لري - اوس چې

درې سپلا بونه ولې لري ؟ ګران لوستونکي به د تېرو پاڼو پټه مرسته د

دې سوال د پاره جواب ولټوي -

۲ - دريم اورډ رکنې بحر (دويم ځخ)

د لومړي ښاخ نه د دې دويم ښاخ مصرعه څلور سپلايه
 اوږده ده، ځکه چې ږه دې ښاخ کښې دريم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ |
 ږه پوره توگه دوه ځله تکرار کېږي، او نيمگړه رکن هم نه غواړي -
 د دريم اوږد رکنې بحر ټول ښاخونه داسې دي چې هغه د خپل سالم
 شکل ږه تکرار مصرعه پوره کولې شي - د دې ښاخ مصرعه اته (۸)
 سپلايوونه لري - د نورو بحرونو د لنډو ښاخونو سره که د دې ښاخ
 مقابله کوو نو دا ښاخ ډېر زيات کارو شوک دے؛ غزل، نظم او
 اولسي شاعري هم ږه دې ښاخ کښې ډېره زياته شوې ده - اوس د
 رحمان بابا د يوه غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم چې هم دې ښاخ
 کښې دے -

د دلبرو ږه درگه
 نه حرمت لرم نه جاه
 غوڅوي مې د زړه ولې
 د چشمانو ږه نگاه
 هومره قدر مې هم نه شته
 لکه قدر د گياه
 هيڅ خبر له ځانه نه يم
 چې زه څه لرم گناه
 د رحمان ږه خبر دې نه شي

حال احوال د چاتباہ

د رحمان بابا لہ غزل لوستلو نه وروستو یې اوس د دې

بناخ ټټه رکنونو کښې تقطیع کوم :

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

ا د دل ب روا ټټه در کُگه ( )

ا ټټه حرمت ل ارم نه جُاه ( )

ا غوخ وي مې ا د زړه و لې ا

ا د چش ما نو ا ټټه ن کُگه ( )

ا هوم ره ق در ا مې هم نه شته ا

ا ل که ق در ا د کُگه ياه ( )

ا هيخ خ بر لُه ا خا نه نه يم ا

ا چې زه خُه ل ارم کُگه ناه ( )

ا د رح مان ټټه ا خېر دې نه شي ا

ا حال اح وال د ا چا ت باه ( )

۲-_____

د دې بناخ مصرعه اته (۸) سېلابه ده او خجن سېلابونه

یې دریم او اووم دي - که ټټه ژور نظر ورته وکتل شي نو دا هم ترېنه

خرگندېږي چې دا بناخ د دریم بحر د لومړي بناخ غبرگ شکل

د - ټټه دې تقطیع کښې دا هم ښکاره شوه چې مطلع او هره

همقافيه مصرعه اووه (ك) سپلايه ده او بې قافيه مصرعه اته (ا)
 سپلايه ده او بحر ته هيڅ تالوان هم نه د رسېد - د دې خبرې
 سپيناوي دپاره به يو ځل بيا لوستونكو ته د اوږد سپلايه ځانگړي تياوي
 كتل پكار وي -

۳ - دريم اوږد ركني بحر (دريم اخ)

په دې بناخ كښې هم هغه دريم اوږد ركن | ۱ ۲ ۳ ۴ |
 چې دريم سپلايه يې خجن وي ، كارو شي خو دا بناخ د دې
 بحر د دويم بناخ نه په دې وجه بېل د ك چې په دې كښې دغه ركن
 په پوره شكل كښې درې ځله تکرار كېږي نو د دې بناخ مصرعه به
 دولس (۱۲) سپلايه اوږده وي - لكه د دې بحر نورو بناخونو، دا بناخ
 هم په اخير كښې نيمگړي ركن ته اړتيا نه لري - خجن سپلابونه يې
 دريم، اووم او يولسم دي - دا بناخ هم ډېر زيات كارو شو د ك -
 له پخوانيو شاعرانو واخله تر ننه پورې په دې بناخ كښې غزل او د
 نظم په صورت كښې ډېر زيات ليكل شوي دي ، او نن هم له ډېرو
 بحرونو زيات قبول كړي شو د ك - په دې بحر كښې د رحمان بابا
 د يوه غزل نه خو شعرونه وړاندې كوم:

ٻه ٻنائست زما ديار نه دي خبر څوڪ
 كه خبر شي پرې به نه ږدي دغه در څوڪ
 د دنيا چارې همه واره فاني دي
 برناحقه خاورې نولي ٻه خپل سر څوڪ
 كه زما ديار ٻه مخ د چا نظر شي
 وٺه نه ڪاندي بل خوا وٽه نظر څوڪ
 د ديدن طاقت يي هيچا سره نه شته
 وافتاب ته نه شي برابر څوڪ
 چي بېلتون ٻه سترگو ويني اشنابي ڪا
 د رحمان ٻه خبر به نه وي باهنر څوڪ
 د لوستلو نه وروستواوس يي د دې بناخ ٻه رکنونو ڪنڀي

تقطيع ڪوم :

| ۱۲۱۱ | ۱۰۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 ا ٻه ٻنا ٺست زما د يار نه دي خ بر څوڪ |
 ا ڪه خ بر شي ا پرې به نه ږدي ا د غه در څوڪ |
 ا د دن يا چا رې ه مه واره فاني دي |
 ا برنا ح قه اخاو رې نولي ا ٻه خپل سر څوڪ |
 ا ڪه زما د يار ٻه مخ د ا چان ظر شي |
 ا و به نه ڪان دي بل خوا و ا تن ظر څوڪ |
 ا دي دن طاقت يي هي چا لس ره نه شته |

ا و اف تۇب ته اك نۇ شي اب را بر شوڪ |
 اچې بېل تون پۇه استر گووي ني | اش نا يي كا |
 اد رح مان پۇه اخبر به نۇه وي | ابا ه نر شوڪ |
 ۳-----۲-----۱

۴ - دريم اورد ركني بحر (لورم باخ)

پۇه دې خلورم بناخ كښې هم هغه دريم اورد ركن | ۱ ۲ ۳
 ۴ | چې دريم سپلا ب يې خجن وي ، كارو شي خودا بناخ د دې
 بحر د دريم بناخ نه پۇه دې وجه بېل دك چې پۇه دې بناخ كښې دغه
 ركن پۇه پوره شكل كښې خلور خله تكرر كېږي نو د دې بناخ
 مصرعه به شپاړس (۱۲) سپلا به اوردې وي - دغاړو اته سپلا بيزې دوي
 مصرعې د دې بناخ يوه غبرگه مصرعه جوړوي - لكه د دې بحر نورو
 بناخونو دا بناخ هم پۇه اخير كښې نيمگړي ركن ته اړتيا نه لري -
 خجن سپلا بونه يې دريم ، اووم ، يولسم او پنځلسم دي - پۇه پښتو
 شاعرۍ كښې دا بناخ هم ډېر زيات كارو شوك دك - د خوشال
 خان بابا د يوه نظم (د دنيا بې ثباتي او بې وفايي) نه خو شعرونه
 وړاندې كوم :

همراهانو دې کوچ وگر واره لارل تر منزله
 ته لاكلك پۇه خوب اوده يې ، اې زما دله غافله
 له نېستۍ نه وهستۍ ته له هستۍ نه و نېستۍ ته
 كاروا نونه دي چلېږي ، قوافله ، قوافله

د دنيا ښه درياب ډوبه! د پاياب طمعه و مه كره
 دا پاياب دي ډېرو غوښتي خبر نه شول له ساحله
 چې گفتار كړداريې واړه موافق سره يورنگك شي
 هله هر رنگه خبره ، اثر كاندې له قايله
 ښه زيبا گفتار چې هڅه تقصير و نه كره خوشاله!
 كه كړدار دې هم زيباوه ، چاربه ولې وه مشكله

او يې د دې ښاخ ښه عروضي قالب كينې اچوم :

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ | ۱۳ | ۱۴ | ۱۵ | ۱۶ |

اهم راها نوا دې کوچ و كړا و په ل ا ر ل ا تر من ز له ا
 ا نه لا كلك ښه اخوب او د ښې اې ز ما د ا له غا ف له ا
 له نېس تې نه ا و هس تې ته ا له هس تې نه ا و نېس تې ته ا
 اكار و نو نه ا دي چ لې بي ا ق و ا ف له ا ق و ا ف له ا
 ا د دن يا ښه ا درياب ډوبه ا د پاياب طامعه و مه كره ا
 ا دا پاياب دي ا چې رو غوښتي اخ بر نه شول له ساح له ا
 ا چې كف تار كړداريې و ا په ام و افق ساره يو رنگ شي ا
 اه له هر رن امكه خ ب ره ا ا ثر كان دي له قاي له ا
 ا ښه زې با كف ا تار دې هې خه ا تق صير و نه ا كره خوشاله ا
 ا كه كړ دار دې اهم زې با وه ا چار به و لې اوه مشك له

څلورم اوږد رکنی بحر

دا بحر د څلورم اوږده رکن | ۳۳۲ | چې څلورم سپلاډ بې خجن دك ، د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن لومړك، دویم او دریم سپلاډونه سپك وي - د رکن د تکرار له مخې د دې بحر هم لكه د نورو بحرونو څلور ښاخونه دي - دا بحر هم لكه د لومړي او دویم اوږد رکنی بحر درې سپلاډیز نیمگړي رکن غواړي او د خپل سالم شكل په تکرار سره مصرعه نه شي پوره كولی - د دې رکن په څلورم سپلاډ باندي خج وي نو په نیمگړي رکن كښي دا اخيري (څلورم) خجن سپلاډ وغورځېږي او درې سپك سپلاډونه يې نیمگړي رکن | ۳۲۱ | - جوړوي -

۱ - لورم اوږد رکنی بحر (لومړی څخ)

په دې ښاخ كښي څلورم اوږد رکن | ۳۳۲ | يوځل په پوره توگه او بل ځل په درې سپلاډیز نیمگړي شكل كښي راځي - د دې نیمگړي رکن يې خجن (څلورم) سپلاډ غورځېد وي ځكه د دې ښاخ د مصرعي وزن فقط په يوه (څلورم) سپلاډ باندي ولاړ وي - د دې ښاخ مصرعه اووه (۷) سپلاډه وي - په دې ښاخ كښي غزل هم شته او نظم هم -

د غازي سيال يو غزل چې په دې ښاخ كښي دك، ترېنه څو

شعرونه را اخلم :

و رکه شه دا زندگي
 دا بې لئه تا زندگي
 خه به څوک ناز پرې وکړي
 نه شوه د چا زندگي
 زه د هغې زندگي
 هغه زما زندگي
 چا ته پرانستې غېره
 چا نه خفا زندگي
 وايه تېرېري څنگه
 سياله ! پته تا زندگي

OWNED BY 0300 9792115

اوس دا بانديني شعرونه د دې بناخ پته رکنونو کښې وېشم :

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 | و ر که شه دا ازن د گي -
 | ادا بې لئه تا ازن د گي -
 | اخه به څوک ناز پرې وکړي -
 | انه شوه د چا ازن د گي -
 | ازه ده غې ازن د گي -
 | اه غه ز ما ازن د گي -

| چا ته پرا نُس ا تې غې به - |
 | چا نه خ فَا ازن د سمي - |
 | وا يه تې رې ا بي خن سمه - |
اسيا له پټه تا ازن د سمي -
نيمگرگ رکن

۲ - لورم اوږد رکنې بحر (دويم څاخ)

پټه دې بڼاخ کښې څلورم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | دوه ځله
 پټه پوره توگه او بل ځل پټه درې سپلاينز نيمگرگي شکل کښې راځي -
 د دې نيمگرگي رکن يې خجن (څلورم) سپلاي غورځېد وي
 ځکه د دې بڼاخ د مصرعې وزن فقط پټه دوو خجنو (څلورم او اتم)
 سپلابونو باندې ولاړ وي - د دې بڼاخ مصرعه يولس (۱۱) سپلابونه
 لري - پټه دې بڼاخ کښې غزل هم شته او نظم هم - پټه دې بڼاخ کښې
 ليکلي شوي د جاوېد احسا س د يوه غزل نه خو شعرونه وړاندې
 کېږي :

زما لئه خلقو ائينه ورکه ده
 پټه ائينه کښې ترې خپره ورکه ده
 پټه افسانه کښې حقيقت ورک شو

ڀڄه حقيقت کڻي افسانه ورکه ده
 له ما هم ستا کڙي وعدہ هبره وه
 پرپر ده که ستا نه بهانه ورکه ده
 ماته ستر ورور د پلاڙيه ځاي دے مگر
 د دے د سر نه خو سایه ورکه ده
 اوس مينه هم شوه تجريه د احساس
 اوس پکڻي زږه ورک دے جذبہ ورکه ده

د لوستلو نه پس د جاويد احساس د غزل تقطيع به ڀڄه دڀ

ډول کڀري :

| ۱۲ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ | ۱ |
 | از ما له ځل اڦو ائي نه | اور که ده -
 | اڀه ائي نه اکڻي ترې شه ره | اور که ده -
 | اڀه اف سانه اکڻي ح قي قت اورک ش و -
 | اڀه ح قي قت اکڻي اف سا نه | اور که ده -
 | اله ما هم ستا کڙي وع ده | هې ره وه -
 | پرپر ده که ستا نه ب ها نه | اور که ده -
 | ماته ستر ورور د پلاڙيه ځاي دے م مگر -
 | د دے د سرانه خو سايه | اور که ده -
 | اوس مي نه هم شوه تج ربه | اد اح ساس -

ا اوس پ کښې زړه اورک د که جذبه ا ورکه ده -

۱-----۲-----نیمگر کے رکن

دا بحر هم ډېر زيات استعمال شوک د او نن هم ډېر
 زيات استعمال کېږي نو د اهميت له مخې ، د لوستونکو د مشق او
 تمرين د پاره دلته د حمزه بابا د يوه غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم -
 لوستونکي کولي شي چې د حمزه بابا د دغو شعرونو تقطيع به خپله
 وکړي -

تل به به لار د مېړنو سره خم

يمه پښتون د پښتنو سره خم

پام کوه زه هغه نظر نه يم

چې به به دود د سپېلنو سره خم

راستښدک چې نه شي وخت خو نه يم

خو د حالت د تقاضو سره خم

ولم مستقبل ته د ماضي روايات

زه د خپل حال د ولولوسره خم

حمزه! سفر که د حجاز وي نو هم

زه د پښتون د قافلو سره خم

۳ - لورم اورد رکني بحر (دریم اخ)

رمل د عربی عروضو د مفرد بحرونو څخه یو بحر د ک او د اردو مقبول ترینه بحرونو څخه یو د ک د علامه اقبال څلویښت فیصده شاعري پټه دې بحر کښې ده - د بحر رمل سالم اصلي وزن داسې د ک :

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

د بحر رمل سالم شکل پټه مقابله کښې د نه زحاف (زحاف پټه رکنونو کښې تغیر یا کمی بیشي ته وایي ، د زحاف پټه ځای پټه پښتو کښې د " نیمگړي رکن " اصطلاح شتون لري) زیات کارول کېږي - د بحر رمل یو زحاف ، بحر رمل مثنی مقصور (یوه مصرعه کښې څلور رکنونه یا پټه دوو مصرعو کښې ا تټه رکنونه خو چې څلورم رکن یې نیمگړک وي) د ک چې وزن یې داسې د ک :

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن / فاعلات

د بحر رمل سالم یا اصلي وزن شپاړس سپلا بونه لري او دا ذکر شوک زحاف یې پنځلس - پټه بحر رمل سالم کښې " فاعلاتن " رکن څلور ځله پوره تکرار شوک د ک او پټه رمل مثنی مقصور کښې درې ځله پوره صورت کښې تکرار شوک د ک او پټه څلورم ځل پټه نیمگړي صورت کښې - د میاشرف یوغزل چې بحر رمل مثنی مقصور کښې شوک وو ، ترینه یوه مصرعه رااڅلو :

اې چې بلب د عطا تل پټه چمن ستا کا چغار

په دې مصرعې کښې يو داسې رکن کارو شوک د
 چې هر څلورم سپلاډ يې خجن د ، دا رکن څلور ځله تکرار
 شوک د ، درې ځله په پوره صورت کښې او يو ځل په نیمگړي
 صورت کښې -

د دې بحث نه سره دې نتیجې ته را رسي چې د عروضو
 تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه په بحر رمل کښې ليکلي
 شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو په " څلورم اوږد رکنې بحر
 " دريم بناخ کښې راځي -

په دې بناخ کښې هم هغه څلورم اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 درې ځله په پوره توگه راځي او بل ځل په پلي کښې په درې سپلايز
 نیمگړي شکل کښې - د دې نیمگړي رکن يې خجن (څلورم)
 سپلاډ غورځېد وي ځکه د دې بناخ د مصرعې وزن په درو
 خجنو (څلورم او اتم او دولسم) سپلابونو باندې ولاړ وي - د دې
 بناخ مصرعه پنځلس (۱۵) سپلابونه لري - په دې بناخ کښې غزل هم
 شته او نظم هم اوس د د مساز شاهين يو غزل وړاندې کوم ، چې په
 هم دې بناخ کښې شوک د :

خومره پاگل وو چې په ځله کښې يې لمبه اخیسته
 هغه سړي د تا د شونډو چې بوسه اخیسته
 دلته چې چا راسره وېش د ورځو شپو کرک د
 ورځ به دوي په برخه وه مونږه به شپه اخیسته

دوي هم ربتيا نُه خوبنول سر ته يي امن غوبنتو
 د انسانيت بُه قتلِ عام کښي يي حصه اخيسته
 هلته د يوه خداي خدايي نه وه هرې خوا ته خداي وو
 مونږ بُه يواځي ځان به خدايه! ستا نامه اخيسته
 ژوند، د روښانه ژوندا نه علامت مونږ به کښي
 مونږ به شاهينه! د تاو دې سره سره اخيسته

د لوستلونه پس د دمساز شاهين د غزل تقطيع به بُه دې ډول کږي:

۱ | ۲ ۳ ۴ | ۵ ۶ ۷ ۸ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ ۱۵

اخوم ره پا کُل اوو چې بُه خله اکښي يي لم به | اخيس ته -
 اه غه س بُي | د تا د شون اوو چې بوسه | اخيس ته -
 دل ته چې چا ارا س ره وېش | د ور خوشپواک ږک د -
 اورخ به د دوي | بُه برخه وه امون به به شپه | اخيس ته -
 ادوي هم ربتيا نه خوبنول اسرته يي | امن غوبن تو -
 | دان سانيت | بُه قتلِ عام اکښي يي ح صه | اخيس ته -
 اهل ته د يوه | خداي خدايي نه اوه ه رې خوا | ته خداي وو -
 | امون د بُه يواځي ځان به خدايه | ستا نامه | اخيس ته -
 | ژوند دروښانه ژوندا نه | علامت مونږ به | به کښي -
 | مونږ به شاهينه | نه د تاو دې | سره سره | اخيس ته -

۱ ----- ۲ ----- ۳ ----- نيمگړه رکن

دا بحر ښه پښتو شاعري کښې ډېر زيات استعمال شوک
 دک او نن خو تر ټولو بحرونو زيات استعمال کېږي - د دې شهرت
 اوعومومي قبوليت له مخې د مشق ۱ و تمرين دپاره د عبدالسلام
 بېتاب يو غزل وړاندې کوم ۱ و تقطيع يې لوستونکو ته پرېږدم -
 لوستونکي به دې ته هم پام وکړي چې د دې غزل هم قافيه مصرعې
 د بې قافيه مصرعو څخه دکوم اصول له مخې يوه څپه کمې را ځي -

د چا گل مخي مسيحا ښه انتظار پروت دک
 مينن دې کله موده وشوه چې بيمار پروت دک
 ښه دې نه لوي ثبوت د تا د مينې څه درکړمه ؟
 ښه مرگ مې هم ښه سينه ستا د زلفو تار پروت دک
 د زړې درد به مې ښه دې کښې هم لا څرېکه نه کړي
 زما ښه مخکښې زما لوتې لوتې ښار پروت دک
 دا ښه ارمان د سرو گلونو شهيد شوک ښکاري
 دا چې د سرو گلونو هار يې ښه مزار پروت دک
 وخت يې شو تېر خو ځي جنان لا ښه نيولي قدم
 لا يې ښه ذهن کښې د کبر زوړ ځمار پروت دک

۴ - لورم اورد رکني بحر (لورم اخ)

د دې بحر تر ټولو لنډه بناخ لومړۍ بناخ ده چې مصرعه
 يې اووه (۷) سېلابه ده ، دغسې اووه سېلابيزې دوې مصرعې چې
 يوه يوه بلې پسې کړې شي نو يوه دې څلورم بناخ کينې راتلونکې يوه
 غيرکه مصرعه ترېنه جوړه شي - يوه دې څلورم بناخ کينې څلورم
 اورد رکن | ۲۱۳ | لومړۍ او دريم ځل پوره تکرار کېږي خو دويم
 او څلورم ځل نيمگړۍ تکرار کېږي نو د اتم او شپاړسم سېلاب
 ځايونه (کوم چې خجن هم دي) به خالي راځي - اوس د ارواښاد
 طاهر کلاچوي يوه غزل ، کوم چې د دې بحر يوه دريم بناخ کينې ده
 ، ته رجوع کوم او خوشعرونه ترېنه را اخلم :

داسې يوه خيال او يوه دار نيسم د خوبانو لمن
 لکه چې نيسي څوک غريب د بادشا هانو لمن
 چې له رخساره د شفق د ناوې وينې څاڅي
 پرې لگېدلې ده د چا د سرو لبانو لمن
 چې بې نقابه يوه ډک زړه د يار ديدن وکړمه
 هله به ډکه شي زما د دعاگانو لمن
 د اژدها او د لړم نيونه نه ده گرانه
 خو ډېره گرانه ده نيونه د سيالانو لمن
 خوشبويه ځکه ده طاهره! ستاد فکر نسيم
 پرې لگېدلې ده د حسن د سکلانو لمن

اوس به ښه دې غزل کښې لږ ساعت د پاره داسې بدلون
 راولم چې د څلورم اوږد رکنې بحر ښه دې څلورم ښاخ کښې ځاي
 شي ؛ يا به دا ووايم چې د دې بحر د لومړي ښاخ غبرگ شکل ترې
 جوړوم ؛ نيسم ښه خيال او ښه ډار ، زه د خوبانولمن
 لکه چې نيسي غريب د باد شاهانولمن
 اوس د شفق د ناوې له رخسار وينې څاڅي
 چا لگولې ده پرې د سرو لبانولمن
 چې بې نقاب ښه ډک زړه د يار ديدن وکړمه
 شي به مې هله ډکه د دعا مکانولمن
 د اژدها ، دلرم نيونه نه ده گرانه
 خوده نيونه گرانه تل د سيالانولمن
 طاهره ! دک خوشبويه د تاد فکر نيسم
 پرې لگېده د حسن د خوشحلالولمن

اوس به يې د دې ښاخ ښه قالب کښې تقطيع وکړم :

۱ ۲ | ۳ ۴ | ۵ ۶ | ۷ ۸ | ۹ ۱۰ | ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ | ۱۵ ۱۶ |
 اني سم ښه خيال او ښه ډار | ازه د خوبانولمن |
 ال که چېرې نيسي غريب | د باد شاهانولمن |
 اوس د شفق د ناوې | له رخسار وينې څاڅي |
 چا لگولې ده پرې | د سرو لبانولمن |
 چې بې نقاب ښه ډک زړه | د يار ديدن اوکړمه |

اشي به مې ه له ډ که - | ا د د عا سکا نول من - |
 ا اژ د ه ا د ل ږم - | ا ني و نه نه اده سگرا نه - |
 اخوده ني وانه سگرا نه - | ا تل د سيا ل ا نول من - |
 ا طاه ره د خوش بويه - | ا د تا د ف ا کرن سيم - |
 ا پرې ل گې ده ا د ح سن - | ا ا د خو سگ ل ا نول من - |
 ا-----نيمگر ڪ رکن-----۲-----نيمگر ڪ رکن

د دې بناخ مصرعه خوارلس (۱۴) سپلايزه غبرگه مصرعه ده - خجن سپلابونه يې صرف څلورم او دولسم دي - د هر نيمگرې رکن اخيري سپلاب د غورځېدو لږه مخې د اتم او د شپاړسم سپلابونو پښه ځاي کينې - دا نخينه لگولې شوې ده - د لومړي نيمگرې رکن (د اتم سپلاب د غورځېدو) لږه مخې دلته پښه وينا کينې يوه فطري وقفه يا سخته راځي نو لوستو به پښه اووم سپلاب لږ غونډې تم کېږي - د وينا پښه وخت به خجن سپلابونه څلورم او يولسم شي -

دلته يوه بله نکته هم د ښکاره کولو وړ ده ، چې که د دې بحر د دريم بناخ پنځلس (۱۵) سپلايزې مصرعې نه د مينځ اتم سپلاب لږه شي نو بيا هغه هم دې بناخ ته راولوړي او دغه شان که د څلورم بناخ غبرگې مصرعې ته د اتم سپلاب خانې پښه ځاي يوبل سپلاب وړ زيات کړه شي نو دا بيا د دريم بناخ پښه مصرعې کينې بلله شي -

پنځم اوږد رکنی بحر

په څلورم اوږد رکنی بحر کښې هم څلورم اوږد رکن |
 ۲۳۲۱ | کارو شوک وو او په دغې پنځم اوږد رکنی بحر کښې
 هم هغه څلورم اوږد رکن کارو شي نو په دې وجه دا دواړه بحرونه
 يوه بل ته سره نږدې دي - د دغو دواړو بحرونو فرق يواځې په
 وروستیني نیمگړي رکن کښې د - د څلورم اوږد رکنی بحر
 نیمگړک رکن د درو سپلابونو وي او څلورم يې لويډ وي خو د
 پنځم اوږد رکنی بحر په وروستیني رکن کښې درې سپلابونه
 غورځېږي او نیمگړک رکن يې فقط د يوه سپلاب پا شي -
 د ټيټې لومړۍ مصرعه هم ددې پنځم اوږد رکنی بحر په
 دویم بناخ کښې او دویمه مصرعه يې په دریم بناخ کښې راځي - د
 رکن د تکرار له مخې دا بحر هم لکه د نورو بحرونو څلور بناخونه
 لري ، خو نن صبا د نوي غزل په لړ کښې نوې نوې تجربې کېږي - له
 دغو تجربو څخه يوه دا هم ده چې د دې رکن تکرار د زیاتولو سره
 يې يو پنځم بناخ هم مخې ته راځي او د دې پنځم بناخ د مصرعې
 اوږدوا شلو سپلابونو ته رسي - اگرچه داسې بېلگې ډېرې لږې دي
 خو نن صبا دا رجحان په زیاتېدو د -

۱- پنځم اوږد رکني بحر (لوم ۷ اخ)

په دې بڼاخ کېنې هماغه څلورم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | يو
 ځل په پوره توګه او بل ځل د يوه سيلاب په نيمګړي شکل کېنې
 راځي معنا يې داده چې د پاي رکن نه يې درې سيلابونه وغورځېږي
 - د دې بڼاخ مصرعه پنځه (۵) سيلابه وي - خجن سيلاب يې
 څلورم وي اونوره پکښې سپک وي - د دې بڼاخ مصرعه د پنځم
 بحر تر ټولو لنډه يا وړه مصرعه ده - د جاپاني اهنګ دوې
 هايکوګانې وړاندې کوم :

د عبدالسلام بيتاب هايکو : ۱ کيله د چا نه

۲ مونږ همېشه وېشتي يو
 ۳ خپلو د شا نه

د دمساز شاهين هايکو : ۱ چې زړه و نه خوري

۲ نوره په دې ګرانۍ کېنې

۳ غريب به څه خوري

په دې هايکوګانو کېنې درې درې مصرعې دي چې
 لومړۍ مصرعه يې پنځه (۵) ، دويمه يې اووه (۷) او دريمه يې بيا
 پنځه (۵) سيلابونه لري - د دې هايکوګانو لومړۍ او دريمه مصرعه د
 پنځم اوږد رکني بحر په دې لومړي بڼاخ کېنې راځي خو دويمه

مصرعه يې د څلورم اوږد رکني بحر ټټه لومړي بڼاخ کښې راځي -
 لوستونکي د دويمې مصرعې د تقطيع مشق د څلورم اوږد رکني بحر
 ټټه لومړي بڼاخ کښې کولې شي - د لومړي او دريمې مصرعې تقطيع
 به ټټه دې ډول کېږي :

| ۸' ۷ ۶ ۵ | ۴' ۳ ۲ | ۱ |

اځي له د چا نه - - - | لومړي مصرعه

اځپ لود شا نه - - - | دريمه مصرعه

----- نيمگړه رکن

| ۸' ۷ ۶ ۵ | ۴' ۳ ۲ | ۱ |

اچې زړه و نه اخوري - - - | لومړي مصرعه

اغ ريب به څه اخوري - - - | دويمه مصرعه

د تقطيع نه وروستو ټټه عملي توگه دا ښکاره شوه چې د
 جاپاني اهنک د هايکو لومړي او دريمه ، دواړې مصرعې ، ټټه هم
 دې بڼاخ کښې دي - د پلي ټټه رکن کښې دا نخبې - - - درې
 غورځېدلي سپلاونه (يو سپلايز نيمگړه رکن) ظاهروي - د دې
 بڼاخ د پښخه سپلايزې مصرعې وزن ټټه څلورم خجن سپلا باندې
 ولاړد - د دغې څلورم خجن سپلا ټټه ځاي که سپک سپلا
 راشي نو دا مصرعه به موزونه پاتې نه شي ، خو که د سپکو سپلاونو
 ټټه ځاي خجن سپلا وي نو هيڅ فرق نه غورځوي -

۲ - پنځم اورد رکني بحر (دويم اخ)

د دې بناخ مصرعه د لومړي بناخ د مصرعې نه څلور
 څپې زياته ده ولې چې څلورم اورد رکن || ۲ ۳ ۴ | ۹ پوره توگه ښه
 دې بناخ کښې دوه ځله تکرار کېږي او د پاي نيمگړک رکن يې
 هماغه شان د يوه سپلا ب د ځکه د دې بناخ مصرعه نهه (۹)
 اوږده ده - دغه بناخ زياتره ښه بدللو او سندرو کښې ليد شي - د تپې
 دواړې مصرعې ښه پنځم اورد رکني بحر کښې دي اوله (لنډه) نهه
 سپلا بيزه مصرعه يې ښه دې دويم بناخ کښې ده - د غازي سيال يو
 غزل ، چې ښه هم دې بحر کښې د ، دلته ترېنه خو شعرونه پېش

کوم : OWNED BY 0300 97921 15
 چې زوروي ، چې ژړوي مې

راته خپل زورد حسن بنيابي

ستاد مزاج غوندي نازکه

دا خلق پرځه ورته وايي

هغه ښه خان کښې نه ځائېږي

سيال ښه سندره کښې يې ستايي

د تقطيع دپاره دغه درې شعرونه د دې بناخ ښه رکنونو

کښې اچوم :

| ۱۲ | ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ | ۱ |

اچي زو ر وي اچي ژ ڀ وي امڀ ---
 ارا ته خپل زور ا د ح سن بنا ابي ---
 استا د م زاج اغون دڀ نا ز ا که ---
 ادا خ لڦ پر ا خه ور ته وا ابي ---
 اه غه ڀه ځان اکښي نه ځا ئي ابي ---
 اسپال ڀه سن د ا ره کښي يي سټا ابي ---
 ۱-----۲----- نيمگر ڪر رکن

مونږه وينو چي ڀه دڀ تقطيع کښي د پاي رکن نه اخيريڻي
 دري (لسم ، يولسم او دولسم) سپلابونه غورځېدلي دي نو ڀه دڀ
 وجه د پاي رکن نه يو سپلاييز نيمگر ڪر رکن جوړ شو. د دڀ بناخ
 مصرعه نهه (۹) سپلابه راغله او خجن سپلابونه پکښي څلورم او
 اتم دي.

۳ - پنځم اورد رکني بحر (دریم اخ)

د دې بناخ مصرعه د دویم بناخ د مصرعې نه څلور څپې زیاته ده ولې چې څلورم اورد رکن || ۲ ۳ ۴ | ټه پوره توگه ټه دې بناخ کښې درې ځله تکرار کېږي او د پای نیمگړې رکن یې هماغه شان د یوه سېلاب د نو ځکه د دې بناخ مصرعه دیارلس (۱۳) اوبده ده - دغه بناخ زیاتره ټه بدلو او اولسې سندرو کښې لید شي - د ټپې دواړې مصرعې ټه پنځم اورد رکني بحر کښې دي، دویمه (اوبده) دیارلس سېلابیزه مصرعه یې ټه دې دریم بناخ کښې ده - د دروېش درا نی یو غزل ، چې ټه هم دې بناخ کښې د ، دلته را

اخلم :
 OWNED BY 0300 9792115

دگل گریوان د ، د ظالم اغزي لاسونه

خاونده مات بڼه دي د دې سپرلي لاسونه

ما ستا د پاره مانی جوړه کره له ستورو

خپلې جونگړې لره ځم زخمي لاسونه

دا ازادي ده چې هر څوک دې رېبې ژبې

دا اجازه نه شته چې وکړي لاسونه

دومره به یاد سا چې بل ټه کا ټو و

پرمخ د زمکې هر سر د لري لاسونه

له ډېره وخته یو له بله کيله من دي

زما دروېش تشه لمن ، سخي لاسونه

د تقطيع دپاره د غه غزل د دې بحر ټټه رکنونو کښې

اچوم :

| ۱۶' ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲' ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸' ۷ ۶ ۵ | ۴' ۳ ۲ ۱ |

ادگل ګرې وان ادک د ظالم اغ زي لا سوانه --- |

اخاون ده مټ اښه دي د دې اسپر لي لا سوانه --- |

اما ستا د پاره ما نې جو اړه کره لټه ستو اړو --- |

اخپ لې جون ګرې اړې ل ره ځم اغ زي مي لا سوانه --- |

ادا ازا دي اده چې هر څوک ادي رې بي ژا بي --- |

ادا اجا زه نه اشته چې وک اري لا سوانه --- |

اډوم ره به ياداسا چې بل اټه کا نو وا --- |

اپرمخ د زم اګې هر س رکا ل ري لا سوانه --- |

الټه دې ره وځ اته يو لټه ب ا له ګي له من ادي --- |

از ما در وېش اته شه ل من اس خي لا سوانه --- |

۱-----۲-----۳-----نيمګرک رکن

مونږه وينو چې ټټه دې تقطيع کښې د پاي رکن نه اخيريني

درې (څوارلسم ، پنځلسم او شپاړسم) سپلابونه غورځېدلي دي نو

ټټه دې وجه د پلي رکن نه يو سپلابيز نيمګرک رکن جوړ شو- د دې

بناخ مصرعه ديارلس (۱۳) سپلابه راغله او خجن سپلابونه پکښې

څلورم ، اتم او دولسم دي-

۴ - پنځم اورد رکنی بحر (لورم اخ) : د

پنځم اوږد رکنی بحر تر ټولو وړه (لنډه) مصرعه د لومړي بناخ پښځه
(۵) سپلاييزه مصرعه ده ، دغسې دوي پښځه سپلاييزې مصرعې چې
يوه ټه بلې پسې کړې شي نو د دې څلورم بناخ غبرگه لس (۱۰)
سپلاييزه مصرعه ترېنه جوړېږي -

څنگه چې د نورو ژبو شاعرانو د رباعي (څلوريزې) د پاره
بحرونه ځانگړي کړي دي هم دغه رنگ زمونږ کلاسيکي شاعرانو ټه
پښتو کښې دغه بحر د رباعي دپاره ټا دکه خو د دې سره سره مونږ
ټه دې بحر کښې نظمونه او غزلې هم لرو -

د محمد نواز خان طائر د يوه نظم (طوفان را) ، چې ټه

هم دغه بحر کښې دکه ، څخه لومړي پښځه شعرونه عرض کوم :

هله تادي کړه ، گوره باران دکه
شابه مړدي کړه ، گوره طوفان دکه
لږ شان نظر کړه ، اسمان پرېږي
دغه استازک ، د زول باران دکه
بزدله پاسه ، اوس خو بيدار شه
د اسمان تندر ، ماتې تمې کړې
قبلي ته گوره ، توري وريځي
بېرغ ټه لاس کښې ، دي را رواني

ٻڙه ڪپرو وروڻو ، ڪنڀي ٻي ورا دڪ

پڪڀني سڀلاڻ دڪ ، ترپنه امان دڪ

د ٽي بناخ ٻڙه قالب ڪنڀي اوس دغه شعرونه د تقطيع د پاره اچوم :

| ۱۶ ۱۵ ۱۳ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

ا ه له تا دي اڪڙه | اڪو ره با ران ا دڪ - - - |

ا شابه مڙدي اڪڙه | اڪو ره طوفان ا دڪ - - - |

ا لڙشان ن ظراڪڙه | اس مان پرڦي ا ٻي - - - |

ا دغه اس تازڪ | ا د زول با ران ا دڪ - - - |

ا بز د له ڀا اسه | ا اوس خو بي داراشه - - - |

ا د اس مان تن ادر | ا ما تي تم ٻي اڪڙي - - - |

ا قب لڙ ته ڪوڙه | ا تو رڙي وري اڇي - - - |

ا ٻي رغ ٻڙه لاس اڪڀي | ا دي را ر وا اني - - - |

ا ٻڙه ڪ ٻو وروڻو | ا ڪنڀي ٻي ورا نڪ ا دڪ - - - |

ا پ ڪنڀي سڀ لڙ ا دڪ | ا تري نه ا مان ا دڪ - - - |

ا - - - - - نيمگڙي رڪن - - - - - نيمگڙي رڪن

ٻڙه ٽي قالب ڪنڀي مونڙگورو چي څلورم اوڀر د رڪن اول او

دريم ڇل ٻڙه پوره شڪل ڪنڀي تڪرار شوڪ دڪ خو ٻڙه دويم او

څلورم ڇل ٻڙه نيمگڙي شڪل ڪنڀي لڪه ڇنگه چي د تقطيع د قالب

نه بشڪاره ده دا مصرعه يوه غيرگه مصرعه ده - د وٺنا ٻڙه وخت به

لوستونکي ښځه پنځم سپلاډ لږ وقفه کوي بيا به مخکښې پاتې
 مصرعه وايي - داسې مصرعه ښځه روا نه وينا کښې خپل ابلاغ نه شي
 کولې - ښځه قالب کښې يې خجن سپلاډونه څلورم او دولسم دي خود
 وينا ښځه وخت به يو خجن سپلاډ څلورم او بل نهم شي -

۵ - پنځم اورد رکنې بحر (پنځم اخ)

د پنځم اورد رکنې بحر تر ټولو وړه (لنډه) مصرعه د لومړي
 ښاخ پنځه (۵) سپلايزه مصرعه ده ، دغسې دوې پنځه سپلايزې
 مصرعې چې يوه ښځه بلې پسې کړې شي نو د څلورم ښاخ غبرگه لس
 (۱۰) سپلايزه مصرعه ترينه جوړېږي اوس چې داغبرگه لس (۱۰)
 سپلايزه مصرعه يو ځل بيا غبرگه کړې شي نو د دې پنځم ښاخ شل
 (۲۰) سپلايزه مصرعه ترينه جوړېږي - نن صبا ښځه نوي کهول کښې ،
 د غزل ښځه لږ کښې د شل سپلايزو مصرعو جوړولو رجحان ښځه
 زياتېلو د -

اوس ښځه دې ښاخ کښې شوک د ادریس خان ادریس د
 غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم :

لڼه چې ماحوله لڼه چې رواجه ساه مې ډوډېرې د ژوند پڼه لارکښې
 د گل پشانې هر يو ارمان مې وينم رېږېرې د ژوند پڼه لارکښې
 مينه پڼه لرکه او نزدکته ده څه که جدا شو مونږ يو تر بله
 زړه کښې ساتم چې زړه کښې ساته مې وخت به تېرېرې د ژوند پڼه لارکښې
 تا خوبه وېل چې دا کېدکته نه شي چې تا زړه پرېږدم تنها جنا نه
 نن راته وايې پڼه نيمه لارکښې لارې دوي کېرې د ژوند پڼه لارکښې
 جنا نه راشه د خداي دپاره زړه مې درزېرې پڼه ځان يرېرم
 هسې نه مړ يم چې ته رادرو حادثې کېرې د ژوند پڼه لارکښې
 ادريسه ورشه جنا خبرکړه چې درومي دومره پڼه سفر لړک
 بيا چې قسمت دک چې څه رادرومي څه راپېښېرې د ژوند پڼه لارکښې

لاندي د ادريس د غزل تقطيع کوم؛

۱۲۰ | ۱۹ | ۱۸ | ۷ | ۱۶ | ۱۵ | ۱۳ | ۱۳ | ۱۲ | ۱۱ | ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ | ۱ |

لڼه چې ماحواله لڼه چې رواجه | ساه مې ډوډېرې | اړي د ژوند پڼه لارکښې |
 ا دکل پ شانه اهريوارمان مې | اوي نم رې ژې اړي د ژوند پڼه لارکښې |
 امي نه پڼه لارکڼه دغه دده اڅه که ج د ا شومونږ يو تر بل له |
 ازړه کښې ساتم دې ازړه کښې ساته مې | اوخت به تېرېرې اړي د ژوند پڼه لارکښې |
 تا خوبه وېل چې اداکې دکته نه شي | اچې تا زړه پرېږدم اتن هاج تانه |
 نن راته وايې پڼه نيمه لارکښې | لارې دوي کړې اړي د ژوند پڼه لارکښې |
 اج نانه راشه د خداي دپاره | ازړه مې در زې اړي پڼه ځان ي رې اړم |
 اه سې نه مړ يم چې ته رادرو | احادثې کړې اړي د ژوند پڼه لارکښې |
 ادرې سه ورشه اج نانخ برکړه | اچې درومي دوم اړه پڼه س فر لړک |
 بيا چې قسمت دک چې څه رادرومي | اڅه را پېښې اړي د ژوند پڼه لارکښې |

چونکه د دې بناخ مصرعه اوږده ده نو پټه قالب کښې مو د نیمگړي رکن د یوه سپلاډ دپاره فقط یوه هندسه رکن جوړکړه د لکه | ۱۵ | ، | ۱۰ | ، | ۱۵ | ، او | ۲۰ | - مونږ به د ځان سره دا خبره پټه ذهن کښې یاده ساتو چې د یوې هندسې رکن نه درې سپلاډونه غورځېدلي دي -

پټه دې تقطیع کښې دا هم ښکاره شوه چې څلورم اوږد رکن پټه پوره توگه هم څلور ځله تکرار شوک دکه او هم دغه رکن بیا پټه نیمگړي صورت کښې هم څلور ځله تکرار شوک دکه - د دې بناخ مصرعه شل سپلاډه راغله او خجن سپلاډونه یې څلور (څلورم، نهم، څوارلسم ، او نولسم) دي - د دې بحر پټه څلورم بناخ کښې خجن سپلاډونه دوه وو -

لنډ رکنی بحرونه

کوم بحرونه چې له لنډو (درې سېلابیزو) رکنونو | ۳ ۲ |
 څخه جوړېږي هغوي ته لنډ رکنی بحرونه وايي - د دغو بحرونو هم
 شمېر کم د ک او هم يې کارونه - د پښتو په ټولې شاعرۍ کېنې د دغو
 بحرونو کارونه په اوږو کېنې د مالګې برابره هم نه ده - د دغو رکنونو
 په تکرار سره چې کوم "اهنگ" پيدا کېږي هغه له ساده وينا نه ډېر
 لږ د ک نو ځکه په دغو بحرونو ژبه اړول لږ گران وي په خلاف د
 اوږد رکنی بحرونو چې په هغوي باندې ژبه په اسانه روانېږي -
 بحرونو ته د نومونو ورکولو په لړ کېنې دې ته کتنه کېږي
 چې خجن سېلاب يې خویم د ک او رکن پکېنې کوم يورا د ک -
 په دې وجه پېل له هغه بحر څخه کېږي چې لومړی سېلاب يې
 خجن وي - په دغسې بحر کېنې رکن هم لومړی راځي نو نوم هم د
 لومړي بحر ورکوي:

لومړی لنډ رکنی بحر

تر نژدې ماضي پورې لومړي لنډ رکن ته خالي رکن او بحر
 ته يې خالي بحر ويئل کېدل ولې چې دا رکن د عروضو د پوهانو تر
 نظره نه وو تېر شوک - هر علم د ارتقا تر مدارجو له تېرېلو پس وده
 مومي يعني پوهه يا علم جمود نه قبلوي - د علم د دې ارتقا يې
 فطرت له کبله د علم عروض په لړ کېنې نوک دريافت داهم د ک
 چې اوس لومړی لنډ رکن او هم يې بحر موند شوک د ک -

دا بحر د لومړي لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | چې لومړۍ سپلاډ
 يې خجن د د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن دويم او دريم
 سپلاډونه سپک وي - د رکن د تکرار پټه لحاظ د دې بحر دري
 بناخونه دي او هر يو بناخ يې د يوه سپلاډ نيمگړۍ رکن هم
 غواړي-

۱ - لومړۍ لنډ رکنې بحر (لومړۍ بناخ): پټه دې بناخ
 کينډې لومړۍ لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | پټه پوره توگه دوه ځله تکرار کېږي
 او پټه اخير کينډې د يوه سپلاډ نيمگړۍ رکن هم غواړي - مصرعه
 يې اووه (۷) سپلاډونه لري او خجن سپلاډونه پکينډې لومړۍ ،
 څلورم او اووم وي -

د بېلگې پټه طور پټه دې رکن جوړ شوي د محمد نور څلور

شعرونه پېش کوم :

خوند کوي چين پټه جبين د نگار
 سوال نه جواب وي نه دار و مدار
 وړان به کړي واره پټه جل جل جل
 زلفې لري الول - ول - ول
 ماه د فلک د که که جن که ملک
 لمر که قمر که سما که سمک
 پاتې به شي يو ځل ځل ځل
 زلفې لري - الول - ول - ول

اوس د باندينيو شعرونو څخه دوه شعرونه (دويم او څلورم)
 د لږ بدلون سره ليکم چې هره مصرعه يې اووه سپلايه اوږده وي او د
 قاعدې تر مخه يې دې لومړي بناخ کينې ځلي شي :

وران به کړي واره يې جل

زلفې لري الو ول

پاتې به شي يې يو ځل

زلفې لري الو ول

مونږه گورو چې دا مصرعې يې لومړي خجن سپلاب شروع
 شوې دي ، اووه اووه سپلابونه لري ، هر دريم سپلاب (لومړی ،

څلورم او اووم) يې خجن د ټولو هره مصرعه اووه (ټولو سپلابونه لري
 اوس دغه شعرونه د عروض يېه قالب کينې اچوم :

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ |

ا | و | ر | ا | ن | به | ک | ر | ي | و | ا | ر | ه | ي | ه | ج | ل | - | - |

ا | ز | ل | ف | ي | ل | ا | ر | ي | ا | ل | و | ا | و | ل | - | - |

ا | پ | ا | ت | ي | به | ا | ش | ي | ي | ه | ي | و | ا | ځ | ل | - | - |

ا | ز | ل | ف | ي | ل | ا | ر | ي | ا | ل | و | ا | و | ل | - | - |

۱ | ۲ | نيمگړه رکن

۲ - لومړې لنډ رکنې بحر (دویم ښاخ) : ښاخ ښاخ
 کښې لومړې لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | ښه پوره توګه درې ځله تکرار
 کېږي او ښه اخیر کښې د یوه سپلا ب نیمګړې رکن هم غواړي -
 مصرعه یې لس (۱۰) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې
 لومړې ، څلورم ، اووم او لسم وي -
 اوس د لومړي لنډ رکنې بحر ښه شروع کښې لیکلې شوو د
 محمد نور څلورو شعرونو څخه دوه شعرونه (لومړې او دریم) یو
 ځل بیا دلته وړاندې کوم ، کوم چې ښه هم دغې دویم ښاخ کښې
 دي :

خوند کوي چین ښه جبین د نگار
 سوال نه جواب وي ، نه دار و مدار

ماه د فلک د که جن که ملک

لمر که قمر که سما که سمک

د لوستلو نه پس دا شعرونه د ښاخ ښه عروضي پیمانه ګزوم :

| ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ |

اخوند ک وي | چین ښه ج | آیین د ن | نگار - - |

اسوال نه ج | اواب وي نه | دارو م | دار - - |

ماه د ف | الک د که | جن که م | الک - - |

المُرکه ق | امر که س | اما که س | امک - - |

۱ ۲ ۳ نیمګړې رکن

د بانديني بحث ښه رڼا کښې د تقطيع ښې تجربې ته که ښه غور سره وگورو نو دا شعرونه د دغې ښاخ ښه معيار پوره پرېوځي -

۳ - لومړۍ لنډ رکنې بحر (درېم ښاخ): ښه دې ښاخ کښې لومړۍ لنډ رکن | ۱ ۲ ۳ | ښه پوره توگه څلور ځله تکرار کېږي او ښه اخير کښې د يوه سپلا ب نيمگړۍ رکن هم غواړي - مصرعه يې ديارلس (۱۳) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې لومړۍ ، څلورم ، اووم ، لسم او ديارلسم دي -

اوس د محمد نور ښه پورتنيو دوو (لومړۍ او درېم) شعرونو کښې لږ داسې بللون راولم چې مصرعې يې تر ديارلس سپلابونو پورې اوږدې شي :

خوند کوي چين ښه جبين د نگار همېشه
سوال ښه جواب وي ښه دار و مدار همېشه
ماه د فلک د که جن که ملک د که جنان
لمر که قمر که سما که سمک د که جنان

اوس د دې ښاخ ښه رکنونو کښې د دغو شعرونو تقطيع کول دي -

| ۱ ۲ ۳ | ۴ ۵ ۶ | ۷ ۸ ۹ | ۱۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ ۱۵ |
| اخوند ک وي اچين ښه ج ا بين د ن ا کار ه مې ا شه - - |
| اسوال ښه ج ا واب وي ښه ا دار و م ا دار ه مې ا شه - - |

اُمّاه د ف ا ل ک د که اجن که م ا ل ک د ج اُنان - - ا
 المُر که ق ا م ر که س ا م ا که س ا م ک د ج اُنان - - ا
 ۱ ۲ ۳ ۴ نیمگړه رکن

ټه چې تقطیع کښې دا صفا لیدکه شي چې هره مصرعه
 دیارلس (۱۳) سپلابونه لري - خج یې د لومړي سپلاب نه شروع
 کېږي او بیا یې هر دریم سپلاب خجن د ټه هره مصرعه کښې
 لومړه لنډ رکن ټه پوره توگه څلور ځله تکرار شوک د او ټه اخیر
 کښې دیوه سپلاب ټه نیمگړي صورت کښې را دک -

OWNED BY 0300 9792115
 دویم لنډ رکنی بحر

دا بحر د دویم لنډ رکن | ۱ ۲ ۳ | چې دویم سپلاب یې
 خجن دک ، د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن لومړه او دریم
 سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار ټه لحاظ د دې بحر درې
 بناخونه دي - دا دویم لنډ رکن چې څو ځله هم ټه مصرعه کښې
 تکرار کېږي نو ټه پوره توگه تکرار کېږي او نیمگړه رکن نه غواړي -

۱- دویم لنډ رکنی بحر (لومړۍ بڼاخ): ښاخ کښې
 دویم لنډ رکن ښاخ پوره توګه دوه ځله تکرار کېږي او نیمګړۍ رکن
 هم نه غواړي د ښاخ مصرعه شپږ (۶) سېلابه وي خو پښخه (۵)
 سېلابه هم کېدې شي - خجن سېلابونه یې دویم او پنځم دي - اوس
 ښاخ کښې شوک یو خپل غزل وړاندې کوم:

هغه نه څه کار کړي

نه کار نه انکار کړي

هر کار نه اسان دے

تنقید چې بسیار کړي

د غم استقبال کښې

خوشي کله بار کړي

اغیار نه به څوک کړي

کله یار لږ یار کړي

سالک بیرند دے

خو وار ته به وار کړي

د لوستلو نه وروستو دا غزل د تقطیع د پاره د ښاخ ښاخ

رکونو کښې اچوم؛

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ |

ا ه غه | نه | څه کار کړي |

انه کار نه | ان کار کړي |

اهر کُار نه | ا سان دے |
 اتن قید چي | بس یار کړي |
 اد غم اس | تق بال کښي |
 اخو شي ک | ده بار کړي |
 اغ یار نه | به خوځ کړي |
 اگي له یار | له یار کړي |
 اسالک بي | اړن دے دے |
 اخو وار ته | به وار کړي |

۲-----۱

۲- دویم لنډ رکنې بحر (دویم ښاخ): ښه دې ښاخ کښي
 دویم لنډ رکن ښه پوره توگه درې ځله تکرار کړي او نیمگړه رکن
 هم نه غواړي - ددې ښاخ مصرعه نهه (۹) سپلابه وي خواته (۸)
 سپلابه هم کېدې شي - خجن سپلابونه يې دویم ، پنځم او اتم دي -
 ښه دې ښاخ کښي شو خپل يو غزل وړاندې کوم ، پس له
 لوستلو به يې ددې ښاخ ښه رکنونو کښي تقطیع کوم:

يو ځل چې را ضي شي جنان بيا
 د قرب مساوي شي هجران بيا
 چې غم شي د زغم نه باهر نو
 ضرور سودايي شي انسان بيا

چې فوق او اخلاص را پيدا شي
 ښه عشق کښې کافي شي سامان بيا
 چمن مې له تندې وچېږي
 مگر که ساقې شي اسمان بيا
 سالک د زړه ملک جوگه نه دے
 پکښې چې جاري شي بحران بيا

اوس پې د تې بناخ ښه رکنونو کښې ځايوم؛

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ |

ا يو ځل چې را ضي شي | ج ن ان بيا |
 اد قرب م اسا وي شي | هج ران بيا |
 ا چې غم شي | د زغم نه | با هر نو |
 اض رور سوا دا يي شي | ان سان بيا |
 ا چې فوق او | اخ لاص را | پي دا شي |
 ا ښه عشق کښې | کا في شي | اسا مان بيا |
 ا چ من مې | له تن دې | او چې ږي |
 ا م مگر که | اسا في شي | اس مان بيا |
 ا سالک د | زړه ملک | جواگه نه دے |
 ا پ کښې چې | جا ري شي | بح ران بيا |

۳ - دويم لنه رکني بحر (دريم بناخ) : ٲه ډې بناخ کښې
 دويم لنه رکن ٲه پوره توگه څلور ځله تکرار کېږي او نيمگړک رکن
 هم نه غواړي - ددې بناخ مصرعه دولس (۱۲) سپلاڼه وي خو يولس
 (۱۱) سپلاڼه هم کېدې شي - خجن سپلاڼونه يې دويم ، پنځم ، اتم
 او يولسم دي - اوس ٲه ډې بناخ کښې د امر دين شاعر له يوې اولسي
 سندري څخه پنځه مصرعې دلته را اخلم :

غريب امر دینه یغبال دی کوټه شو
 چې یار نازنین اوس له تا بېگانه شو
 ساقی رخصت راکړ چې څه مېخانې ته
 مطرب حواله کړم سارنگک و طبلې ته
 بلبل روانه کړمه باغ و باغچې ته

اوس یې د عروضو ٲه رکنونو کښې اچوم ؛

| ۱۲ ۱۱' ۱۰ | ۹ ۸' ۷ | ۶ ۵' ۴ | ۳ ۲' ۱ |
 اغ رُب ا امر دِي نه ا یغ بَال دِي ا کو ټه شو ا
 اچې یار نا | ز نین اوس | له تا بې اکا نه شو ا
 اساقِي رخ ا صت را کړ اچې څه مې ا خا نې ته ا
 امط رُب ح او ا له کړم | اسا رُنْگک و ا طب لې ته ا
 ابل بُل ر ا و ا نه کړ ا مه باغ و ا باغ چې ته ا
 ۲-----۳-----۲-----۱

دریم لنډ رکنی بحر

دا بحر د دریم لنډ (درې سپلايز) رکن | ۲ ۳ | چې
 دریم سپلاي يې خجن وي ، د تکرار څخه جوړېږي - د اخير رکن
 نه يې دوه سپلابونه غورځېږي نو نیمګړک رکن يې تش د یوه
 سپلاب پا شي -

کله چې مونږ د یوه بحر تر ټولو لنډ يا لومړک بناخ
 معلومول غواړو نو د هغه بحر د یوه پوره رکن او بل د نیمګړي رکن
 سپلابونه سره جمع کوو - د دغې اصول له مخې اوس چې د دریم
 لنډ رکنی بحر تر ټولو لنډ يا لومړک بناخ جوړوو نو چې د یوه پوره
 رکن (درې سپلايز) او بل د یوه سپلاب نیمګړي رکن سپلابونه سره
 جمع کړو نو څلور سپلابونه لاس ته راځي او هغه هم په دې ډول
 چې په دې څلورو سپلابونو کېنې دریم سپلاب خجن وي اوس
 ستونځه دا ده چې د دریم اوږد رکنی بحر د لومړي بناخ جوړښت
 هم داسې د چې په څلور سپلابه مصرعه کېنې يې دریم سپلاب
 خجن وي - د دغو دواړو جلا جلا بحرونو د مصرعو عروضي
 جوړښت به په یوه شان داسې وي :

| ۲ ۳ |

اوس به دا ابهام پیدا کېږي چې یوه خاصه مصرعه مونږ د

کوم بحر و شمارو ؟

د دې ستونځې د هوارولو د پاره دا اصول وضع کړک

شوکه دکه چې د دریم لنډ رکنی بحر د لومړي ښاخ په جوړولو کېښي به دریم لنډ رکن دوه ځله په پوره توګه او یو ځل په یوه سیلابیز د نیمګړي شکل په توګه تکرار کېږي نو بیا به د دې ښاخ مصرعه اووه (ک) سپلابه راشي او د دریم اوږد رکنی بحر سره به یې توپیر (فرق) ښکاره شي -

۱- دریم لنډ رکنی بحر (لومړک ښاخ): د پورتنی بحث په رڼا کېښي د دې ښاخ مصرعه د دریم لنډ رکن ۲ | ۳ | چې دریم سپلاب یې خجن وي ، د تکرار څخه جوړېږي - دا ذکر شوکه رکن دوه ځله په پوره ډول او یو ځل په یوه سیلابیز نیمګړي ډول تکرار کېږي - مصرعه یې اووه (ک) سپلابه اوږده وي او خجن سپلابونه پکېښي دریم او شپږم وي - په دې ښاخ کېښي شوکه یو خپل غزل د لوستلو دپاره پېش کوم :

د اقا ستا مقام دکه
 د زما د غلام دکه
 چې مرید د مراد شم
 د طلب مې انجام دکه
 گناه کار مقتدي يم
 محبت مې امام دکه
 اوس توبه شوه رایاده
 دځوانۍ چې ماښام دکه

سالک یار تہ اشعار کنبی

ور لپہر سلام دے

د لوستلو نہ پس بی اوس د دے بناخ بٹہ عروضی سانچہ

کنبی اچوم :

| ۹' ۸ ۷ | ۶' ۵ ۴ | ۳' ۲ ۱ |

ا د ا ق ا س ت ا م ق ا م ا دے - - |

ا د ز ما ا د غ ل ا م ا دے - - |

ا چہ م رید ا د م ر ا د ا ش م - - |

ا د ط ل ب ا مہ ا ن ج ا م ا دے - - |

ا گ ناہ گ گ ا ر ا م ق ت د ی ا ی م - - |

ا م ح ب ب ت ا مہ ا م ا م ا دے - - |

ا اوس تو بہ اشوہ را یا ا دہ - - |

ا د خ و ا ن ی ا چہ ما ب ن ا م ا دے - - |

ا سالک یار تہ اش عار کنبی - - |

ا اور لپہر ب ا س ل ا م ا دے - - |

ا - - - - - ۲ - - - - - نیم گہرے رکن

۲- دریم لنه رکنی بحر (دویم بناخ)

بحر خفیف د عربی عروضو د مرکب بحرونو څخه یو مشهور بحر دکه - دا بحر د وعظ او اخلاقي مضمونونو د پاره زیات

مشهور دکه - د بحر خفیف سالم وزن داسې دکه:

فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن

د دې بحر سالم وزن کم او زحافات یې زیات استعمال

کېږي - د دې بحر یولس وزنونه دي -

دا بحر د مسدس (یوه مصرعه کښې درې او دوو مصرعو

کښې شپږ رکنونه) په صورت کښې زیات کارو کېږي - د عروضو د

تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه چې په بحر خفیف کښې

لیکلي شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو د "دریم لنه رکنی

بحر" په دویم بناخ کښې راځي لکه د دولت لوانې له یوه غزل نه

اخیستې شوې دا مصرعه:

دا جهان دکه په مثل بهار

د دې بناخ مصرعه د دریم لنه رکن || ۲ ۳ | چې دریم

سپلا ب یې خجن وي ، د تکرار څخه جوړېږي - دا ذکر شوکه رکن

درې ځله په پوره ډول او یو ځل په یوه سپلا بیز نیمگړي ډول تکرار

کېږي، مصرعه یې لس (۱۰) سپلا بیه اوږده وي او خجن سپلا بونه

پکښې دریم ، شپږم او نهم وي - په دې بناخ کښې اولسي سنلرې هم

وینلې شوي دي - دلته د نمونې په څېر د حاجي استرانه بلوچستاني

د سندرې څخه لومړۍ نيمه برخه را اخلم :

بلبلان نن پر لور د بوستان ځي

د بهار موسم را خزان ځي

بورگان نن د گل کړي سېلونه

عندليب ټټه باغچې کښې خندان ځي

طيبان د عالم سو بې خونده

له علاج يې واپس بيماران ځي

د ترکانو پر ملک لوي خطر د

نن عراق ځي کابل ځي اېران ځي

ټټه دنيا کښې هر خوا خرخشي دي

ټول قومونه د جنگ پر ميدان ځي

د سندرې دا برخه د دې بناخ ټټه عروضي ساخت کښې گورم :

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ |

ا - ب ل ب ل ا ن ن ا ن ن پ ر ل و ر ا د ب و س ت ا ن ا ځ ي - -

ا د ب ه ا ر ا م و س م ر ا ا خ ز ا ن ا ځ ي - -

ا ب و ر ا گ ا ن ا ن ن د گ ل ا ک ر ي س ي ل و ا ن ه - -

ا ع ن د ل ي ب ا ټ ټ ه با غ چ ې ا ک ښ ې خ ن د ا ن ا ځ ي - -

ا ط ب ي ب ا ن ا د ع ا ل م ا س و ب ي خ و ن ا د ه - -

ا ل ه ع ل ا ج ا ي ي و ا پ س ا ب ي م ا ر ا ن ا ځ ي - -

ا د ت ر ک ا ن و پ ر م ل ک ل و ي خ ط ر ا د - -

انن ع راق اُخي كا بل اُخي اې ران اُخي -- |
 اږه دن يا اكنبې هر خوا اخر خ شې ادي -- |
 ا ټول قو موانه د جنك ا پر مي دان اُخي -- |
 ۱-----۲-----۳-----نيمگړې ركن

۳- دريم لنډ ركني بحر (دريم بڼاخ): د دې بڼاخ مصرعه
 د دريم لنډ ركن | ۲ | ۳ | چې دريم سپلاډ يې خجن وي ، د
 تکرار څخه جوړېږي - دا ذکر شوې رکن څلور ځله پښه پوره ډول او
 يو ځل پښه يوه سپلاډيز نيمگړي ډول تکرار کېږي، مصرعه يې
 ديارلس (۱۳) سپلاډه اوږده وي او خجن سپلاډونه پکښې دريم ،
 شپږم، نهم او دولسم وي - پښه دې بڼاخ کېښې غزل هم شتون لري او
 نظم هم - پښه دې بڼاخ کېښې لکلې شوې د دروېش دراني د يوې
 سندري څخه سر بيت او دوه بندونه را اخلم :

ته مې گل زه بلبل، ستا دمخ صفت وایم
 ته د بل شوې جنازه خو زه به تل ستا یم
 ستا دلارې اغزي پښه خپل زړه کېښې رانگارم
 چې وي ستا پر نامه ، پښه هر هغه درد ویاړم
 د ملال پښه دا حال سروکال زه رضایم
 دا خبره تر لمر هم روښانه ده ماته
 چې غوږ نه تې زما شور او غوغاته

خو دروېش به همېش بيا هم داسې لگيايم
 ته د بل شوک جناحه خو زه به تل ستا، يم
 اوس به دا سنډره د دې بڼاخ په عروضي چوکاټ کښې د

ځايولو کوشش هم وکړم :

| ۱۵' ۱۴' ۱۳' | ۱۲' ۱۱' ۱۰' | ۹' ۸' ۷' | ۶' ۵' ۴' | ۳' ۲' ۱' |

ته مې کُل ازه بل بل استاد مَخ اص فت و ايم - - |

ته د بل اشوک ج نا انه خو زه ا به تل ستا ايم - - |

استا د ل ا اړې اغ زي ا په خپل زړه اکښې ران غا اړم - - |

اچې وي ستا پر نا مه ا په هر ه اغه درد ويا اړم - - |

ا د م لال ا په دا حال اس رو کال ازه ر ضا ايم - - |

ا دا خ ب ا ره تر لمر ا هم رو بڼا انه ده ما اته - - |

اچې غوږ نه اني ته از ما شورا او غو غا اته - - |

ا خو دروېش ا به ه مېش ا بيا هم داسې لگ يا ايم - - |

ا ته د بل اشوک ج نا انه خو زه ا به تل ستا ايم - - |

۱-----۲-----۳-----۴-----نيمگړه رکن

ناوښتلي دې پا نه وي چې د ټپې دويمه مصرعه هم

ديارلس (۱۳) سپلا بونه لري او دا لنډ رکنې دريم بڼاخ هم ؛ خو د ټپې

دويمه مصرعه په دې بڼاخ کښې ځکه نه ځانېږي چې د هغې خجن

سپلا بونه بېل دي او د دې بڼاخ بېل دي -

اخذ ليڪ ياكتابيات (Bibliography)

۱- عروض و بديع ، ڊاڪٽر صابر
كلوروي (شعبه اردو پښور يونيورسٽي)
۲۰۰۱ ء علمي ڪتابخانه اردو بازار
لاهور-

۲- اصنافِ ادب ، رفيع الدين هاشمي
، سنگ ميل پبليڪيشنز لاهور-

۳- جوهر عروض (اردو) ، ۱۹۶۷ ء اغا
صادق حسين، ڪوٽه -

۴- پښتو عروض ، دروېش دراني ،
۲۰۰۷ ء ، صحاف نشراتي مؤسسه

ڪراچي-

۵- پښتو بللمپچ ، دويم چاپ ۲۰۱۰ ء
، ڊوڪٽور مجاور احمد زيار ، دانش
خيرندويه ٽولنه پښور-

۶- د پښتو ژبې او ادب تاريخ ۲۰۰۶ ء

(ايم اې پښتو او سي ايس ايس لپاره) ،
پروفيسر حنيف خليل، يونيورسٽي

پبليشرز قصه خواني پښور-

۷- علم و ادب ، ۲۰۱۲ ء ، مقدر شاه
مقدر، نیوز اېجنسي جمروډ نیو
مارکیت -

۸- چارېته (pdf file) ، شیرین یار
یوسفزک ، ناچاپ نشر ۲۰۱۱ ء ،

www.pukhto.net/ebook-

journal.php%3Fmain=ebook-id%3D1

۹- د پښتو املاء (خوارلس حرفونه دوه
وېشت او اوزونه) ، منتظر بېټې ،
پرمختګ بنو ۲۰۱۲ ء -

۱۰- پښتو قاعده (د اول اذنی د
پاره) ، خېبر پښتونخوا ټېکسټ بک
بورډ پېښور ، پښتو قومي نصاب ۲۰۰۹ ء -

۱۱- د پښتو عروض ، میاشرف ،
پښتو ټولنه کابل ، ۱۳۲۲ ل -

۱۲- مخزن ، اخوند دروېزه بابا ، دویم
اېډیشن ، پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۸۷ ء

۱۳- د خوشال خان خټک کلیات

دانش خپرندويه ټولنه ۲۰۱۰ ء / ۱۳۹۱

ل -

۱۴- دېوان عبدالرحمان بابا مومند ، تاج
محل کمپني محلہ جنگي قصه خوانی

، پېښور

۱۵- رنگونه بهارونه ، ۲۰۰۷ ء ، غازی

سیال ، دانش خپرندويه ټولنه پېښور -

۱۶- اکسفورډ اېډوانسډ لرنرز ډکشنري

، څلورم اېډيشن ۱۹۸۹ ء ، اکسفورډ

یونیورسټي پریس -

۱۷- شعري غورچاڼ ، انتخاب ،

۲۰۰۷ ء ، خورو عمردراز مروت،

دانش خپرندويه ټولنه -

۱۸- وفا ، پروفېسر رحمت الله درد،

۲۰۱۰ ء، دانش خپرندويه ټولنه پېښور -

۱۹- غزو ، امير حمزه خان شينواري ،

حمزه اکېلومي ، څوارلسم اېډيشن

۲۰۱۰ ء، جلون پرنټنگ پریس پېښور -

۲۰- سرچينه ، جاوېد احساس ، اول

- خُل ۲۰۱۰ء ، الميزان پبلشرز لاهور۔
- ۲۱ - بنگالی سنڌرې ، د قاضي
نذراالاسلام نظموه ٻه ښتو ژبه ، ۱۹۶۴
- ۶ محمد نواز خان طائر ، ښتو اکېلېمي
، خيبر مېل پريس پېښور۔
- ۲۲- د ميني غېر، طاهر کلاچوي
،الجمعيه اکېلېمي محله جنګي پېښور
، ۱۹۹۷ء منظور عام پريس پېښور۔
- ۲۳ - ژغږه ، مؤلف بېتاب عادلوي ،
۲۰۰۶ء ، خورو تنقيلي ټولنه بنو
،ال عمران پرنټرز بنو۔
- ۲۴ - مثالونه مثالونه ، شيخ نور علي
نور ، ۲۰۱۳ء ، دي پرنټ مېن پرنټرز
پېښور، محکمه ثقافت خېبر پښتونخوا
۔
- ۲۵ - ناچاپ شعري اثر ، عبدالسلام
بېتاب۔
- ۲۶ - ناچاپ شعري اثر ، دمساز شاهين
۔
- ۲۷ - ناچاپ شعري اثر ، نقيب الله

Da Pakhto Sher Urooz Nizam

اڙشن مشر

د پښتو شعر عروضي نظام^۲ زما د بنود ډېر گران ملگري نقيب الله سالک هغه زيار دے چې زه تر اوسه حيران يم چې د عروضو د موضوع د انتخاب په وخت د دې سرې مازغه په خاي ووکه نه۔۔۔۔۔! خکه چې ښاغلي سالک چې کومې غنې په لاسونو کښې رانيولې دي دا د هوبښيارو لېونو کار دے۔۔۔۔۔ معلومه نه ده چې د ازغو او اور په دې مزل کښې به يې خومره سختې زغملي وي؟ د کوم کوم طوفان سره به مخ شوه وي؟ د دې کتاب خپرني به چا، چا ته مجبور کړے وي؟ لوستونکي د دې اندازه کولي شي۔ خودې ښاغلي شکست نه دے منلے او د خپلې مورنۍ ژبې پښتو يې يو بې حده مشکل اړخ ما او تاته رابرسيره کړے دے۔

اگر چې زمونږ شو مشرانو هم په دغه موضوع زمونږ لار ښودنه کړې ده هغه مشران چې دننني پښتو ادب محستان او استاذان دي، خو سالک په صورت کښې چې کوم ساده باده يو کلي وال سرې کوم کار کړے دے هغه يې زما په خيال د خپل قد او وس نه ډېر زيات او په زړه پورې کړے دے چې ډېر د ستاينې وړ دے۔ د خپرني کار هيڅکله هم حرف آخر نه شي کيدے، دا سفر به که خپر وي جاري وي خو تر دې دمه په دې موضوع د سالک کړاؤ هغه کارنامه ده چې سالک د پښتو ژبې سوچه ميښن ثابتوي او ښانگه سالک به په پښتو ادب کښې هميشه ياد ساتل کيږي۔

په ډېره مينه
رشيد جوهر
رسالپور